

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO**

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 478 9000
F: 01 478 9021
E: gp.mkgp@gov.si
www.mkgp.gov.si

Številka: 007-828/2021/74
Ljubljana, 19. januar 2022
EVA 2021-2330-0131
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Novo gradivo št. 2 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji sklep:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po skrajšanem postopku.
mag. Janja Garvas Hočevar, v.d. generalnega sekretarja
Priloga:
- predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu.
Sklep prejmejo:
- Državni zbor Republike Slovenije;
- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano;
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo;
- Ministrstvo za finance.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Vlada Republike Slovenije predlaga, da se Predlog zakona Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) obravnava po skrajšanem postopku v skladu s 142. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US in 111/21), saj gre za manj zahtevno spremembo Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21). Predlog obravnave po skrajšanem postopku se utemljuje z dejstvom, da bo s sprejemom zakona dana pravna podlaga za izvajanje strateškega načrta SKP 2023–2027. Predlog obravnave po skrajšanem postopku je nujen, ker so potrebne uskladitve z zakonodajo EU za novo programsko obdobje skupne kmetijske politike, ki je bila sprejeta in objavljena šele v mesecu decembru leta 2021.

Manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na splošne prilagoditve na nove pravne podlage, dopolnjujejo se definicija nosilca kmetijskega gospodarstva in kmetijskega gospodarstva ter pogoji za prenos kmetijskega gospodarstva, ureja se posebno ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin, ureja se pravno podlaga za sprejetje akcijskega načrta za področje ekološkega kmetovanja in za delo z mladimi kmeti, določa podlaga za pripravo podnebne poročila, ureja se višja sila in izjemne okoliščine, izobraževanje na področju čebelarstva ter določbe, ki se nanašajo na evidence in zbiranje podatkov ter verigo preskrbe s hrano.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Branko Ravnik, v. d. generalni direktor Direktorata za kmetijstvo,
- mag. Marjeta Bizjak, namestnica generalnega direktorja Direktorata za kmetijstvo,
- Andrej Hafner, vodja Sektorja za pravno sistemske zadeve v kmetijstvu,

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- dr. Jože Podgoršek, minister,
- mag. Aleš Irgolič, državni sekretar,
- Branko Ravnik, v. d. generalni direktor Direktorata za kmetijstvo,
- mag. Marjeta Bizjak, namestnica generalnega direktorja Direktorata za kmetijstvo,
- Andrej Hafner, vodja Sektorja za pravno sistemske zadeve v kmetijstvu.

5. Kratak povzetek gradiva:

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu ureja naslednje vsebinske sklope:

a) Splošne prilagoditve za izvajanje SN SKP 2023–2027

Slovenija mora za izvajanje reforme SKP pripraviti strateški načrt SKP 2023–2027. Za izvajanje novega strateškega načrta se določa organe upravljanja in upravljavska telesa, prenaša se obveznost upravičencev k označevanju vira sofinanciranja, med posamezne ukrepe kmetijske politike se vključujejo tudi ukrepi za izvajanje novega SN SKP 2023–2027. Ureja se zakonska podlaga področje sistema kontrol in kazni.

b) Nosilec kmetije, kmetijsko gospodarstvo, člani in prenos kmetijskega gospodarstva

Zaradi uskladitve z EU predpisi se dopolnjuje definicija nosilca kmetijskega gospodarstva in kmetijskega gospodarstva, določa se pogoje za prenos kmetijskega gospodarstva na novega kmeta posameznika. Na kmetiji za člane kmetije ni več obveznega članstva, s.p., registriran za kmetijsko dejavnost, ne sme biti član kmetije, namestnika nosilca se ne vpisuje več v register kmetijskih gospodarstev (RKG).

c) Posebna ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin

V skladu s predpisi EU za SKP 2023–2027 je nov obvezen element IAKS sistema, ki ga morajo vzpostaviti države članice, tudi sistem za spremljanje površin (area monitoring system ali AMS), ki omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Podatki, ki bodo pridobljeni z uporabo AMS, se bodo uporabljali za opravljanje pregledov pri izvajanju ukrepov kmetijske politike.

V povezavi s sistemom za spremljanje površin se uvaja orodje za komunikacijo s strankami- Sopotnik, ki je obvezen v primerih, kadar bo Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljevanju: agencija) v postopku odločanja o upravičenosti do sredstev dejansko stanje ugotavljala na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo AMS.

Novost so tudi pregledi s spremljanjem, ki jih države članice lahko uvedejo poleg uporabe AMS in klasičnih pregledov na kraju samem.

Predlagane so nekatere spremembe za namen poenostavitve postopkov, kot so zapisnik v elektronski obliki pri pregledih na kraju samem, izplačilo sredstev neposredno na podlagi odločbe o pravici do sredstev, odločba s skrajšano obrazložitvijo pri zahtevkih za izplačilo sredstev, informativna odločba.

Prav tako se predlagajo spremembe za namen pohitritve postopkov, kot so ločena obravnava vloge v primeru predhodnega vprašanja, obvezne priloge v zvezi z merili za izbor pri javnih razpisih.

V delu izboljšanju pravnega položaja strank se predlagajo uvedba pravice do pritožbe, dodatne možnosti za uveljavljanje sprememb obveznosti, odstop od pravice do sredstev.

Spremembe so tudi v delu, ki se nanašajo na delno odprte javne razpise.

č) Strateški dokumenti

Poleg SN SKP predlog zakona ureja pravno podlago za sprejetje akcijskega načrta za področje ekološkega kmetovanja in za delo z mladimi kmeti.

d) Prilaganje in blaženje podnebnih sprememb v kmetijstvu

Priprava podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu se predlaga za najmanj vsako drugo leto. V javno pooblastilo se daje zbiranje in obdelava podatkov, ki so potrebni za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal.

e) Določitev glave velike živine

Za določitev glave velike živine (GVŽ) se določa zakonska podlaga. Ker se primerjalna enota GVŽ uporablja za različne namene, je potrebno na ravni države določiti enotno strokovno utemeljeno izhodišče za izračun koeficientov GVŽ.

f) Višja sila in izjemne okoliščine

Ureja se višjo silo in izjemne okoliščine kot izjemo od pravil in se navaja neizčrpen seznam možnih primerov višje sile in izjemnih okoliščin. Ker EU predpis ne ureja več postopka v primeru višje sile, je predpisan postopek uveljavljanja višje sile in izjemnih okoliščin.

g) Neformalno izobraževanje na področju čebelarstva

Ureja se, da bo za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, ki se ne bo več izvajalo v okviru Slovenske čebelarke akademije, ki deluje kot notranja organizacijska enota na Kmetijskem inštitutu Slovenije, ministrstvo naloge podelilo usposobljenemu zunanjemu izvajalcu na podlagi javnega razpisa. Izvajalec neformalnega izobraževanja bo za udeležence izvajal plačljiva neformalna izobraževanja na področju čebelarstva, udeleženci pa bodo predvsem zainteresirani čebelarji iz tujine.

h) Evidence in zbiranje podatkov

Dopolnjuje se nabor podatkov, ki se vodijo v RKG ali prevzemajo za posamezno kmetijsko gospodarstvo. Določa se pravna podlaga za omogočanje pridobivanja podatkov potrebnih za vsakoletni izračun standardnega prihodka kmetijskim gospodarstvom, zbiranje podatkov in spremljanje delovanja medpanožnih organizacij in skupine proizvajalcev. Razširja se obstoječe zbirke podatkov glede emisij in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal s podatki emisij in toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal. Vzpostavlja se evidenco podatkov, ki jih bo v zvezi z uporabo sistema za spremljanje površin pridobivala agencija in evidenco območij planin. V evidenci ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture se določa kateri zavezanci se lahko vpišejo v evidenco in postopek za vpis.

i) Veriga preskrbe s hrano		
V poglavju veriga preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi so potrebne spremembe zaradi dodatnih prilagoditev zaradi prenosa Direktive 2019/633 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi prilagoditvam potrebnim za delovanje Javne agencije RS za varstvo konkurence (AVK) kot nadzornega organa.		
V Novem gradivu št. 2 so upoštevani redakcijski in nomotehnični popravki SVZ. Dopolnjene so prehodne in končni določbi, vsebine glede orodja za komunikacijo s strankami, pregledi s spremljanjem, neformalno izobraževanje na področju čebelarstva in nadzor nad odgovornimi osebami kupcev. Umika se opredelitev zastopnika v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA/NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		
<p>Za pripravo podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu in sistema za obračun emisij je v letih 2022 in 2023 namenjenih 150.000 EUR.</p> <p>Za namen izvajanja neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva je v letih 2022, 2023 in 2024 namenjenih 84.714,00 EUR.</p> <p>Za namen vzpostavitve sistema za spremljanje površin so sredstva odobrena v programu Mehanizma za okrevanje in odpornost in v skladu z Zips22,23 načrtovana na proračunskem skladu za okrevanje in odpornost, ki je podračun, ustanovljen na podlagi Uredbe 2021/241/EU ter Izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi ocene načrta za okrevanje in odpornost za Slovenijo. Za projekt monitoring (sistem za spremljanje površin/ izvajanje pregledov s spremljanjem/ orodje za komunikacijo s strankami) se ocenjuje, da bodo v obdobju 2022-2026 finančne posledice v višini med 4.500.000,00 in 5.500.000,00 EUR. Vir financiranja bo letni proračun (proračunske postavke 665010 - Investicije in investicijsko vzdrževanje) in EU sredstva.</p>		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	2330-16-0021 Priprava sistema za obračun emisij v sekt. LULUCF	160084 Pedologija in monitoring tal	150.000 EUR	150.000 EUR
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	2330-20-0016 Slovenska čebelarska akademija	200022 Slovenska čebelarska akademija	84.714,00 EUR	84.714,00 EUR
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	

SKUPAJ		
<p>OBRAZLOŽITEV:</p> <p>I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu</p> <p>V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):</p> <ul style="list-style-type: none"> - prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, - odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, - obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. <p>II. Finančne posledice za državni proračun</p> <p>Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:</p> <p>II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:</p> <p>Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep, - projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in - proračunske postavke. <p>Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.</p> <p>II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:</p> <p>Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.</p> <p>II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:</p> <p>Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.</p>		
<p>7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev</p>		
<p>8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:</p>		
<p>Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	<p>DA/NE</p>	
<p>Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:</p>		

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA/NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA/NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA/NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

Vsebine, ki jih obravnava trenutna novela zakona so bile objavljene na spletni strani E-demokracija 16. decembra 2021 in tudi na spletni strani ministrstva,

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Na objavo so se odzvali:

- Zadružna zveza Slovenije,
- Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije,
- Slovensko zavarovalno združenje,
- Zveza slovenske podeželske mladine,
- Trgovinska zbornica Slovenije,
- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- fizične osebe (2),
- zaposleni v državni upravi (2).

Prejete pripombe so bile v večini upoštevane. Glede nekaterih določb so bila podana dodatna pojasnila na usklajevalnih sestankih z deležniki.

Dne 18. 1. 2022 sta Trgovinska zbornica Slovenije in Zadružna zveza Slovenije posredovali dodatne pripombe in predloge. Predlogi Zadružne zveze Slovenije so se nanašali predvsem na opredelitev zastopnika. Po ponovni preučitvi in dodatnih informacijah smo opredelitev zastopnika izvzeli iz predloga zakona. Mnenje Trgovinske zbornice Slovenije se je nanašalo na dodatne izjeme, ki bi jih imeli veliki kupci in dobavitelji. Te izjeme je Trgovinska zbornica Slovenije že večkrat izpostavila in smo jih tudi ustrezno pojasnili, zato jih nismo mogli v celoti upoštevati.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

Dr. Jože Podgoršek
minister

PRILOGA:

**PREDLOG
EVA 2021-2330-0131**

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji je področje kmetijstva urejeno z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21); v nadaljnjem besedilu: zakon), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel aprila 2008.

Veljavni zakon temelji na načelih skladnosti, nevtralnosti in enakopravnosti ukrepov in programov kmetijske politike, kar pomeni, da morajo biti ukrepi in programi, ki se izvajajo na različnih področjih, usmerjeni k istim ciljem kmetijske politike. Pri uveljavljanju oziroma izvajanju ukrepov oziroma programa mora biti zagotovljena tudi enakopravnost upravičencev, ki izpolnjujejo predpisane pogoje. V zakonu so neposredno določeni cilji kmetijske politike za uresničevanje gospodarske, prostorske, ekološke in socialne vloge kmetijstva in njegovega trajnostnega razvoja.

Ti cilji so:

- stabilna pridelava kakovostne, konkurenčne in varne hrane ter zagotavljanje prehranske varnosti in čim višje stopnje samooskrbe;
- ohranjanje poseljenosti in obdelanosti podeželja ter krajine;
- trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč;
- varstvo kmetijskih zemljišč pred onesnaženjem in nesmotrno rabo ter ohranjanje in izboljšanje virov za trajnostno pridelavo hrane;
- trajno povečevanje konkurenčne sposobnosti kmetijstva;
- zagotavljanje primerne dohodkovne ravni kmetijskim gospodarstvom in
- uresničevanje načel varstva okolja in ohranjanja narave ter ohranjanja genskih virov.

Zakon je bil do zdaj spremenjen sedemkrat in enkrat prestal ustavno presojo določb o verigi preskrbe s hrano.

S spremembo iz sredine leta 2012 so bile uveljavljene spremembe v zvezi s posebno ureditvijo upravnega postopka in manjše spremembe, potrebne zaradi prilagoditve zakonodaji Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU). Poleg uskladitve postopkov in zahtev z veljavno zakonodajo in prakso pri izvajanju ukrepov skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SKP) je bil cilj tudi zmanjšati stroške in obremenitve strank, skupaj z zmanjšanjem administrativnih stroškov Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) ter Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

Drugič je bil zakon spremenjen konec leta 2012, in sicer v zvezi s spremembami pristojnosti na področju varne hrane in varstva rastlin.

Tretjič je bil zakon spremenjen aprila 2014 zaradi ukrepov SKP ter z namenom dolgoročnega načrtovanja razvoja kmetijstva in živilstva, učinkovitega in celovitega izvajanja ukrepov ter hitrejšega prilagajanja zahtevam konkurence.

Četrta sprememba zakona iz maja leta 2015 je bila potrebna zaradi podaljšanja prehodnega obdobja za nadaljevanje izvajanja javnih služb. Določeno je bilo, da do ustanovitve ali izbire izvajalca javnih služb, najdlje pa do 31. decembra 2017, naloge javnih služb opravljajo dosedanji izvajalci javnih služb, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona.

Petič je bil zakon spremenjen v letu 2017 s ciljem dopolniti definicijo kmetijskega gospodarstva in nosilcev kmetijskega gospodarstva, dopolniti določbe posebnega upravnega postopka, urediti področje podnebnih sprememb v kmetijstvu in gozdarstvu, izvajati finančne instrumentov ter urediti področje informiranja javnosti o kmetijski politiki, področje varstva potrošnikov in doniranja hrane.

Šestič je bil zakon dopolnjen leta 2018 z vsebinami, ki so se nanašale na področje verige preskrbe s hrano, kjer so se odpravile nekatere nove oblike nedovoljenih ravnanj. Vpeljala se je tudi možnost začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu, s čimer se je kmetijski panogi omogočilo, da s pomočjo izvajalcev del opravi potrebno delo v točno določenem časovnem obdobju glede na proizvodni proces v panogi.

Zadnjič je bil zakon spremenjen leta 2021 zaradi izvajanja kmetijske politike v skladu s predpisi EU in tudi za potrebe izvajanja nacionalne kmetijske politike. Natančneje se je določilo, kdo je upravičenec za ukrepe kmetijske politike, ki ga je bilo treba uskladiti zaradi določenih nepravilnosti, ki jih je ugotovila revizija Evropske komisije. Prav tako se je z zakonom urejalo poročanje o stanju organske snovi za oceni emisij in odvzemov toplogrednih plinov iz kmetijstva. Zaradi varovanja proizvodne sposobnosti kmetijskih zemljišč se je uvedlo spremljanje stanja kmetijskih tal. Za izvajanje ukrepov kmetijske politike so se poenostavili nekateri administrativni postopki, natančneje so se opredelili nekateri ukrepi inšpektorjev in natančneje se je določilo vodenje zbirk podatkov in vzpostavile nekatere nove zbirke podatkov. Uredile so se tudi določbe plačilnih rokov za hitro pokvarljive živilske proizvode delovanje varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano in nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano. Prav tako so se uskladile tudi določbe na področju ekološke pridelave in spremljanja s predpisi EU.

Tokratna sprememba zakona je potrebna predvsem zaradi reforme SKP, ki se bo začela izvajati z letom 2023 ter zaradi prilagoditve zakonodaji EU. Slovenija mora za izvajanje reforme SKP za novo programsko obdobje pripraviti strateški načrt SKP 2023–2027 (v nadaljnjem besedilu: SN SKP 2023–2027). Za izvajanje SN SKP se ureja več določb, ki se nanašajo na ukrepe, obveznost označevanja vira sofinanciranja, sistem kontrol in kazni, sistem za spremljanje površin. Za potrebe nove SKP in priprave SN SKP se tudi spreminja definicija kmetijskega gospodarstva in nosilca. Določa in ureja se postopek prenosa med kmetijskimi gospodarstvi, ureja se pravna podlaga za akcijski načrt za področje ekološkega kmetovanja in za delo z mladimi kmeti, določitev GVŽ ter spremembe na področju neformalnega izobraževanja v čebelarstvu. Ureja se višjo silo in izjemne okoliščine, postopek uveljavljanja višje sile in izjemnih okoliščin. Na področju prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb se predlaga priprava podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu in določa se odgovornost za zbiranje in obdelavo podatkov potrebnih za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal. Predlaga se določene spremembe v posebni ureditvi upravnega postopka za namen poenostavitve, pohitritve in izboljšanja pravnega položaja strank. Ureja se sistem za spremljanje površin, ki je nov obvezen element integriranega administrativnega in kontrolnega sistema. Prav tako se vzpostavlja evidenco območij planin in razširja nekatere obstoječe zbirke podatkov. V poglavju veriga preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi se urejajo prilagoditve zaradi predpisov EU.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji zakona ostajajo nespremenjeni, pri čemer se smiselno upoštevajo uredbe EU za reformo SKP. Za izvajanje novega strateškega načrta se določajo organi upravljanja in upravljavska telesa, med posamezne ukrepe kmetijske politike se vključuje tudi ukrepe za izvajanje novega SN SKP 2023–2027, obveznost upravičencev k označevanju vira sofinanciranja se prenaša tudi na SN SKP 2023–2027. Ureja se zakonska podlaga na osnovi katere bo lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) predpisala področje sistema kontrol in kazni.

Zaradi uskladitve s predpisi EU se dopolnjuje definicija nosilca kmetijskega gospodarstva in tudi definicija kmetijskega gospodarstva, določa se pogoje za prenos kmetijskega gospodarstva na novega kmeta posameznika, spremembe glede članstva na kmetiji, poleg tega se namestnik nosilca ne vpisuje več v RKG.

Ureja se nov obvezen element sistema IAKS, ki ga morajo vzpostaviti države članice, sistem za spremljanje površin (angl. area monitoring system ali AMS). V povezavi s sistemom za spremljanje površin se uvaja orodje za komunikacijo s strankami – Sopotnik in pregledi s spremljanjem. Za izvajanje ukrepov kmetijske politike se poenostavljajo nekateri administrativni postopki in izboljšuje pravni položaj strank. Ureja se pravna podlaga za sprejetje akcijskega načrta za področje ekološkega kmetovanja in za delo z mladimi kmeti. Predlaga se, da se najmanj vsako drugo leto pripravi poročilo o prilagajanju podnebnim spremembam, blaženju podnebnih sprememb ter emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in onesnaževal zraka v kmetijstvu. V javno pooblastilo se daje zbiranje in obdelava podatkov, potrebnih za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka. Za določitev glave velike živine (GVŽ) se določa zakonska podlaga. Navaja se neizčrpen seznam možnih primerov višje sile in izjemnih okoliščin. Ker EU predpis ne ureja več postopka v primeru višje sile, se predpisuje postopek uveljavljanja višje sile in izjemnih okoliščin. Ureja se, da se pri izvajanju neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, ki se ne bo več izvajalo v okviru Slovenske čebelarke akademije, ki deluje kot notranja organizacijska enota na Kmetijskem inštitutu Slovenije, ampak bo ministrstvo naloge z javnim razpisom podelilo usposobljenemu zunanjemu izvajalcu. Dopolnjuje se nabor podatkov, ki se vodijo v RKG ali prevzemajo za posamezno kmetijsko gospodarstvo. Določa se pravna podlaga za omogočanje pridobivanja podatkov, potrebnih za vsakoletni izračun standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev, zbiranje podatkov ter spremljanje delovanja medpanožnih organizacij in skupine proizvajalcev. Razširja se obstoječe zbirke podatkov glede emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal s podatki emisij in toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu. Vzpostavlja se evidenco podatkov, ki jih bo v zvezi z uporabo sistema za spremljanje površin pridobivala agencija in evidenco območij planin. V evidenci ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture se določa kateri zavezanci se lahko vpišejo v evidenco in postopek za vpis. V poglavju verige preskrbe s hrano se predlagajo spremembe zaradi prilagoditev zaradi prenosa Direktive 2019/633/EU o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi potrebne za delovanje Javne agencije RS za varstvo konkurence (AVK) kot nadzornega organa.

Temeljne določbe zakona se usklajujejo s predpisi EU, tako da so v predlogu upoštevani veljavni predpisi EU, katerih izvajanje ureja zakon.

2.2 Načela

Glede na zastavljene cilje, predlog zakona še vedno sledi načelom veljavnega zakona, postavljenim v letu 2008: načelo skladnosti, nevtralnosti ter enakopravnosti ukrepov in programov kmetijske politike ter enakopravnosti upravičencev.

2.3 Poglavitne rešitve

a.) Predstavitev predlaganih rešitev

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

1. splošne prilagoditve za izvajanje SN SKP 2023–2027;
2. nosilec kmetije, kmetijsko gospodarstvo, člani in prenos kmetijskega gospodarstva;
3. prilagajanje in blaženje podnebnih sprememb v kmetijstvu;
4. strateški dokumenti;
5. določitev glave velike živine;
6. višja sila in izjemne okoliščine;
7. posebna ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin;
8. neformalno izobraževanje na področju čebelarstva;
9. evidence in zbiranje podatkov;
10. veriga preskrbe s hrano.

V nadaljevanju so predstavljene pomembnejše vsebine posameznega sklopa.

1. Splošne prilagoditve za izvajanje SN SKP 2023–2027

Za izvajanje skupne kmetijske politike v novem programskem obdobju so potrebne uskladitve z zakonodajo EU. Slovenija mora za izvajanje reforme SKP, ki se bo začela izvajati z letom 2023, pripraviti SN SKP 2023–2027. Za izvajanje novega SN SKP se določa organe upravljanja in upravljavska telesa, prenaša se obveznost upravičencev k označevanju vira sofinanciranja. Katalog stroškov se pri izračunu upravičenega zneska podpore uporablja tudi v okviru izvajanja SN SKP. Med posamezne ukrepe kmetijske politike se vključuje tudi ukrepe za izvajanje novega SN SKP. Ureja se zakonska podlaga za področje sistema kontrol in sankcij, saj bo v novem programskem obdobju sistem kontrol in sankcij podrobneje predpisan v nacionalnih uredbah in ne več v izvedbenih in delegiranih uredbah Komisije. Identifikacijski sistem za zemljišča se usklajuje z novo definicijo referenčne parcele (ukinitvev blokov, referenčna parcela je GERK in morebitne krajske značilnosti, ki mu pripadajo).

Zaradi sprememb EU zakonodaje vsebine tega sklopa se spreminjajo 14. člen zakona in se dodajajo novi člani: 9.a, 9.b, 11.a, 18.b, 18.c, 49., 144.

2. Nosilec kmetije, kmetijsko gospodarstvo, člani in prenos kmetijskega gospodarstva

Za potrebe nove SKP in priprave SN SKP se spreminja definicija nosilca kmetijskega gospodarstva in kmetijskega gospodarstva. Nosilec je v skladu z Uredbo (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2115/EU) skladen z definicijo kmeta za izvajanje SKP. S spremembami Zakona o kmetijstvu se spremeni tudi definicija kmeta in kmetijskega gospodarstva. Kmet je enako fizična oseba in je subjekt, ki upravlja s kmetijskim gospodarstvom, kmetijsko gospodarstvo pa objekt. S to spremembo se odgovarja tudi na očitke revizijskih ugotovitev EU. Tako bodo

upravičenci do ukrepov kmetijske politike kmetje. Določa se tudi pogoje za prenos kmetijskega gospodarstva na novega kmeta posameznika in ker EU predpis ne ureja več postopka v primeru prenosa, je predpisan postopek prenosa kmetijskega gospodarstva ter je v primeru prenosa določen upravičenec. Prav tako se z uskladitvijo kdo je kmet in prenos kmetijskega gospodarstva približa novim zahtevam, da je nosilec »vodja« kmetijskega gospodarstva in ne le eden od enakopravnih članov kmetije. Posledično namestnika kmetije ne bi več vpisovali v RKG. Dodaja se omejitve članstva na kmetiji za samostojnega podjetnika posameznika. Ni več obveznega članstva na kmetiji (za vpis je potrebno soglasje nosilca in člana kmetije). Prav tako se dodaja definicija čebelarja.

Zaradi sprememb EU zakonodaje vsebine tega sklopa se spreminjajo 3., 5., 17., 141., in 142. člen zakona.

3. Prilagajanje in blaženje podnebnih sprememb v kmetijstvu

S predlogom novega 13.a člena se na novo vzpostavlja podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu, ki bi se pripravilo najmanj vsako drugo leto. Z njim se bo sledilo trendom prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu ter prispevku kmetijstva obnovljivim virom energije. Kmetijstvo spada med gospodarske dejavnosti, ki so najbolj izpostavljene podnebnim spremembam, na drugi strani pa je tudi vir izpustov toplogrednih plinov (TGP). Celovit pregled na področje je potreben potrebuje za izvajanje splošnih ukrepov kmetijske politike na področju prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb ter za sledenje njihovim učinkom; specifičnih ukrepov SN SKP; za Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt (v nadaljnjem besedilu: NEPN) in načrtovanje novih ukrepov. Ker gre za izvajanje trajne naloge se bo z javnim razpisom podelilo javno pooblastilo za obdobje petih let.

EU predpisi določajo, da morajo države članice pripraviti in Evropski komisiji predložiti NEPN za obdobje 2020 do 2030 (in s pogledom do 2040). V NEPN je predvideno, da je eden izmed ukrepov v kmetijstvu tudi »nadgradnja kmetijske politike – integracija podnebne politike in prilagajanja podnebnim spremembam«, za katerega je odgovorno Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). V novem a28.a členu se določa zbiranje in obdelavo podatkov, potrebnih za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal. Ker ministrstvo ni strokovno usposobljeno, ter kadrovske in tehnične opremljeno, za izvajanje teh nalog (npr. poznavanje metod za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal), se predlaga, da ministrstvo z javnim razpisom podeli javno pooblastilo za obdobje petih let. Na ta način bo lahko ministrstvo kontinuirano zagotavljalo poročanje za namen izpolnjevanja obveznosti, ki nam jih nalagajo predpisi Unije.

4. Strateški dokumenti

Predlog spremembe ZKme-1 dodaja nov 9.c člen, s katerim bo lahko vlada Republike Slovenije sprejela akcijski načrt za področje ekološkega kmetovanja in akcijski načrt za področje dela z mladimi kmeti.

5. Določitev enote glave velike živine (GVŽ)

Za določitev glave velike živine (GVŽ) se v 18.č členu se določa zakonska podlaga. Ker se primerjalna enota GVŽ uporablja za različne namene, je potrebno na ravni države določiti enotno strokovno utemeljeno izhodišče za izračun koeficientov GVŽ. Koeficienti, GVŽ, ki se trenutno uporabljajo, so določeni v prilogi Pravilnika o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14 in 15/16) in so usklajeni s stroko (KIS) in SURS, vendar manjka zakonska pravna podlaga za izhodišče za izračun GVŽ.

6. Višja sila in izjemne okoliščine

Z novim 18. d členom se ureja višjo silo in izjemne okoliščine kot izjemo od pravil in se tudi navaja neizčrpen seznam možnih primerov višje sile in izjemnih okoliščin. Ker EU predpis ne ureja več postopka v primeru višje sile, je predpisan postopek uveljavljanja višje sile in izjemnih okoliščin.

7. Posebna ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin

Posebna ureditev upravnega postopka

S predlaganimi spremembami členov se poenostavljajo in pospešujejo postopki ter se izboljšuje pravni položaj strank:

- predlaga se vzpostavitev zapisnika o pregledu na kraju samem dodatno tudi v elektronski obliki, in sicer zaradi potrebe po lažjem in hitrejšem poslovanju s strankami, zmanjšanju administrativnih opravil in po elektronskem poslovanju tudi pri pregledih na kraju samem. Zapisnik bo stranka podpisala s pomočjo podpisne tablice. Prav tako bo s predlagano spremembo dosežena odprava kolizije pravnih norm, saj v spremenjenem 36.a členu ZKme-1 ne bo več določeno, da je podpis z uporabo podpisne tablice izenačen z lastnoročnim podpisom;
- izplačilo sredstev neposredno na podlagi odločbe o pravici do sredstev. Kadar bo tako določeno v podzakonskem predpisu, strankam ne bo treba vlagati zahtevkov za izplačilo sredstev. (53. in 56. člen ZKme-1);
- odločba s skrajšano obrazložitvijo pri zahtevkih za izplačilo sredstev. Ureja se možnost, da agencija v primerih, ko pri odločanju o zahtevku za izplačilo sredstev zavrne nizek znesek, izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo. Agencija bo lahko v primeru zavrnitve nizkega zneska, do 2 % zaprosenih sredstev ali do 250 EUR izdala odločbo s skrajšano obrazložitvijo) (56. člen ZKme-1);
- informativna odločba za ukrepe pomoči kmetijskim gospodarstvom v težavah kadar bo agencija odločala na podlagi podatkov iz uradnih evidenc. Če bo stranka zoper informativno odločbo vložila ugovor, bo izdana odločba, zoper katero se bo stranka lahko pritožila (nov 56.b člen);
- za primere, v katerih se v postopku obravnave vloge na javni razpis pojavi predhodno vprašanje, se določa izjema od sočasne obravnave (zaprti javni razpisi) oziroma od obravnave po vrstnem redu oddaje vlog (odprti javni razpisi). Posledično preostalim vlogam ne bo treba čakati, da bo v zadevi, v kateri je bil prekinjen postopek, odločeno o predhodnem vprašanju (52. člen ZKme-1);
- v primeru, ko vlogi na javni razpis ne bodo priložene vnaprej določene priloge, povezane z merili za izbor, vlagatelj ne bo pozvan k dopolnitvi vloge, vloga pa se bo pri merilu, v zvezi s katerim priloge ne bodo priložene, ocenila z nič točkami. Pohitritev postopka zaradi manj pozivanja k dopolnitvi vlog. V primeru sočasne obravnave vlog se tudi ne bodo več podaljševali postopki za vse druge vlagatelje, ki so vložili popolne vloge (52. člen ZKme-1);
- uvaja se pravica do pritožbe zoper odločbe, zoper katere je bil do zdaj dopusten le upravni spor (odločba o zahtevku za spremembo obveznosti, odločba o zahtevku za izplačilo sredstev) (55. in 56. člen ZKme-1);
- dodatne možnosti za uveljavljanje sprememb obveznosti. V primeru zahtevnih naložb ali projektov bo lahko stranka namesto zdaj dovoljenih dveh zahtevkov za spremembo obveznosti zaprosila za spremembo tolikokrat, kot bo imela v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev (54. člen ZKme-1);
- odstop od pravice do sredstev. Namesto enotnega 30-dnevnega roka za odstop od pravice do sredstev za vse ukrepe, se bo ta rok urejal v podzakonskih predpisih za posamezne ukrepe. S tem bo mogoče trajanje roka za odstop od pravice do sredstev bolj prilagoditi značilnostim posameznega ukrepa (55. člen ZKme-1);
- pri delno odprtih javnih razpisih se predlaga upoštevanje prejetih popolnih vlog v predhodnih časovnih obdobjih, ki niso bile odobrene zaradi pomanjkanja razpisanih sredstev (51. člen ZKme-1).

Sistem za spremljanje površin

V skladu z Uredbo (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2116/EU) se ureja sistem za spremljanje površin (AMS), ki je nov obvezen element integriranega administrativnega in kontrolnega sistema ter ga morajo vzpostaviti države članice. Upravljalna ga bo agencija. Sistem za spremljanje površin omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Uporablja se tudi za kazalnike v okviru t. i. novega izvedbenega modela. Za delovanje se bo uporabljalo podatke satelitov Sentinel programa Copernicus in druge enakovredne satelitske podatke, podatke, pridobljene z daljinskim zaznavanjem, in geografsko označene fotografije. Podatki pridobljeni z uporabo AMS, se bodo uporabljali za opravljanje pregledov pri izvajanju ukrepov kmetijske politike.

Orodje za komunikacijo s strankami – Sopotnik bo namenjeno komunikaciji med agencijo in strankami. Stranka bo lahko spremljala podatke, ki bodo pridobljeni z uporabo AMS in bodo ustrezni za presojo izpolnjevanja pogojev za upravičenost do sredstev, lahko se bo izrekla o ugotovljenih dejstvih in predložila dokaze v roku določenem v predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike. Stranka za izmenjavo informacij in dokumentov preko Sopotnika ne bo potrebovala kvalificiranega elektronskega podpisa, kar pomeni, da predlagan način komunikacije strankam ne bo prinašal prevelikih dodatnih administrativnih bremen. Stranka bo z dnem objave informacije v Sopotniku stranka seznanjena z informacijo.

Pregledi s spremljanjem so nova vrsta pregledov, ki jih države članice lahko uvedejo poleg uporabe AMS in klasičnih pregledov na kraju samem. Izvajali se bodo pri ukrepih, pri katerih bo tako določeno v podzakonskih predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike. Stranke bodo o vročitvi obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem obveščene tudi prek dodatnega komunikacijskega kanala, ki ga bodo navedle v zbirni vlogi.

Zaradi sprememb zakonodaje EU se v ZKme-1 iz tega vsebinskega sklopa dodajajo novi 15.a, 36. b in 36.c člen.

8. Neformalno izobraževanje na področju čebelarstva

Naziv »Slovenska čebelarska akademija« se po novem uporablja za program aktivnosti, ki bodo definirane v triletnem programu neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva. Ta izobraževanja se ne bodo več več izvajala v okviru Slovenske čebelarske akademije, ki deluje kot notranja organizacijska enota na Kmetijskem inštitutu Slovenije in je bil za te naloge neposredno imenovan, ampak se ureja, da bo ministrstvo naloge z javnim razpisom podelilo usposobljenemu zunanjemu izvajalcu.

Predlog spremembe ZKme-1 tako vsebinsko spreminja 129.a člen, ki ureja področje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva., 129.b člen, ki ureja izvajalca neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, 129.c člen, ki ureja delo strokovne skupine, ki bo pripravila tri letni program, 129.č člen, ki določa aktivnosti, ki se financirajo iz proračuna in 129.d člen, ki ureja potrdilo o opravljenem neformalnem izobraževanju na področju čebelarstva.

9. Evidence in zbiranje podatkov:

- dopolnjuje se nabor podatkov, ki se v RKG vodijo ali prevzemajo za posamezno kmetijsko gospodarstvo (povezava z evidenco območij planin in podatek o najvišje doseženi izobrazbi nosilca);
- ureja se zakonska podlaga za pridobivanje podatkov iz evidenc drugih organov, tako se popravljata dostop do evidence motornih vozil, kjer se natančneje opiše, katere podatke iz te evidence lahko ministrstvo pridobiva za registrirana kmetijska vozila in priklopnike (166. člen ZKme-1);

- dodaja se določilo, da lahko agencija obdeluje kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen obveščanja upravičencev v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike, v katere je upravičenec vključen (166. člen ZKme-1);
- ureja se dostop zavarovalnicam do podatkov o zemljiščih, živalih in kulturah na posameznih GERK, predvsem v luči hitrosti in preprostosti postopkov na terenu (169. a člen ZKme-1);
- določa se pravna podlaga za omogočanje pridobivanja podatkov potrebnih za vsakoletni izračun standardnega prihodka KMG ter tudi za zbiranje podatkov in spremljanje delovanja medpanožnih organizacij in skupin proizvajalcev. To je pomembno predvsem z vidika izvedbe SN SKP 2023–2027, saj se bo s standardnim prihodom določalo velikostne pragove za vstop kmetijskega gospodarstva v posamezno intervencijo, medpanožne organizacije pa so prvič zastopane v intervenciji, ki spodbuja kolektivne oblike sodelovanja (145.a in 152. člen ZKme-1);
- razširja se obstoječe zbirke podatkov glede emisij in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal s podatki iz področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal (161.a člen ZKme-1);
- vzpostavlja se evidenca podatkov, ki jih bo v zvezi z uporabo sistema za spremljanje površin pridobivala agencija. Pri uporabi sistema za spremljanje površin bo agencija pridobivala podatke o kmetijskih in gozdnih zemljiščih (nov 153.a člen);
- v evidenci ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture se določa zavezanec in postopek za vpis ter skladnost z predpisi EU, da je vpis v bazo prostovoljen (159. člen ZKme-1);
- vzpostavlja se evidenca območij planin potrebno zaradi specifičnosti visokogorskega prostora, ki se praviloma upravlja s poletno pašo živali na planinskih pašnikih več različnih imetnikov živali, združenih v pašne skupnosti ali posameznih kmetij. V povezavi z izvajanjem ukrepov skupne kmetijske politike je treba zemljišča planinskih pašnikov ustrezno evidentirati, za kar pa mora biti predhodno vzpostavljena evidenca teh zemljišč (164.c člen ZKme-1);
- ureja se evidenca udeležencev neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva, ki jo vodi in upravlja izvajalec (165.a člen ZKme-1).

10. Veriga preskrbe s hrano

Predlog spremembe ZKme-1, ki vsebinsko spreminja 3., 61.b, 61.f, 61.m in 177. člen, obravnava spremembe, ki so namenjene dodatnim prilagoditvam zaradi prenosa Direktive 2019/633/EU o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi. prilagoditvam potrebnim za delovanje Javne agencije RS za varstvo konkurence (AVK) kot nadzornega organa.

b) Način reševanja

S predlogom zakona se predvsem omogoča začetek izvajanja SN SKP 2023-2027 z letom 2023, ki je predpisan v zakonodaji EU, in z njim vse vezane ukrepe.

Z javnim razpisom se bo podelilo javno pooblastilo za pripravo podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu in tudi naloga izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal.

S spremembami v posebnem upravnem postopku se bodo spremenili nekateri postopki agencije.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom.

d) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, ki pa so zagotovljena v proračunu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Za pripravo podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu in sistema za obračun emisij je v letih 2022 in 2023 namenjenih 150.000 EUR (7. in 15. člen)

Za namen izvajanja neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva je v letih 2022, 2023 in 2024 namenjenih po 84.714,00 EUR letno.

Za namen vzpostavitve sistema za spremljanje površin so sredstva odobrena v programu Mehanizma za okrevanje in odpornost in v skladu z Zipsr22,23 načrtovana na proračunskem skladu za okrevanje in odpornost, ki je podračun, ustanovljen na podlagi Uredbe 2021/241/EU ter Izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi ocene načrta za okrevanje in odpornost za Slovenijo.

Za projekt monitoring (sistem za spremljanje površin/ izvajanje pregledov s spremljanjem/ orodje za komunikacijo s strankami) se ocenjuje, da bodo v obdobju 2022-2026 finančne posledice v višini med 4.500.000,00 in 5.500.000,00 EUR.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu na naslednjih proračunskih postavkah:

- 160084 Pedologija in monitoring tal
- 200022 Slovenska čebelarska akademija
- 665010 Investicije in investicijsko vzdrževanje

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

V nadaljevanju so prikazane ureditve v drugih državah članicah za posamezne vsebinske sklope. Predlog zakona je v celoti usklajen s pravnim redom EU.

1. Nosilec kmetije in kmetijsko gospodarstvo

EU

Pojma »kmet« in »kmetijsko gospodarstvo« sta opredeljena v 3. členu Uredba 2021/2115/EU.

Opredelitve pojmov so naslednje:

- »kmet« pomeni fizično ali pravno osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ne glede na pravni status, ki ga taki skupini in njenim članom podeljuje nacionalno pravo, katerih kmetijsko gospodarstvo je v okviru ozemeljske veljavnosti Pogodb, kot je opredeljena v členu 52 Pogodbe o Evropski uniji v povezavi s členoma 349 in 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in ki opravljajo kmetijsko dejavnost, kot so jo določile države članice v skladu s členom 4(2) te uredbe;
- »kmetijsko gospodarstvo« pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijske dejavnosti in s katerimi upravlja kmet ter se nahajajo na ozemlju iste države članice.

Avstrija

Iz popisa kmetijskih gospodarstev izhaja, da je daleč največ (92,3 %) kmetijskih gospodarstev organiziranih v obliki fizičnih oseb, to je v obliki družinskega podjetja. V Avstriji statistično močno prevladujejo kmetijska gospodarstva, ki jih vodi ena fizična oseba. Kljub enakemu poimenovanju imajo posamezniki, ki opravljajo kmetijsko in gozdarsko dejavnost v Avstriji povsem drugačen status kot samostojni podjetniki v drugih dejavnostih. Zanje ne veljajo določbe Zakona o podjetjih, ki urejajo status samostojnega podjetnika. Posameznikom, ki opravljajo kmetijsko in gozdarsko dejavnost, se v Avstriji ni treba vpisati v trgovinski register, prav tako jim v pravnem prometu ni treba uporabljati firme in oznake eU (Einzelunternehmer/in).

Med statusno-pravnimi oblikami kmetijskih gospodarstev v Avstriji je pogosta tudi družba civilnega prava (GesbR). Urejena je v avstrijskem civilnem zakoniku (ABGB) in spada med pogodbe o skupnosti premoženja. Družba civilnega prava ni pravna oseba in se ne vpiše v trgovinski register. Družba civilnega prava tudi ni samostojen subjekt davčnega prava. Davčni zavezanci so družbeniki, vendar lahko družba civilnega prava s prijavo pri davčnem uradu pridobi svojo davčno številko. Družbo civilnega prava lahko predstavljajo razmerja med zakoncema in drugimi družinskimi člani, med samostojnimi podjetniki, ki se ukvarjajo s kmetijsko ali gozdarsko dejavnostjo itd. Pogoj za obstoj družbe civilnega prava je izpolnjevanje klasičnih predpostavk za sklenitev pogodbe kot so soglasje volj, dopustna podlaga, neobstoj napak volje idr. Ker se za družbo civilnega prava ne zahteva nobena posebna oblika, pogosto navzven ni razpoznavna. Družba civilnega prava lahko obstaja med zakoncema ali med starši in otroci, ki skupaj vodijo eno ali več kmetijskih podjetij. Pogoj za obstoj družbe civilnega prava je, da družinski člani nedvoumno izrazijo svojo voljo, da vstopijo v skupno podjetje in prevzamejo tveganje skupnega gospodarjenja. Družbo civilnega prava pozna tudi slovenski Obligacijski zakonik. Ostale statusno-pravne oblike kmetijskih gospodarstev so manj pogoste, poznamo pa jih tudi v slovenski zakonodaji (OG – d. n. o., KG – k. d., GmbH – d. o. o., AG – d. d., Stiftung – ustanova).

Nemčija

Kmetijska gospodarstva so v Nemčiji organizirana v enakih statusno-pravnih oblikah kot ostalo gospodarstvo. Veliko večino kmetijskih gospodarstev (88,68 %) so v letu 2016 vodili samostojni podjetniki. Kmetijskih gospodarstev, ki so jih vodile skupnosti oseb, je bilo 9,33 %.

Samostojni podjetniki so imeli v letu 2016 v uporabi več kot polovico kmetijskih zemljišč (64,12 %). Skupnosti oseb so imele v uporabi 18,56 % vseh zemljišč, pravne osebe pa so obdelovale 17,32 % vseh kmetijskih zemljišč v uporabi. Pri samostojnem podjetniku gospodarsko dejavnost izvaja le ena fizična oseba, ki za obveznosti, ki jih prevzame v zvezi s svojo dejavnostjo, odgovarja z vsem svojim premoženjem.

Družba civilnega prava spada med osebne družbe. Zakonske osnove za družbo civilnega prava so podane v nemškem civilnem zakoniku. Z družbeno pogodbo se družbeniki medsebojno zavežejo doseči skupen namen na način, določen s pogodbo, zlasti z dogovorjenimi prispevki. Ustanovi jo lahko vsakdo in ustanovitev ni vezana na nobeno obliko, vendar je zaradi izogibanja nesporazumom in konfliktom priporočljivo, da so vsaj glavni dogovori sklenjeni v pisni obliki. Ne glede na to, da se načeloma za nastanek družbe civilnega prava ne zahteva nobena formalna oblika, pa mora biti pogodba, s katero posameznik nanjo prenese svoje zemljišče, sklenjena v pisni obliki. Za njeno ustanovitev ni potreben osnovni kapital. Ta oblika je pogosta tudi v kmetijstvu. V letu 2016 je bilo v Nemčiji 21.274 (7,73 %) kmetijskih gospodarstev organiziranih v tej statusno-pravni obliki. Gre za t. i. zunanjo družbo, ki je razpoznavna navzven. Zunanjo družbo lahko ustanovita zakonska partnerja, mogoča pa je tudi z drugimi družinskimi člani in osebami zunaj družine. Zakonca, ki skupaj vodita kmetijsko gospodarstvo, sta se dolžna vključiti v obvezno starostno zavarovanje kmetov.

Družba z neomejeno odgovornostjo je družba, pri kateri vsi družbeniki odgovarjajo za obveznosti z vsem svojim premoženjem. Kot kažejo statistični podatki, se ta oblika v kmetijstvu pojavlja zelo redko. V letu 2016 je bilo v Nemčiji komaj 93 kmetijskih gospodarstev organiziranih kot družba z neomejeno odgovornostjo, kar je približno 0,3 %.

Tudi komanditna družba je v kmetijski dejavnosti sorazmerno redka – v letu 2016 jih je bilo v Nemčiji 2078 (manj kot 1 %).

Italija

Italijanski civilni zakonik vsebuje posebne določbe glede kmetijskega podjetja in je pglavitni pravni vir za opredelitev pravnih oblik kmetijskih gospodarstev. Kmetijski podjetnik je posameznik, ki izvaja eno od naslednjih dejavnosti: poljedelstvo, gozdarstvo, reja živali in s tem povezane dejavnosti. Civilni zakonik opredeljuje, da za kmetijskega podjetnika ne veljajo pravila o registraciji v poslovnem registru, razen če posluje v okviru gospodarske družbe ali zadruga.

Število statusno-pravnih oblik, v katerih so lahko organizirana kmetijska gospodarstva v Italiji ni omejeno. Kmetijska dejavnost se lahko opravlja bodisi v okviru pravne osebe bodisi kot fizična oseba. Na področju statusno-pravnih oblik kmetijskih gospodarstev je zaradi številnih reform kmetijske zakonodaje in zaradi neusklajenosti drugih področnih zakonodaj, ureditev nekoliko kaotična. Skupna formalna lastnost vseh kmetijskih podjetnikov, bodisi, da delujejo kot fizične ali pravne osebe je obvezen vpis v poseben del registra podjetij.

Kmetijska družba ni posebna organizacijska oblika, pač pa gre za kategorijo gospodarskih družb, ki ima določene ugodnosti (predvsem davčne).

V praksi se obdelovanje kmetij pogosto opravlja v sklopu cele družine. Družinsko podjetje po Civilnem zakoniku ni posebna pravnoorganizacijska oblika, pač pa obveznostno razmerje, ki je posebej opredeljeno kot razmerja, ki nastanejo z nepretrganim delom družinskega člana v družini ali družinskem podjetju. Tam je določeno, kdo šteje za družinskega člana, in sicer so to zakonec, sorodniki do tretje stopnje in svaki do druge stopnje. Po podatkih italijanskega statističnega urada ISTAT (2012) med kmetijskimi gospodarstvi prevladujejo prav družinska podjetja (skupno 96 % vseh kmetijskih gospodarstev).

Fizična oseba lahko opravlja kmetijsko dejavnost kot samostojni podjetnik. Družinskim podjetjem doktrina pripisuje lastnosti samostojnega podjetnika. Prav slednja so v Italiji izjemno razširjena. V Italiji se kmetijska dejavnost lahko opravlja tudi v obliki kapitalske ali osebne družbe ter kmetijske zadruga.

Italijanska ureditev določa dve kategoriji posameznikov, ki sta za področje kmetijske dejavnosti pomembni za določanje pravic in obveznosti znotraj posameznih področnih zakonodaj, gre za neposrednega obdelovalca kmetije in profesionalnega kmetijskega podjetnika. Pri obeh kategorijah torej ne gre za posebni statusno-pravni obliki, prek katerih se izvaja kmetijska dejavnost, ampak za lastnosti posameznih subjektov, pomembne zlasti na področju davkov, socialnega varstva in delovnega prava.

V doktrini so glede pravne narave družinskega podjetja deljena mnenja, večinoma pa del stroke šteje družinsko podjetje za kolektivno podjetje, drugi del stroke pa za individualno podjetje. Zagovorniki prve teorije zatrjujejo, da vsi družinski člani, ki delajo v okviru družinskega podjetja, skupno prevzamejo odgovornost do tretjih oseb in pridobijo status podjetnika. Po drugi strani zagovorniki druge teorije trdijo, da je v družinskem podjetju podjetnik le tisti, ki ima tak status na podlagi zakona. Samo ta oseba z vsem svojim premoženjem odgovarja za izpolnitev obveznosti podjetja in samo ta oseba bo udeležena v morebitnem postopku zaradi insolventnosti.

Civilni zakonik določa, da ima družinski član, ki redno dela v družinskem podjetju pravico do preživljanja, v skladu s finančnimi zmožnostmi družine, pravico do udeležbe pri dobičku podjetja (ne odgovarja za izgubo) in stvari, kupljenih z doseženim dobičkom, vse sorazmerno s količino in vrsto opravljenega dela. Razlogi, zaradi katerih posameznemu članu preneha udeležba v družinskem podjetju so smrt, odstop (v primeru neupravičenih razlogov, je član dolžan plačati škodo), prenehanje statusa družinskega člana (npr. razveza), nezmožnost opravljanja dela in izključitev člana, ki jo izglasuje večina. Družinski član svojega deleža v podjetju ne more prenesti na tretje osebe, s soglasjem članov družine, udeleženih v družinskem podjetju, ga lahko prenese izključno na druge družinske člane.

Družinsko podjetje se ustanovi z listino, ki mora biti v obliki notarskega zapisa ali notarsko overjeno listino, v kateri morajo biti navedeni: - dejavnost, ki jo opravlja nosilec; - osebni podatki družinskih članov in raven sorodstva.

2. Prilaganje in blaženje podnebnih sprememb v kmetijstvu

Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu

EU:

Podnebne spremembe so vidne na vsakem koraku. Odgovor na te izzive je Evropski zeleni dogovor. Je nova strategija za rast, katere cilj je preobraziti EU v pravično in uspešno družbo s sodobnim, konkurenčnim in z viri gospodarnim gospodarstvom, ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo rast ločena od rabe virov. Njen cilj je tudi zavarovati, ohraniti in poživiti naravni kapital EU ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov in državljanek pred nevarnostmi, ki izhajajo iz okolja, in njegovimi učinki. EU ima kolektivno sposobnost, da preobrazi svoje gospodarstvo in družbo ter ju usmeri na pot večje trajnosti. Tu je tudi naložba oziroma priložnost, da se Evropa odločno zavzame za trajnostno in vključujočo rast. Evropski zeleni dogovor bo pospešil in podprl potrebni prehod v vseh gospodarskih panogah. EU se je že začela modernizirati in gospodarstvo preoblikovati na način, ki bi omogočil uresničitev cilja podnebne nevtralnosti. Skladno s tem nadaljuje tudi sveženj »Pripravljeni na 55« (»Fit For 55«; Pn55), v katerem se nanaša na najmanj 55-odstotni cilj zmanjšanja emisij, ki ga je EU določila za leto 2030, glede na leto 1990. Namen predlaganega svežnja je uskladiti podnebno in energetske zakonodaje EU s ciljem do leta 2030. Sveženj Pn55 je niz predlogov za revizijo in posodobitev zakonodaje EU ter uvedbo novih pobud, katerih cilj je zagotoviti, da so politike EU v skladu s podnebnimi cilji, o katerih sta se dogovorila Svet in Evropski parlament.

Nenazadnje tudi celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt (NEPN), ki je akcijsko strateški dokument države, ki za obdobje do leta 2030 (s pogledom do 2040) določa cilje, ki jih moramo doseči.

Zato se prek podnebnega poročila vzpostavlja nov mehanizem za redno spremljanje, sledenje trendom, ukrepom in njihovim učinkom na področju prilaganja podnebnim spremembam in njihovega blaženja (tj. zmanjševanja izpustov TGP), ki zahteva dokaj kompleksen pristop. Ukrepi in njihovi učinki so med seboj prepleteni. Številni ukrepi, namenjeni zmanjševanju izpustov, prispevajo tudi k boljšemu prilaganju podnebnim spremembam, ukrepi za zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov zmanjšujejo tudi izpuste onesnaževal zraka itd.

Avstrija:

V Avstriji tradicionalno ločeno spremljajo tla kmetijskih in gozdnih zemljišč. Tla urbanih zemljišč niso sistematično pokrita.

Kmetijsko območje obsega njive, začasno travinje, ekstenzivno in intenzivno izkoriščeno trajno travinje (travniki, pašniki, pokošeni pašniki) ter druge vrste kmetijske rabe (vinogradi, sadovnjaki, hišni vrtovi, vinske trte in drevesnice). Spremljanje stanja kmetijskih tal v Avstriji temeljijo na stalnem dolgoročnem programu kartiranja tal v merilu 1:10.000, ki je bil uveden okoli leta 1970. Terenski pedologi na podlagi izkopa in pregleda profilov tal in strokovnega vrednotenja določijo območja podobnih/enakih tal (pedološko kartiranje). Za vsako območje podobnih tal je vzorčen le en talni profil iz pedogenetskih horizontov do globine od 1 do 1,5 m. Zaloge talne organske snovi (TOS) so izračunane za zgornjih 30 cm mineralnih tal. Podatke o tleh kmetijskih zemljišč je pridobivalo tudi avstrijsko zvezno ministrstvo za finance. Avstrijski zakon o bonitiranju tal iz leta 1970 opredeljuje izbiro reprezentativnih (referenčnih) profilov, ki zvezno predstavljajo tla glede na njihovo naravno produktivnost, hidrološke razmere, pedo-klimatsko območje in boniteto tal. Trenutno zbirka zajema 441 reprezentativnih profilov. Za vsak referenčni profil je reprezentativno ocenjena vsebnost talne organske snovi z uporabo pedotransfernih funkcij in s teksturo tal kot

najpomembnejšim vhodnim parametrom. Ta protokol sicer omogoča izpeljavo ocene stanja TOS, vendar ne informira o prostorski variabilnosti in statistični negotovosti.

Gozdna tla v Avstriji spremljajo v okviru dveh shem za spremljanje gozdnih tal. V poznih osemdesetih letih prejšnjega stoletja se je začel izvajati sistem spremljanja gozdnih tal (FSMS). Austrian Forest Soil Survey (BFW) kot del sistema za spremljanje škode v gozdovih z namenom pridobivanja informacij o vzrokih in posledicah odmiranja gozdov. FSMS je sestavljen iz 514 parcel, razporejenih v mrežo 8,7 km x 8,7 km. Na vsaki parceli se izvedejo meritve rasti in vegetacije, opis lokacije in tal, kemične analize vzorcev tal in listov ter oceni razred defoliacije krošnje. Opisi tal in lokacije ter analize tal (vrednost pH, Corg, Ntot, hranila; »skupna« vsebnost težkih kovin v aqua regia, kationi v raztopini BaCl₂), vsebnost karbonatov, kationska izmenjalna kapaciteta, nasičenost z bazami, težke kovine, teksture) so bile izvedene med letom 1987. in 1990. Vzorci tal, vključno z organskimi horizonti tal, so odvzeti na vnaprej določenih globinah tal (0–10 cm, 10–20 cm, 20–30 cm, 30–50 cm). Približno 140 parcel je vključenih v omrežje za spremljanje gozdnih tal na ravni I ECE/ICP Forest. Predvidena je ponovitev vzorčenja tal na istih lokacijah. V več zveznih deželah, vključno s Spodnjo Avstrijo, Salzburgom, Tirolsko in Vorarlbergom so vzpostavili dodatne regionalne mreže za spremljanje gozdnih tal. Vse ploskve FSMS in regionalnih omrežij so bile vključene v združeno nacionalno poročilo o stanju tal v državah ARGE Alp in ARGE Alpen-Adria. Največjo zbirko podatkov o gozdnih tleh (GEA) v Avstriji upravlja BFW. Zbirka vključuje opise približno 5.000 profilov gozdnih tal in približno 26.000 analiz posameznih horizontov tal (standardni nabor analiz: primerjaj FSMS). Predvidena je razširitev te zbirke podatkov v splošni informacijski sistem o gozdovih.

Švica:

Spremljanje stanja tal v Švici se predstavlja zato, ker gre dejavnost, ki traja že nekaj desetletij in pri kateri gre že od začetkov za precej izčrpen in celovit monitoring tal.

V Švici izvajajo stalno spremljanje kakovosti tal na nacionalni/zvezni ravni od leta 1985. Gre za sistematične meritve parametrov tal na istih lokacijah, predvsem na kmetijskih površinah. Aktivnosti izvaja Agroscope. Dejavnosti sofinancirata dva sektorja: Zvezni urad za kmetijstvo in Zvezni urad za okolje. Razlogi za stalen monitoring so: zaskrbljenost zaradi onesnaževanja in založenosti tal s težkimi kovinami; onesnaževanje zraka (in posledično tal) zaradi prometa in industrije; uporaba blata čistilnih naprav v kmetijstvu; raba FFS in vrednotenje dejanskih obremenitev tal; zgodnje odkrivanje prihodnjih degradacij tal; izvajanje varstva tal s strani kantonov (= držav). Večina kantonov ima lastne programe spremljanja kakovosti tal, na zvezni ravni pa spremljajo njihovo izvajanje. Mesta za dolgotrajno spremljanje so skrbno izbrana: pokrivajo celotno Švico, so reprezentativna za različne vrste krajin, predstavljajo tipične rabe zemljišč/tal in postavljena so glede na domnevne vire emisij. Mesta za dolgotrajno spremljanje površine vzorčenja so velikosti: 10 x 10 m², označene so z magneti (fiksne točke), za uporabnika (lastnika/kmeta ...) mesto vzorčenja ni točno znano/ni vidno, lokacija je določena z GPS, območje vzorčenja ni označeno in je vedno dostopno, lokacije odražajo realne razmere v vrsti rabe tal. Vzorči se vsakih pet let: štirje mešani vzorci iz 25 delnih vzorcev zgornje plasti tal (0–20 cm). Vsi vzorci so arhivirani (oboje: posušeni in zamrznjeni v svežem stanju). Parametri vzorčenja: anorganska onesnaževala (težke kovine –Cd, Zn, Cu, Hg, Pb, Ni, Cr, Co) in vplivi na funkcije/ekosistemske storitve tal, vsebnost talne organske snovi (podnebne spremembe), biološki parametri tal, fizikalni parametri tal, vsebnost organska onesnaževal (PAH, PCB, pregledi za pesticide). Možne so dodatne raziskave z uporabo arhiviranih vzorcev tal. Sčasoma novim potrebam prilagajajo mrežo vzorčenja in parametre za analizo. Biološke parametre merijo na manjšem reprezentativnem številu lokacij (gozdovi, travniki, njivska zemljišča).

Italija:

Aktivnosti pedološkega kartiranja, monitoringa kakovosti, onesnaženosti in vsebnosti talnih organskih snovi in drugih aktivnosti v Italiji potekajo na ravni regiji. Vlada izrazi pestrost z vrstami raziskav in zbiranja podatkov o tleh, ter organiziranostjo raziskav in služb ter dostopnostjo baz podatkov tal. Spremljanje stanja tal v Italiji na nacionalni ravni je zaradi razdrobljenosti služb in regionalnih pristopov težko primerljivo z drugimi državami v neposredni sosesčini. Specifičnih in sistematičnih raziskav ter monitoringov na tematiko vsebnosti talne organske snovi, ki bi zvezno pokrivalo celo Italijo, se ni zaznalo in uspelo identificirati. Kljub temu se navaja nekaj primerov spreminjanja stanja tal v izbranih regijah. Nekatere med njimi so lahko dober zgled, še zlasti regija Veneto.

V pregled so se tako vzele Piemont, Lombardijo, Val d' Aosta in Veneto, ki so do neke mere Sloveniji prostorsko podobne regije (goratost, poseljenost, gričevja in ravnine). Aktivnosti v zvezi s tlemi predvsem izvajajo regionalne agencije, okoljske agencije organizacije ARPA (kot ARSO) ali kot ERSAF (Regionalna agencija za kmetijstvo in gozdarstvo) ali pa potekajo neposredno v okviru regionalnih vlad (Val d'Aosta).

Val d'Aosta izvajajo zbiranje podatkov tal in so vzpostavili geoportal (https://mappe.regione.vda.it/pub/geonavsc/?repertorio=SOIL_MAP), v katerem je tudi, sicer grob, podatek o vsebnosti talne organske snovi. Na področju onesnaženja tal v Val d'Aosti zbirajo podatke o kontaminiranih lokacijah (<https://www.arpa.vda.it/it/suolo/siti-contaminati>).

ARPA Veneto (<https://www.arpa.veneto.it/temi-ambientali/suolo>) je leta 1997 ustanovila službo Regionalni observatorij za tla. Ta izvaja pedološka kartiranja in monitoringe stanja tal predvsem na področju vsebnosti težkih kovin v tleh, biotske kakovosti tal, pozidave zemljišča, kmetijske in okoljske kakovosti tal. Tako so izvedli prvo obsežno spremljanje vsebnosti težkih kovin v tleh regije Veneto, da bi preverila naravna ozadja in antropogeno vsebnost težkih kovin v tleh. Pozneje so spremljanje razširili na vsebnost organskih onesnaževal (dioksinov, PAH in PCB), da bi ocenili širjenje onesnaževal v naših okoljih in izdelali kazalnike antropogenega onesnaženja. Druge dejavnosti spremljanja, ki jih izvaja služba, se nanašajo na biološko kakovost tal za oceno biotske raznovrstnosti tal in vsebnost glavnih rastlinskih hranil (dušik, fosfor in kalij) na kmetijskih zemljiščih, na gnojenje z živinskim gnojem (neobdelanim in obdelanim) ter sledenje učinkov kmetijskih praks na nekatere parametre tal. ARPA Veneto prispeva tudi podatke o tleh za mednarodno raven (FAO)

ARPA Piemonte (<http://www.arpa.piemonte.it/approfondimenti/temi-ambientali/suolo>) je usmerjen predvsem v monitoring onesnaženja tal v smislu razpršenega in točkovnega onesnaženja ter monitoringa (raziskava) obsega pozidav. Raziskavo je izvedla ARPA Piemonte v okviru aktivnosti v zvezi z nacionalnim projektom spremljanja pozidave tal 2017, ki ga izvaja Nacionalni sistem za varstvo okolja (SNPA) z usklajevanjem ISPRA in vključevanjem različnih regionalnih agencij.

ERSAF Lombardia – Regionalna agencija za kmetijske in gozdarske storitve skrbi za obširne zbirke podatkov (<https://www.ersaf.lombardia.it/it/servizi-al-territorio/dati-e-applicazioni-del-territorio>). Kot je videti, velik del raziskav poteka v okviru posameznih projektov.

Na nacionalni ravni Italije obstaja več študij, ki jih je financiralo italijansko ministrstvo za kmetijsko prehrano in gozdarstvo (MiPAAF). Največkrat je namen statističnih raziskav zagotoviti nacionalno napoved pridelkov in površin, povezanih z glavnimi italijanskimi kmetijskimi pridelki (AGRIT). Metodologije največkrat temeljijo na terenskih raziskavah in podatkih daljinskega zaznavanja, ki pokriva letno celotno državno ozemlje in dodatno temelji na 100.000 opazovanjih, ki so statistično izbrana iz vnaprej določene mreže, sestavljene iz približno 1.200.000 georeferenciranih točk. Podatki o tleh so le del niza podatkov.

Emisije toplogrednih plinov in amonijaka v živinoreji in iz kmetijskih tal

EU:

Emisije toplogrednih plinov iz kmetijskega sektorja EU so zajete v nacionalnih letnih ciljnih emisij. Med letoma 2005 in 2019 so kmetijske emisije ostale stabilne. Glede na nacionalne projekcije se do leta 2030 pričakuje le zmeren padec na ravni EU za 2 % v primerjavi z ravnmi iz leta 2005. V primeru izvajanja trenutno načrtovanih dodatnih ukrepov se pričakuje 5-odstotno znižanje. Ti predvideni upadi ne bodo zadostovali za izpolnitev zavezujočih letnih ciljev večine držav članic, kar poudarja potrebo po nadaljnjih ukrepih, če želi EU izpolniti svoj cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050.

Evropski zeleni dogovor določa ambicijo EU, da do leta 2050 postane Evropa podnebno nevtralna. Ključno pri tem je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP), tudi iz kmetijstva. Emisije toplogrednih plinov iz kmetijstva so zajete v Sklepu EU o delitvi navora (ESD) in Uredbi o delitvi navora (ESR), ki določata letne cilje za vsako državo članico za obdobje 2013–2020 oziroma 2021–2030. Emisije iz prometa, zgradb in odpadkov so zajete tudi v nacionalnih ciljnih ESD in ESR, katerih skupni cilj je zmanjšati skupne emisije EU iz zajetih sektorjev za približno 10 % do leta 2020 in 30 % do leta 2030 v primerjavi z ravnmi iz leta 2005.

Emisije CH₄ zaradi črevesne fermentacije in emisije N₂O iz tal so odgovorne za več kot 80 % skupnih kmetijskih emisij toplogrednih plinov. CH₄ iz ravnanja z gnojem je tretji najpomembnejši vir emisij, ki predstavlja približno 10 %. Preostali viri prispevajo sorazmerno majhne prispevke, ki predstavljajo manj kot 10 % vseh emisij toplogrednih plinov v kmetijstvu.

Tudi predvidena sprememba LULUCF iz Uredbe 841/2018/EU bo vzpostavila enoten steber, ki bo vključeval tako ponore in emisije iz rabe tal spremembe rabe tal in gozdarstva ter emisij iz živinoreje.

Francija:

V Franciji je za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov odgovorno Ministrstvo za ekologijo (Ministère de la Transition écologique (MTE)). MTE v sodelovanju z drugimi zadevnimi ministrstvi sprejema odločitve glede delovanja nacionalnega sistema popisov emisij in bilanc v ozračju (SNIEBA). Druga ministrstva in javni organi prispevajo k popisu emisij z zagotavljanjem podatkov in statističnih podatkov, uporabljenih za pripravo popisov. Zbiranje in obdelava podatkov, arhiviranje, realizacija poročil in različnih podpor, upravljanje nadzora in kakovosti so s strani MTE zaupani državnemu operaterju Citepa (Centre Interprofessionnel Technique d'Études de la Pollution Atmosphérique). Tako Ministrstvo za kmetijstvo in ribištvo (Ministère chargé de l'agriculture et de la pêche) posreduje podatke o kmetijski statistiki, karakterizaciji metod kmetovanja (način ravnanja z gnojem, zgradbe), karakterizaciji kmetijskih praks in faktorjev emisij. Za kmetijstvo pridobivajo podatke o naslednjih toplogrednih plinih: CO₂ (iz apnenja in uporabe ureje), CH₄ (iz črevesne fermentacije, ravnanja z gnojem, pridelave riža, zažiganja kmetijskih ostankov na poljih) in N₂O (iz ravnanja z gnojem, kmetijskih tal in zažiganja kmetijskih ostankov na poljih). Prav tako spremljajo tudi podatke o emisijah amonijaka iz farm.

Italija:

V okviru nacionalnega sistema je v Italiji za zbiranje in obdelavo podatkov (priprava in posodabljanje letnega inventarja) o emisijah toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: TGP) za sektor kmetijstva, zadolžen italijanski inštitut za varstvo okolja in raziskave ISPRA (Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale).

ISPRA je del mreže, znane kot nacionalni sistem za varstvo okolja, ki jo sestavlja 21 teritorialnih agencij za varstvo okolja (ARPA/APPAs), ustanovljenih z regionalnimi zakoni. Je primer konsolidiranega zveznega sistema, ki združuje neposredno poznavanje ozemlja in njegovih vprašanj z nacionalnimi politikami za varstvo okolja, tako da postane institucionalna in tehnično-znanstvena referenčna točka za vso državo.

ISPRA je zadolžena, da v okviru Konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (UNFCCC), Kjotskega protokola in mehanizma Evropske unije za spremljanje toplogrednih plinov, dokumentira tudi uporabljene metodologije ocenjevanja v posebnem poročilu, t. i. National Inventory Report, skupaj z razlago opaženih trendov. Ta dokument v Italiji predstavlja tudi temeljno referenco za načrtovanje in izvajanje vseh okoljskih politik s strani osrednjih in obrobni ustanov. ISPRA poleg popisa TGP za sektor kmetijstva, letno tudi izvaja nacionalni popis emisij v ozračje, ki ga zahteva Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja (UNECE-CLRTAP) in evropske direktive o omejevanju emisij.

Nacionalni popis emisij TGP v ozračje za kmetijstvo, se uporablja za preverjanje skladnosti z nacionalnimi omejitvami emisij ter tudi za preverjanje zavez glede zmanjšanja emisij, sprejetih v skladu z mednarodnimi dogovori. V skladu s tem, ISPRA za sektor kmetijstva spremljajo naslednje TGP: CO₂ (emisije zaradi apnenja, uporabe ureje in drugih gnojil, ki vsebujejo ogljik), CH₄ (emisije zaradi črevesne fermentacije, ravnanja z gnojem, pridelave riža, sežiganja kmetijskih ostankov na poljih), N₂O (emisije zaradi ravnanja z gnojem, sežiganja kmetijskih ostankov na poljih in iz kmetijskih tal).

Uradne kmetijske statistike se večinoma zbirajo od Državnega statističnega inštituta (ISTAT). ISTAT ima pomembno vlogo pri celovitem zbiranju podatkov s pomočjo strukturnih (kot je raziskava o strukturi kmetij, FSS) in konjunktivnih raziskav ter splošnega popisa kmetijstva. ISPRA sodeluje na panelu za kakovost kmetijstva, gozdarstva in ribolova ustanovljenega za spremljanje in izboljšanje nacionalne statistike.

Avstrija:

Avstrijska agencija za okolje (Umweltbundesamt GmbH) vsako leto pripravi avstrijski letni popis toplogrednih plinov in tako posreduje uradne podatke o avstrijskih zahtevah glede poročanja v skladu z Okvirno konvencijo ZN o podnebnih spremembah in v skladu s pravili EU. Umweltbundesamt je vodilna avstrijska okoljska strokovna organizacija. Od leta 2006 je kot edina organizacija na svetu akreditirana za pripravo nacionalnih popisov emisij toplogrednih plinov (upravljanje kakovosti v skladu z ÖVE/ÖNORM EN ISO/IEC 17020). Podrobna analiza trendov emisij toplogrednih plinov v Avstriji je vsako leto predstavljena v avstrijskem letnem poročilu o blaženju podnebnih sprememb.

Nacionalni popis emisij TGP v ozračje za kmetijstvo se uporablja za preverjanje skladnosti z nacionalnimi omejitvami emisij ter tudi za preverjanje zavez glede zmanjšanja emisij, sprejetih v skladu z mednarodnimi dogovori. V skladu s tem, Umweltbundesamt za sektor kmetijstva spremlja naslednje TGP: NMVOC (indirektni TGP plini), CO₂ (emisije zaradi apnenja, uporabe ureje in drugih gnojil, ki vsebujejo ogljik), CH₄ (emisije zaradi črevesne fermentacije, ravnanja z gnojem, sežiganja kmetijskih ostankov na poljih), N₂O (emisije zaradi ravnanja z gnojem, sežiganja kmetijskih ostankov na poljih in iz kmetijskih tal).

Podatke o nacionalni kmetijski statistiki zbira Statistik Austria, podatke za nacionalno statistiko gnojil pa zbira Agrarmarkt Austria (AMA). Izračune emisij in z njimi povezano poročanje izvajajo sektorski strokovnjaki IBE (Inspection Body for Emission Inventories).

3. Posebna ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin

Reforma SKP za novo programsko obdobje izvajanja SKP 2023–2027 uvaja obvezno uporabo sistema za spremljanje površin (AMS). Ker gre za novost, to področje v nacionalni zakonodaji in tudi v drugih državah članicah EU še ni urejeno.

Sistem za spremljanje površin je nov obvezen element integriranega administrativnega in kontrolnega sistema (v nadaljnjem besedilu: IAKS), ki ga morajo države članice vzpostaviti za namen upravljanja odhodkov za ukrepe/intervencije v zvezi s površino ter ki omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Sistem bo za delovanje uporabljal podatke satelitov Sentinel programa Copernicus,

drugih enakovrednih satelitskih podatkov, podatkov, pridobljenih z daljinskim zaznavanjem, in geografsko označenimi fotografijami.

V Uredbi (EU) 2021/2116/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2116/EU) je določena osnova za vzpostavitev sistema za spremljanje površin (AMS), orodje za komunikacijo s strankami (Sopotnik) pa je del AMS. V postopku priprave in sprejemanja sta še delegirana in izvedbena uredba Evropske komisije, ki bosta nekoliko podrobneje določili sistem spremljanja površin (AMS). V nadaljevanju podani opisi že vključujejo tudi trenutna predlagana določila sekundarnih uredb Evropske komisije, ki bodo sprejeta v prvem četrtletju 2022.

Eden izmed namenov AMS je obveščanje vlagateljev, ki uveljavljajo podpore za kmetijske površine, o morebitnih neskladjih pred predpisanim rokom ter s tem zmanjšanje napak in finančnih korekcij za vlagatelje. Agencija bo prek posebne spletne platforme za dvosmerno elektronsko komunikacijo med agencijo in vlagatelji, imenovane Sopotnik, vlagatelju sporočila, kakšne geofotografije je treba narediti ter do kdaj jih je treba prek Sopotnika posredovati na agencijo. Fotografije bo priskrbel vlagatelj ali njegov pooblaščenec, geofotografije, tako kot satelitske posnetke, pa bo pregledoval in tudi odločal o upravičenosti računalniški sistem (algoritmi, naučeni na podlagi izkušenj). Računalniški sistem odloči z rdečo, če je neupravičenost gotova, z zeleno, če je upravičenost gotova, in z rumeno, če se ne more odločiti. V rumenih primerih lahko o upravičenosti odločamo naprej še z drugimi dokaznimi sredstvi ali pa ne in se šteje, da je zahtevek upravičen. Vlagatelji imajo možnost, da v primeru, če računalniški sistem zahtevek obarva rdeče, zahtevek popravijo, umaknejo ali priskrbijo ustrezen dokaz, ki bo ovrgel rdečo odločitev. Vsa komunikacija med agencijo in vlagatelji oziroma njihovimi pooblaščeneci poteka prek dvosmerne elektronske komunikacije med agencijo in upravičenci, ki jo omogoča aplikacija Sopotnik. V sklop sistema s spremljanjem površin se lahko uvede uporaba še številnih drugih podatkov, naprimer strojne podatke (kmetijska mehanizacija beleži in sporoča, kaj in kje je bilo opravljeno) ali druge satelitske podatke z boljšo resolucijo, ortofoto posnetke itd. Uporaba podatkov mora biti nediskriminatorna.

Poleg sistema za spremljanje površin, ki je obvezen element IAKS-a ter je avtomatiziran sistem in nujen za vse upravičence (100-odstotna pokrovnost vseh površin, ki jih z AMS lahko spremljamo), lahko države članice vpeljejo in uporabljajo tudi preglede s spremljanjem. Pregledi s spremljanjem so kontrolni sistem, način kontrole, na primer pregledi na kraju samem, in se uporabljajo za kontrolo tistih intervencij ali le določenih pogojev upravičenosti znotraj intervencije, pri katerih agencija odloči, da jih s sistemom za spremljanje površin (AMS) ne more pokriti/spremljati, jih bo pa lahko najučinkoviteje kontrolirala s pregledi s spremljanjem. Torej, za razliko od sistema za spremljanje površin (AMS) se pri kontrolah (pregledih) s spremljanjem ali pri kontrolah na kraju samem kontrola izvaja le na določenem odstotku upravičencev (le na izbranem vzorcu in ne v 100-odstotnem obsegu). Za preglede s spremljanjem se uporabljajo še dodatni vhodni podatki. Poleg podatkov, ki jih uporablja sistem za spremljanje površin, se pri pregledih s spremljanjem lahko uporabijo posebej zahtevane geofotografije, satelitski podatki z boljšo resolucijo, različni dokumenti in evidence, ki jih priskrbi vlagatelj ali agencija, podatki iz vlog predhodnih let itd.

Komunikacija med agencijo in upravičenci tudi pri pregledih s spremljanjem poteka prek orodja Sopotnik. S stališča Evropske komisije je dvosmerna elektronska komunikacija nujen del AMS, vlagatelj zanjo potrebuje varnega elektronskega podpisa ter predstavlja mesto uradne izmenjave informacij in dokumentov.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Vzpostavljata se sistem spremljanja površin in priprava podnebne poročila o stanju v kmetijstvu. Poročilo se bo izvajalo kot javno pooblastilo. Izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal, se izvaja kot javno pooblastilo.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Stranka je z informacijo seznanjena z dnem objave v Sopotniku, ki je orodje za komunikacijo s strankami za sistem spremljanja površin.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona bo imelo pozitivne posledice na okolje, saj se bo najmanj vsako drugo leto pripravilo podnebno poročilo, v katerem se bo opisalo stanje na področju prilagajanja podnebnim spremembam in blaženja podnebnih sprememb.

Na novo se določa zbiranje in obdelavo podatkov potrebnih za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in kmetijskih tal.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Dodatno se iz Direktive 2019/633/EU prenaša priporočilo Evropske komisije glede opredelitve mikro, malih in srednjih podjetij, vključno z opredelitvami samostojnega, partnerskega in povezanega podjetja. Zaradi prilagoditve Zakonu o izvrševanju proračuna se dodaja navedba, da začnejo teči plačilni roki za kmetijske in živilske proizvode po dostavi ali prejemu računa, pri čemer se upošteva poznejši datum. Spreminja se tudi definicija znatne tržne moči kupca, ki je zdaj vezana na opredelitev samostojnega, partnerskega in povezanega podjetja. Zaradi jasnosti smo dopolnili opredelitev nedovoljenega ravnanja vračila kmetijskih in živilskih proizvodov. Dopolnjen je tudi člen, ki omogoča nadzornemu organu v verigi preskrbe s hrano predpisovanje glob kupcem in odgovornim osebam kupcev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Predstavitve sprejetega zakona ciljnim skupinam (seminarji, delavnice) in širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve).

Ciljne skupine bodo o sprejetju zakona obveščene neposredno prek njihovih predstavnikov, javnost pa prek spletne strani ministrstva in z obvestili medijem.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Obravnavane vsebine so bile objavljene na objavljeni na spletni strani E-demokracija od 16. decembra 2021 dalje in tudi na spletni strani ministrstva,

V razpravo so bile vključene

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Javna razprava je potekala od 16. decembra 2021 do vključno 30. decembra 2021. Na objavo so se odzvali:

- Zadržna zveza Slovenije,
- Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije,
- Slovensko zavarovalno združenje,
- Zveza slovenske podeželske mladine,
- Trgovinska zbornica Slovenije,
- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- fizične osebe (2),
- zaposleni v državni upravi (2).

Prejete pripombe so bile v večini upoštevane. Glede nekaterih določb so bila podana dodatna pojasnila na usklajevalnih sestankih z deležniki.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe niso sodelovale.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Dr. Jože Podgoršek, minister,

mag. Aleš Irgolič, državni sekretar,

Branko Ravnik, v. d. generalni direktor Direktorata za kmetijstvo,

mag. Marjeta Bizjak, namestnica generalnega direktorja Direktorata za kmetijstvo,

Andrej Hafner, vodja Sektorja za pravno sistemske zadeve v kmetijstvu.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21) se v 1. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Uredbe Sveta (EGS) št. 2219/89 z dne 18. julija 1989 o posebnih pogojih za izvoz živil in krme po jedrski nesreči ali kakršnikoli drugi radiološki nevarnosti (UL L št. 211 z dne 22. 7. 1989, str. 4);

2. Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminante v hrani (UL L št. 37 z dne 13. 2. 1993, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);

3. Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L št. 204 z dne 11. 8. 2000, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2019/2035 z dne 28. junija 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 115);

4. Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1);

5. Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 11);

6. Uredbe (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241);

7. Uredbe (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na živilih (UL L št. 309 z dne 26. 11. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1);

8. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2021/382 z dne 3. marca 2021 o spremembi prilog k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 o higieni živil v zvezi z upravljanjem na področju živilskih alergenov, prerazporejanjem hrane in kulturo varnosti hrane (UL L št. 74 z dne 4. 3. 2021, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);

9. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2021/2202 z dne 9. decembra 2021 o spremembi prilog II, III in IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za acekvincil,

Bacillus subtilis sev IAB/BS03, emamektin, flutolanil in imazamoks v ali na nekaterih proizvodih (UL L št. 446 z dne 14. 12. 2021, str. 8);

10. Uredbe Komisije (ES) št. 1850/2006 z dne 14. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (UL L št. 355 z dne 15. 12. 2016, str. 72), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74);

11. Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2019/343 z dne 28. februarja 2019 o odstopanjih od člena 1(3) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih glede uporabe nekaterih generičnih deskriptorjev (UL L št. 62 z dne 1. 3. 2019, str. 1);

12. Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2021/468 z dne 18. marca 2021 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta glede botaničnih vrst, ki vsebujejo hidroksiantracenske derivate (UL L št. 96 z dne 19. 3. 2021, str. 6);

13. Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1);

14. Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97 (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 372 z dne 11. 11. 2015, str. 1);

15. Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2022/63 z dne 14. januarja 2022 o spremembi priloge II in III k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede aditiva za živila titanov dioksid (E 171) (UL L št. 11 z dne 18. 1. 2022, str. 1);

16. Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2021/1917 z dne 3. novembra 2021 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in

Sveta glede vključitve 2-(4-metilfenoksi)-N-(1H-pirazol-3-il)-N-(tiofen-2-ilmetil)acetamida na seznam Unije z aromami (UL L št. 389 z dne 4. 11. 2021, str. 15);

17. Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2017/2278 z dne 4. septembra 2017 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski uniji (UL L št. 328 z dne 12. 12. 2017, str. 1);

18. Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);

19. Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2021/2117 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 262);

20. Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/2221 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013, kar zadeva dodatne vire in ureditev izvrševanja, da se zagotovi pomoč za spodbujanje odprave posledic krize v okviru pandemije COVID-19 in njenih socialnih posledic ter za pripravo zelenega, digitalnega in odpornega okrevanja družbe in gospodarstva (REACT-EU) (UL L št. 437 z dne 28. 12. 2020, str. 30);

21. Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), razveljavljene z Uredbo (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 1);

22. Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št.

485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187);

23. Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347, z dne 20.12.2013, str. 608), razveljavljene z Uredbo (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 1);

24. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2021/2117 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 262), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1308/2013/EU);

25. Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1) zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2020/972 z dne 2. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1407/2013 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in ustreznimi prilagoditvami (UL L št. 215 z dne 7. 7. 2020, str. 3);

26. Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9) zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2019/316 z dne 21. februarja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1408/2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 511, z dne 22. 2. 2019, str. 1);

27. Delegirane uredba (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/1389 z dne 4. septembra 2019 o odobritvi odstopanj od Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 glede izvajanja nekaterih pogojev pri plačilu za zeleno komponento za leto vloge 2019 v Belgiji, Španiji, Franciji, Litvi, na Poljskem in Portugalskem (UL L št. 230 z dne 6. 9. 2019, str. 3);

28. Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 641/2014 z dne 16. junija 2014 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 74), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2018/557 z dne 9. aprila 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 641/2014 glede obvestila o povečanju zgornje meje za shemo enotnega plačila na površino iz člena 36(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 93 z dne 11. 4. 2018, str. 1);

29. Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193 z dne 1. 7. 2014, str. 1) zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/2008 z dne 8. decembra 2020 o spremembi uredb (EU) št. 702/2014, (EU) št. 717/2014 in (EU) št. 1388/2014 v zvezi z obdobjem njihove uporabe in drugimi ustreznimi prilagoditvami (UL L št. 414 z dne 9. 12. 2020, str. 15);

30. Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 (UL L št. 317 z dne 4. 11. 2014, str. 56);

31. Izvedbene Uredbe Komisije (EU) št. 2015/220 z dne 3. februarja 2015 o določitvi pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski uniji (UL L št. 46 z dne 19. 2. 2005, str.1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1652 z dne 4. novembra 2020 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2015/220 o določitvi pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski uniji (UL L št. 372 z dne 9. 11. 2020, str.1);

32. Uredbe (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednosti in trajnosti ocenjevanja tveganja v prehranski verigi v EU ter o spremembah uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 1829/2003, (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 2065/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1331/2008, (ES) št. 1107/2009, (EU) 2015/2283 in Direktive 2001/18/ES (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1);

33. Uredbe (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2020/2154 z dne 14. oktobra 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, veterinarskimi spričevali in uradnim obveščanjem o premikih proizvodov živalskega izvora iz kopenskih živali znotraj Unije (UL L št. 431 z dne 21. 12. 2020, str. 5);

34. Uredba (EU) št. 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/2305 z dne 21. oktobra 2021 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta s pravili o primerih in pogojih, v katerih oz. pod katerimi so ekološki proizvodi in proizvodi iz preusmeritve izvzeti iz uradnega

nadzora na mejnih kontrolnih točkah, ter kraju uradnega nadzora ter o spremembi delegiranih uredb Komisije (EU) 2019/2123 in (EU) 2019/2124 (UL L 461 z dne 27. 12. 2021, str. 5);

35. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/268 z dne 28. oktobra 2020 o spremembi Priloge IV k Uredbi (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta glede referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih morajo države članice upoštevati v obdobju 2021–2025 (UL L št. 60 z dne 22. 2. 2021, str. 21);

36. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2021/2306 z dne 21. oktobra 2021 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta s pravili o uradnem nadzoru pošiljk ekoloških proizvodov in proizvodov iz preusmeritve, namenjenih za uvoz v Unijo, ter o certifikatu o kontrolnem pregledu (UL L št. 461 z dne 27. 12. 2021, str. 13);

37. Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 77), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021, str. 1);

38. Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L 130 z dne 17.5.2019, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1465 z dne 6. julija 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve sklicevanj na pravna imena žganih pijač ali geografske označbe žganih pijač in njihove uporabe pri opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač razen tistih, na katere se sklicuje (UL L 321 z dne 13. 9. 2021, str. 12);

39. Uredbe (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2021/2088 z dne 7. julija 2021 o spremembi prilog II, III in IV k Uredbi (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta zaradi dodatka materialov, pridobljenih s pirolizo in uplinjanjem, kot kategorije sestavnih materialov v sredstvih za gnojenje EU (UL L št. 427 z dne 30. 11. 2021, str. 140), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1009/EU);

40. Uredbe (EU) št. 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 186; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2115/EU);

41. Uredbe (EU) št. 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2116/EU).«.

2. člen

V 3. členu se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. kmetijsko gospodarstvo pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijske dejavnosti in s katerimi upravlja nosilec ter se nahajajo na ozemlju Republike Slovenije.«.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec) je kmet v skladu z Uredbo 2021/2115/EU ter pomeni pravno osebo, fizično osebo, agrarno skupnost ali pašno skupnost, ki opravlja kmetijsko dejavnost in je odgovorna za izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, ima pravico vlagati vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike in je dolžna posredovati podatke v evidence z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);«.

Na koncu 11. točke se pika nadomesti s podpičjem ter se dodajo nove, 12., 13., 14. in 15. točka, ki se glasijo:

»12. letni promet dobavitelja in kupca v zvezi z Direktivo 2019/633/EU pomeni letni promet v skladu s Prilogo k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L št. 124 z dne 20. 5. 2003, str. 36), zlasti 3., 4. in 6. členom, vključno z opredelitvami samostojnega podjetja, partnerskega podjetja in povezanega podjetja;

13. čebelar ali čebelarka (v nadaljnjem besedilu: čebelar) je oseba, ki je vpisana v centralni register čebelnjakov kot odgovorna oseba za vzrejo čebel;

14. ukrep pomeni tudi intervencijo iz Uredbe 2021/2115/EU.«.

3. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen

(pravica do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva, nosilec, člani kmetije)

(1) Nosilec ima pravico do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva in je odgovoren za obveznosti, ki izhajajo iz tega zakona. Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč, ki so vpisana v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG).

(2) Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč iz prejšnjega odstavka, če je lastnik ali zakupnik zemljišč oziroma ima za uporabo zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe zemljišč. Pri zemljiščih v solastnini ali skupni lastnini ima nosilec pravico do uporabe zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(3) Član kmetije je lahko fizična oseba, starejša od 15 let, ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in nosilec za njen vpis v RKG pridobi njeno pisno soglasje. Član kmetije ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec ali je nosilčev zakonec, zunajzakonski partner oziroma partner v istospolni skupnosti ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti ali stranski vrsti do vštetega drugega kolena ter v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu. Fizična oseba je lahko član kmetije le na eni kmetiji. Samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja registrirano kmetijsko dejavnost, ne more biti član kmetije.

(4) Osebe iz prvega in tretjega odstavka tega člena postanejo nosilec ali član kmetije oziroma kmetijskega gospodarstva z dnem vpisa v RKG.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če imata sedež v Republiki Sloveniji, fizična oseba, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa je vpisana v CRP, agrarna skupnost ali pašna skupnost. Ne glede na prejšnji stavek je nosilec kmetije lahko fizična oseba, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Poslovni subjekt v skladu s predpisom, ki ureja poslovni register Slovenije, ne more biti nosilec kmetije.

(6) Posamezna pravna oseba, fizična oseba ali samostojni podjetnik posameznik, agrarna skupnost ali pašna skupnost je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.«.

4. člen

Za 5.a členom se dodata nova, 5.b in 5.c člen, ki se glasita:

»5.b člen (prenos kmetijskega gospodarstva)

(1) Prenos kmetijskega gospodarstva je prodaja, zakup ali podobni pravni posel z enotami, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost, oziroma v primeru kmetije pravni posel, s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč kmetije v lasti članov kmetije za najmanj pet let.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ob smrti nosilca kmetijsko gospodarstvo preide na novega nosilca s soglasjem večine oseb, ki so poklicane k dedovanju. Šteje se, da ima novi nosilec pravico do uporabe do zemljišč v lasti prejšnjega nosilca do pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Novi nosilec iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena se vpiše v RKG in z dnem vpisa v RKG postane nosilec kmetijskega gospodarstva. Vlogi za vpis se priloži pisna pogodba o prenosu ali druga ustrezna dokazila.

5.c člen (vpliv prenosa kmetijskega gospodarstva na ukrepe kmetijske politike)

(1) Novi nosilec iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona obvesti Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija) o prenosu kmetijskega gospodarstva in vloži vlogo za plačilo pomoči, podpore ali spremembe obveznosti pravice do sredstev ter predloži vse dokaze, ki jih zahteva agencija.

(2) O vlogi odloča agencija. Če so izpolnjeni pogoji in namen ukrepa iz predpisov iz 10., 11.a in 12. člena tega zakona, agencija odloči z odločbo o pravicah, obveznostih in sankcijah.«.

5. člen

Za 9. členom se dodajo novi 9.a, 9.b in 9.c člen, ki se glasijo:

»9.a člen (strateški načrt skupne kmetijske politike)

Predlog strateškega načrta skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SN SKP) pripravi ministrstvo. SN SKP potrdi vlada za namen predložitve Evropski komisiji za izvajanje Uredbe 2021/2115/EU.

9.b člen

(organ upravljanja, odbor za spremljanje in upravljavska telesa za SN SKP)

- (1) Organ upravljanja za SN SKP iz 123. člena Uredbe 2021/2115/EU je ministrstvo.
- (2) Odbor za spremljanje iz 124. člena Uredbe 2021/2115/EU je odbor za spremljanje izvajanja SN SKP, ki ga ustanovi vlada z odlokom, s katerim določi njegove naloge, sestavo in način delovanja.
- (3) Pristojni organ iz 8. člena Uredbe 2021/2116/EU je ministrstvo.
- (4) Akreditirana plačilna agencija iz 9. člena Uredbe 2021/2116/EU je agencija.
- (5) Certifikacijski organ iz 12. člena Uredbe 2021/2116/EU je Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna, ki je organ v sestavi Ministrstva za finance.

9.c člen

(akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva in dela z mladimi kmeti)

- (1) Akcijski načrt razvoja ekološkega kmetijstva opredeljuje zlasti stanje na področju ekološkega kmetijstva ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj ekološkega kmetijstva.
- (2) Akcijski načrt za delo z mladimi kmeti opredeljuje zlasti stanje na področju mladih kmetov, cilje in ukrepe za hitrejšo generacijsko prenovo nosilcev kmetijskih gospodarstev, kakovostno delovno okolje in življenje na kmetiji ter informiranje in ozaveščanje širše javnosti.
- (3) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prvega in drugega odstavka tega člena.«.

6. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen
(izvajanje SN SKP)

Za izvajanje SN SKP vlada določi vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, merila, postopke, finančna sredstva ter kontrolni sistem in upravne sankcije za izvajanje posameznega ukrepa in izvajanje sistema pogojenosti.«.

7. člen

Za 13. členom se doda nov, 13.a člen, ki se glasi:

»13. a člen
(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo najmanj vsako drugo leto pripravi poročilo o prilagajanju na podnebne spremembe, blaženju podnebnih sprememb in emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in onesnaževal zraka v kmetijstvu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vključuje prikaz stanja in aktivnosti na področju prilagajanja podnebnim spremembam in blaženja podnebnih sprememb, s poudarkom na področju rabe tal, spremembe rabe tal in gozdarstva in emisij toplogrednih plinov in amonijaka ter drugih onesnaževal

zraka v kmetijstvu. Prav tako vključuje prikaz stanja kmetijskih tal, rabe in porabe gnojil v kmetijstvu ter stanja na področju trajnostne rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu in povezane vsebine ter čas in pogostost izdajanja poročila. Podrobnejšo vsebino iz tega odstavka tega člena predpiše minister.

(3) Naloge zbiranja in obdelovanja podatkov za prikaz stanja in aktivnosti iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja obračunavanja in poročanja o emisijah oziroma ponorih ogljika na kmetijskih tleh, s področja morfologije in kakovosti kmetijskih tal, s področja spremljanja stanja kmetijskih tal in s področja obračunavanja in poročanja o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal, s področja poznavanja metodike za potrebe poročanja o ponorih in emisijah v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.«.

8. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen
(ukrepi)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo ukrepe kmetijsko tržno cenovne politike, ukrepe razvoja podeželja in druge ukrepe pomembne za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike. Ukrepi za izvajanje SN SKP so vključeni v posamezne ukrepe kmetijske politike iz prejšnjega stavka.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni in se izvajajo po načelu enakopravnosti.«.

9. člen

Za 15. členom se doda nov, 15.a člen, ki se glasi:

»15.a člen
(sistem za spremljanje površin)

Agencija v skladu s predpisi vzpostavi in upravlja sistem za spremljanje površin, ki omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Republiki Sloveniji, z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus, drugih enakovrednih satelitskih podatkov, podatkov, pridobljenih z daljinskim zaznavanjem, in geografsko označenih fotografij.«.

10. člen

Besedilo 17. člena se spremeni, tako da se glasi:

»17. člen
(upravičenci)

(1) Upravičenec za ukrepe kmetijske politike je:

- nosilec,
- fizična, pravna oseba in združenje pravnih oziroma fizičnih oseb na ozemlju Republike Slovenije, ki opravljajo kmetijsko, živilsko, trgovinsko ali drugo dejavnost.

(2) Zahtevek iz naslova ukrepov kmetijske politike vlaga nosilec, razen če je določeno drugače.

(3) Upravičenec odgovarja za osebe, ki po njegovem naročilu v zvezi z ukrepi kmetijske politike izvajajo dela in storitve, kot da bi jih opravil sam.

(4) Ob prenosu kmetijskega gospodarstva vse pravice, obveznosti in sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se pravice in obveznosti iz ukrepa dohodkovno plačilo za mlade kmete in zagonska podpora za mlade prevzemnike ne prenesejo.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena pri ukrepih za okoljske, podnebne in druge upravljaljske obveznosti, ki so večletne, v primeru prenosa kmetijskega gospodarstva, celotnega zemljišča oziroma dela zemljišča v obdobju trajanja obveznosti obveznost ali njen del, ki ustreza prenesenemu zemljišču, za preostanek obdobja prevzame novi nosilec, če s tem v zvezi izrazi voljo, sicer pa obveznost preneha veljati in se od prejšnjega nosilca ne zahteva vračila sredstev za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena je v primeru obveznosti vračila sredstev sredstva zavezan vrniti nosilec, na katerega se odločba glasi.

(8) Upravičenci, ki so pridobili sredstva, morajo dokumentacijo, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, hraniti še pet let od dneva zadnjega izplačila sredstev, razen če predpisi, ki urejajo ukrepe kmetijske politike, določajo drugače.«.

11. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen
(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike)

Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna agencija.«.

12. člen

V 18.b členu se v prvem odstavku za besedilom »izvajanja ukrepov programa razvoja podeželja« doda besedilo »ali SN SKP«.

V drugem odstavku se za besedilom »predpisih iz 10.« dodata vejica in besedilo »11.a«.

13. člen

18.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»18.c člen
(obveščanje javnosti o dodeljenih sredstvih iz programa razvoja podeželja in SN SKP)

(1) Upravičenci do sredstev iz programa razvoja podeželja ali SN SKP, ki se financirajo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), razen ukrepov, vezanih na površino ali žival, so odgovorni za obveščanje javnosti o podprtih aktivnostih. Obveščanje javnosti se izvaja kot označevanje vira financiranja.

(2) Način obveščanja javnosti iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister.«.

14. člen

Za 18.c členom se dodata nova 18.č in 18.d člen, ki se glasita:

»18.č. člen
(določitev glave velike živine)

(1) Glava velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) je standardna merilna enota za primerjavo med vrstami in kategorijami rejnih živali, ki se uporablja za namene izvedbe ukrepov kmetijske politike ter statističnega in ekonomskega raziskovanja v živinoreji.

(2) Koeficienti GVŽ po posameznih vrstah in kategorijah rejnih živali se izračunajo na podlagi povprečne telesne mase določene vrste in kategorije rejnih živali.

(3) Izhodišče za izračun koeficientov GVŽ je telesna masa žive živali, pri čemer se šteje, da je 500 kg telesne mase živali enako 1 GVŽ.

(4) Podrobnejše izračune koeficientov GVŽ iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

18.d člen
(višja sila in izjemne okoliščine)

(1) Za namene financiranja, upravljanja in spremljanja ukrepov kmetijske politike so lahko višja sila in izjemne okoliščine, ki začasno ali trajno onemogočajo ali ovirajo izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, priznane zlasti v naslednjih primerih:

1. huda naravna nesreča, hud vremenski dogodek ali izjemna okoliščina, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo;
2. uničenje poslopij in kmetijske mehanizacije ter objektov za živino na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče;
3. izbruh epizootske bolezni in bolezni rastlin ali navzočnost škodljivega organizma rastlin, ki deloma ali v celoti prizadene čredo živine ali kmetijske rastline upravičenca;
4. razlastitev celotnega ali velikega dela kmetijskega gospodarstva, če te razlastitve ni bilo mogoče pričakovati na dan predložitve vloge;
5. smrt upravičenca;
6. dolgotrajna nezmožnost upravičenca za delo;
7. izguba ali pogin domačih živali zaradi napada divjih zveri, kljub izvedbi vseh predpisanih ukrepov;
8. pogin domačih živali zaradi nesreče (požar, udar strele, električni udar, padci ipd)
9. škoda na površinah, ki jo povzročijo divje živali;
10. napad bolezni oziroma škodljivcev v čebeljem panju, zaradi katerih je potrebno čebele v tem panju uničiti oziroma nadomestiti z novo čebeljo družino;
11. sprememba obsega kmetijskih zemljišč na kmetijskem gospodarstvu, vrste dejanske rabe ali načina kmetovanja neodvisno od upravičenca.

(2) V predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike se za primer višje sile ali izjemnih okoliščin določijo pogoji glede upravičenj, vračilo sredstev in uporabo upravnih sankcij.

(3) O primerih višje sile in izjemnih okoliščin se agencijo pisno obvesti v 15 delovnih dneh od dneva, ko je stranka oziroma njena pooblaščenca oseba to zmožna storiti, priložijo pa se tudi ustrezni dokazi.

(4) O višji sili ali izjemnih okoliščinah agencija izda odločbo.«.

15. člen

Tretji odstavek 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada določi:

- za katere ukrepe se izdajo informativne odločbe na podlagi podatkov iz uradnih evidenc ter
- podrobnejše pogoje in merila.«.

16. člen

V osmem odstavku 28.a člena se za besedo »člena« doda besedilo »in način oblikovanja cene«.

17. člen

Za naslovom »6. prilagajanje podnebnim spremembam in blaženje posledic podnebnih sprememb« se doda nov, a28.a člen, ki se glasi:

»a28.a člen

(izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal)

(1) Ministrstvo za namen izvajanja predpisov Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike zbira in obdeluje podatke, potrebne

za oceno uspešnosti teh ukrepov na področju zmanjšanja nacionalnih emisij toplogrednih plinov, amonijaka in za nekatera onesnaževala zraka v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz drugega odstavka tega člena so:

1. ocene prispevka ukrepov kmetijske politike k zmanjšanju neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal, po virih in sektorjih;
2. izboljševanje metod za oceno ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal;
3. pridobivanje specifičnih podatkov za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal;
4. interpretacija trendov emisij in priprava podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal za vnos v zbirko podatkov iz 161.a člena tega zakona;
5. izvajanje usposabljanj, prispevek k poročanju na nacionalni in mednarodni ravni ter informiranje javnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal;
6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva iz živinoreje in iz kmetijskih tal.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju morfologije in kakovosti tal, rastlinske pridelave in živinoreje;
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal, ter poznavanje metodike za potrebe poročanja o emisijah v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz drugega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.«.

18. člen

V drugem odstavku b28.b člena se za besedo »odstavka« doda besedilo »in način oblikovanja cene«.

V četrtem odstavku se besedilo »izkazana znanja in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal ter vzorčenja kmetijskih tal« nadomesti z besedilom »reference in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal in vzorčenja kmetijskih tal«.

19. člen

V prvem odstavku 30. člena se besedilo »10. in 12. člena« nadomesti z besedilom »10., 11.a in 12. člena«.

V drugem odstavku se besedilo »predpiše obrazec za vložitev vloge« nadomesti z besedilom »določi vsebina obrazca za vložitev vloge«.

20. člen

V 35. členu se v tretjem odstavku za prvim stavkom doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Stranka agenciji predloži pogodbo, sklenjeno z banko v drugi državi članici, ali potrdilo banke v drugi državi članici, ki dokazuje, da ima stranka pri tej banki odprt transakcijski račun, na katerega naj se ji nakažejo sredstva.«.

V četrtem odstavku se v drugem stavku za besedilom »transakcijskega računa« črta vejica in doda besedilo »ali ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka,«.

21. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen
(pregledi na kraju samem)

(1) Naloge pregledov na kraju samem, ki so potrebni za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitve o upravičenosti zaprosenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja agencija oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog pregledov na kraju samem mora izbrani izvajalec med drugim izpolnjevati strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje.

(3) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na javnem natečaju.

(4) Agencija izvajalcu, izbranem na javnem natečaju, podeli javno pooblastilo z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Javno pooblastilo se podeli za določen čas in preneha:

- s potekom časa, za katerega je podeljeno,
- če niso več izpolnjeni pogoji ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi pristojni organ z odločbo v upravnem postopku.

(6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(7) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(8) Kontrolor pri pregledu na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljenem pregledu sestavi zapisnik.«.

22. člen

36.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»36.a člen
(zapisnik o pregledu na kraju samem)

(1) Zapisnik o pregledu na kraju samem je sestavljen v fizični ali elektronski obliki. Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zapisnik, sestavljen v elektronski obliki, in v zapisniku navedene morebitne izjave po opravljenem pregledu na kraju samem potrdi stranka s podpisom s uporabo podpisne tablice, overi pa ga uradna oseba s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) Zapisnik o pregledu na kraju samem, ki je sestavljen v elektronski obliki in podpisan ter overjen v skladu s prejšnjim odstavkom, se stranki posreduje tako, da se pošlje na elektronski naslov, ki ga stranka navede v zapisnik, če se stranka s tem strinja.«.

23. člen

Za 36.a členom se dodata nova, 36.b in 36.c člen, ki se glasita:

»36.b člen
(orodje za komunikacijo s strankami)

(1) Agencija vzpostavi in upravlja informacijsko orodje za komunikacijo s strankami Sopotnik (v nadaljnjem besedilu: Sopotnik), ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov med agencijo in strankami.

(2) Uporaba Sopotnika je obvezna za komunikacijo med agencijo in strankami, kadar je tako določeno v predpisih iz 10. in 11.a člena tega zakona, pri čemer agencija v postopku odločanja o upravičenosti do sredstev dejansko stanje ugotavlja na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 15.a člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se Sopotnik uporablja za sledečo komunikacijo:

- seznanitev stranke z dejanskim stanjem, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 15.a člena tega zakona;
- podajo izjave stranke o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in predložitve dokazov. Stranka lahko predloži izjavo o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in dokaze v roku, ki se določi v predpisih iz 10. in 11.a člena tega zakona;
- vročanje obvestila iz četrtega odstavka 36.c člena tega zakona in podajo pripomb k temu obvestilu.

(4) Če agencija v primeru iz 1. alineje prejšnjega odstavka na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 15.a člena tega zakona ugotovi neskladja, stranko o tem dodatno obvesti na način, ki ga je ta opredelila v zbirni vlogi.

(5) Stranka za izmenjavo informacij in dokumentov prek Sopotnika ne potrebuje kvalificiranega elektronskega podpisa.

(6) Šteje se, da je stranka z informacijo, razen z obvestilom iz četrtega odstavka 36.c člena tega zakona, seznanjena z dnem objave v Sopotniku.

(7) Podrobnejši način uporabe, način poteka komunikacije preko Sopotnika in način dodatnega obveščanja strank predpiše minister, pristojen za kmetijstvo.

(8) Za potrebe delovanja Sopotnika se lahko obdelujejo podatki, prevzeti iz zbirne vloge stranke in iz RKG, ter naslednji osebni podatki registriranih uporabnikov: osebno ime, kontaktni podatki, uporabniško ime in prvotno dodeljeno geslo, podatki o uporabniških pravicah posameznega uporabnika in njegov naslov internetnega protokola. Osebni podatki se hranijo največ deset let od zadnje prijave uporabnika.

36.c člen (pregledi s spremljanjem)

(1) Vlada lahko v predpisih iz 10. in 11.a člena tega zakona določi, da se pri posameznem ukrepu kmetijske politike za preverjanje pogojev upravičenosti do sredstev opravijo pregledi s spremljanjem in podrobnejša pravila za izvedbo teh pregledov.

(2) Pri pregledu s spremljanjem agencija uporablja podatke iz sistema za spremljanje površin iz 15.a člena tega zakona, podatke, pridobljene z uporabo orodja Sopotnik, in druge podatke, pridobljene v ugotovitvenem postopku..

(3) Kadar na podlagi satelitskih podatkov in drugih ustreznih dokazov ni mogoče ugotoviti pogojev upravičenosti, se opravi hitri terenski ogled. O izvedbi hitrega terenskega ogleda se stranke predhodno ne obvešča in se izvede brez njene navzočnosti.

(4) Kadar vlada za posamezen ukrep kmetijske politike v predpisu iz 10. in 11.a člena tega zakona določi, da se za preverjanje pogojev upravičenosti do sredstev opravijo pregledi s spremljanjem, v tem predpisu določi tudi rok, do katerega agencija v Sopotniku vsako leto objavi obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem.

(5) Šteje se, da je obvestilo iz prejšnjega odstavka stranki vročeno s potekom petega dne od objave v Sopotniku. Stranko, pri kateri so bile pri pregledu s spremljanjem ugotovljene nepravilnosti, agencija o vročitvi obvestila iz prejšnjega odstavka obvesti na način, ki ga je opredelila v zbirni vlogi.

(6) V primeru ugotovljenih neskladji pri pregledu s spremljanjem ima stranka pravico podati pripombe na obvestilo v osmih dneh od vročitve obvestila. Če v osmih dneh ne poda pripomb na obvestilo, se šteje, da nima pripomb. Na to je stranka pri vročitvi obvestila posebej opozorjena. Pripombe stranka poda v Sopotnik.«.

24. člen

46. člen se črta

25. člen

V 47. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če stranka, ki mora vrniti sredstva, poleg glavnice dolguje tudi obresti in stroške, se ti vračunavajo tako, da se najprej odplača glavnica, nato obresti in končno stroški.«.

26. člen

V 47.a členu se v četrtem odstavku zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Zakonske zamudne obresti se obračunajo od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila, če predpisi Unije ne določajo drugače.«.

27. člen

V 49. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Poseben upravni postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja se uporablja za ukrepe v sektorju čebelarskih proizvodov iz SN SKP in ukrepe politike razvoja podeželja, razen za ukrepe za okoljske, podnebne in druge upravljaljske obveznosti, ki so večletne, plačila za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost in dobrobit živali.«.

V drugem odstavku se v prvi alineji besedilo »33. člena« nadomesti z besedilom »31. člena«.

Za drugim odstavkom se doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se 56.b člen tega zakona uporablja samo za ukrepe iz prve alineje tretjega odstavka 23. člena tega zakona.«.

28. člen

V 50. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Vloga, ki se vloži v elektronski obliki, se šteje za vloženo takrat, ko njen sprejem samodejno evidentira informacijski sistem agencije za sprejem vlog.«.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi na način, določen v predpisu iz 10. člena tega zakona.«.

29. člen

V 51. členu se v drugem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- v delno odprtih javnih razpisih: na podlagi prejema popolnih vlog v posameznem časovnem obdobju in prejetih popolnih vlog v predhodnih časovnih obdobjih, ki niso bile odobrene zaradi pomanjkanja razpisanih sredstev, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor in so razvrščene po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo. V predpisu iz 10., 11.a in 12. člena tega zakona se določi ravnanje s sredstvi, ki v posameznem časovnem obdobju ostanejo nerazdeljena, in z vlogami, ki v posameznem časovnem obdobju dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, vendar razpisana sredstva niso več na voljo. V javnem razpisu se določijo časovna obdobja.«.

30. člen

V 52. členu se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

» (7) Vloga, pri kateri je treba postopek obravnave prekiniti zaradi rešitve predhodnega vprašanja, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu.«.

Sedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

Doda se nov, deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) S predpisom iz 10., 11.a in 12. člena tega zakona se določijo dokazila glede meril za izbor vlog, brez katerih se vloga pri posameznem merilu oceni z nič točkami brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopki za ocenjevanje vlog.«.

31. člen

V 53. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na določbo 56. člena tega zakona se s predpisom iz 10., 11.a in 12. člena tega zakona lahko določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe iz tega člena.«.

32. člen

V 54. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko stranka vloži dvakrat, če ima v odločbi o pravici do sredstev predvidenih več zahtevkov za izplačilo sredstev, pa največ tolikokrat, kot je v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev.«.

Peti odstavek se črta.

33. člen

55. člen se spremeni tako, da se glasi:

»55. člen
(odrek pravici do sredstev)

(1) Če se stranka odreče pravici do sredstev iz odločbe iz 53. člena tega zakona, o tem pisno obvesti pristojni organ v roku, ki se določi s predpisom iz 10., 11.a in 12. člena tega zakona.

(2) Umik obvestila iz prejšnjega odstavka ni mogoč.

(3) Pristojni organ v primeru iz prvega odstavka tega člena izda odločbo o odreku pravici do sredstev.

(4) Pristojni organ v odločbi iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da je stranka izključena iz prejemanja podpore v okviru istega ukrepa, podukrepa ali operacije za koledarsko leto ugotovitve in naslednje koledarsko leto, če to zahtevajo predpisi, ki urejajo skupno kmetijsko politiko.

(5) Če so bila stranki sredstva že izplačana, pristojni organ v odločbi iz tretjega odstavka tega člena zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Stranki se v primeru iz prejšnjega stavka zaračunajo zakonite zamudne obresti, ki tečejo od dneva izplačila sredstev.«.

34. člen

V 56. členu se v prvem odstavku pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen v primeru iz drugega odstavka 53. člena tega zakona.«.

Za četrtim odstavkom se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Če pristojni organ v primeru iz tretjega odstavka tega člena zavrne znesek, ki znaša do največ dva odstotka celotne vrednosti zahtevka ali zavrnjen znesek ne presega 250 eurov, lahko izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka, sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zahtevku odločeno, in pravni pouk. V pravnem pouku pristojni organ stranko pouči o pravici do vložitve ugovora zoper tako odločbo in posledicah, če ugovora ne vloži, roku in organu za vložitev ugovora. Prav tako jo pouči, da bo v primeru, če ugovoru ne bo ugodeno, izdana odločba s polno obrazložitvijo.

(6) Stranka lahko v primeru iz prejšnjega odstavka pri pristojnem organu, ki je odločil o zahtevku, vloži ugovor v petnajstih dneh od vročitve odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Pristojni organ preveri navedbe stranke iz ugovora in izda odločbo.

(7) Zoper odločbo, izdano na ugovor stranke, je dopustna pritožba. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve odločbe, s katero je bilo odločeno o ugovoru stranke. Če stranka ugovora ne vloži, postane odločba s skrajšano obrazložitvijo dokončna in pravnomočna.«.

Dosedanji peti odstavek se črta.

35. člen

Za 56.a členom se doda nov, 56.b člen, ki se glasi:

»56.b člen
(informativna odločba)

(1) Za ukrepe iz prve alineje tretjega odstavka 23. člena tega zakona se odločbe izdajo na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, če je za posamezni ukrep tako določeno s predpisom iz 12. člena tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda informativno odločbo.

(3) Če stranka ugotovi, da je izračun v informativni odločbi iz prejšnjega odstavka nepravilen, lahko v 15 dneh od vročitve odločbe vloži ugovor. Agencija preveri navedbe stranke in izda odločbo.

(4) Če stranka zoper odločbo ne ugovarja, velja informativna odločba za dokončno odločbo. V tem primeru se šteje, da se je stranka odpovedala pritožbi.

(5) Stranka lahko v 15 dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena vloži pritožbo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Odločbe in sklepi iz tega člena se vročajo v skladu s 37. členom tega zakona..«.

36. člen

61. b člen se spremeni tako, da se glasi:

»61.b člen

(plačilni roki)

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE) plačilni rok za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode, ne sme biti daljši od 30 dni od dneva dostave ali prejema računa. V primeru redne dostave hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 30 dni po zadnji dostavi ali prejemu računa. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode začnejo teči na dan dostave ali prejemu računa, v primeru redne dostave pa od konca dogovorjenega roka, v katerem je bila opravljena dostava ali prejet račun, pri čemer se upošteva poznejši datum.

(2) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE) plačilni rok za druge kmetijske in živilske proizvode ne sme biti daljši od 60 dni od dneva dostave ali prejema računa. V primeru redne dostave drugih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 60 dni po zadnji dostavi ali prejemu računa. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za druge kmetijske in živilske proizvode začnejo teči na dan dostave ali prejem računa, v primeru redne dostave pa od konca dogovorjenega roka, v katerem je bila opravljena dostava ali prejet račun, pri čemer se upošteva poznejši datum.

(3) Hitro pokvarljivi kmetijski in živilski proizvodi iz prvega odstavka tega člena so:

1. proizvodi, ki bi zaradi svoje narave ali stopnje predelave lahko postali neprimerni za prodajo v 30 dneh po spravilu pridelka, proizvodnji ali predelavi;
2. sveže sadje in zelenjava iz Priloge I Uredbe 1308/2013/EU;
3. svež krompir;
4. mleko in mlečni izdelki, ki niso sterilizirani;
5. predpakirano in nepredpakirano sveže meso, mleto meso, mesni pripravki, drobovina in notranji organi;
6. nepredpakirani presni in pasterizirani mesni izdelki;
7. sveže ribe, raki in mehkužci;
8. jajca v lupini;
9. sveže gobe in zelišča;
10. predpakirani in nepredpakiran kruh in pekovsko pecivo;
11. nepredpakirani fini pekovski izdelki.

(4) Drugačen dogovor o dolžini plačilnega roka iz tega člena je ničen.«.

37. člen

V 61.f členu se spremeni prvi odstavek tako, da se glasi:

»(1) Nedovoljena ravnanja so tista ravnanja, s katerimi pogodbeni stranka, ki je kupec po tem zakonu, s svojo znatno tržno močjo, razvidno iz letnega prometa v skladu z 12. točko 3. člena tega zakona, še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke, to je dobavitelja po tem zakonu, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča drugo pogodbeno stranko.«.

V četrtem odstavku se 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. vračilo neprodanih hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov in proizvodov, katerih rok uporabe je še najmanj ena tretjina obdobja od dostave do zapadlosti, ne da bi kupec plačal za te neprodane proizvode ali ne da bi plačal za odstranitev teh proizvodov ali oboje, razen če je bilo vračilo kmetijskih in živilskih proizvodov, ki niso hitro pokvarljivi, jasno in nedvoumno vnaprej dogovorjeno v

pogodbi o dobavi ali v poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, katerih realizacijo je mogoče dokazati;«.

38. člen

129.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.a člen
(neformalno izobraževanje na področju čebelarstva)

(1) Za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva ministrstvo na podlagi javnega razpisa za največ triletno obdobje izbere enega izvajalca.

(2) Neformalno izobraževanje na področju čebelarstva je namenjeno izobraževanju tujcev, izvajalcev izobraževanj in druge zainteresirane javnosti.

(3) Izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva izvaja program iz 129.c člena tega zakona in ob tem sodeluje z izobraževalnimi ustanovami ter drugimi pravnimi in fizičnimi osebami, ki delujejo na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji in v tujini, ter skrbi za skupno promocijo izobraževalnih ustanov Republike Slovenije na področju čebelarstva in širjenje novih znanj v nacionalnem in mednarodnem okviru v povezavi z raziskovalnim in razvojnim delom na področju čebelarstva.

39. člen

129.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.b
(izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva)

(1) Izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva mora izkazati usposobljenost za izvajanje izobraževalnih vsebin ter predložiti dogovore o sodelovanju z izobraževalnimi in raziskovalnimi institucijami, ki se ukvarjajo s čebelarstvom.

(2) Izvajalec ne sme izkazovati okoliščin, ki bi pomenile, da gre za podjetje v težavah in je v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(3) Kadrovske in tehnične pogoje za izvajanje neformalnega izobraževanja, ki jih mora izpolnjevati izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, predpiše minister.

(4) Če se na javni razpis za izvajalca neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva iz prejšnjega člena prijavi več izvajalcev in vsi izpolnjujejo pogoje iz tega člena, ima prednost izvajalec, ki predloži dokazila, da sodeluje z več izobraževalnimi in raziskovalnimi inštitucijami, ki se ukvarjajo s čebelarstvom.

(5) O izbiri izvajalca iz prvega odstavka prejšnjega člena odloči minister z odločbo.

(6) Z izvajalcem neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva sklene minister pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja.«.

40. člen

129.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.c člen
(strokovna skupina)

(1) Minister imenuje strokovno skupino, ki pripravi triletni program vsebin neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, za katerega se uporablja ime Slovenska čebelarska akademija.

(2) S triletnim programom, ki ga predpiše minister ter je podlaga za razpis za izvajalca nalog neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva in financiranje teh nalog, se podrobneje uredita oblika in vsebina neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva.

(3) V strokovni skupini sodelujejo predstavniki institucij, ki delujejo na področju čebelarstva.«.

41. člen

129.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.č člen
(financiranje)

(1) Sredstva za vzpostavitev in izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva se zagotavljajo:

- iz proračuna Republike Slovenije,
- s plačili za storitve in
- iz drugih virov.

(2) Ministrstvo financira aktivnosti priprave in koordinacije izvedbe programa neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva izvajalcu, izbranim na podlagi razpisa iz prvega odstavka 129.a člena tega zakona.

(3) Obseg izvajanja aktivnosti iz prejšnjega odstavka v posameznem letu in njihovo financiranje se določi v vsakoletnem dodatku k pogodbi za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva.

(4) Financiranje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva je v celoti ločeno od financiranja javne službe svetovanja v čebelarstvu, javne službe zdravstvenega varstva čebel, javne službe vzgoje in izobraževanja v čebelarstvu ter ukrepov, ki se izvajajo v okviru SN SKP, zato morajo izvajalci javnih služb na področju čebelarstva, ki sodelujejo pri neformalnem izobraževanju, zagotoviti ločeno evidentiranje dejavnosti.«.

42. člen

129.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.d člen
(potrdilo o opravljenem neformalnem izobraževanju na področju čebelarstva)

(1) Po opravljenem neformalnem izobraževanju udeleženci prejmejo potrdilo o opravljenem izobraževanju, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime in rojstne podatke udeleženca;
- naslov stalnega in začasnega prebivališča;
- datum in naslov izobraževanja;
- vsebinske podatke o izobraževanju, zlasti vrsto izobraževanja in število ur;

- izvajalca izobraževanja;
- zaporedno številko potrdila.

(2) Izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva za namene izvajanja teh izobraževanj in izdajanja potrdil o opravljenem izobraževanju iz prejšnjega odstavka vodi evidenco o udeležencih neformalnega izobraževanja, ki vsebuje podatke iz 165.a člena tega zakona.«.

43. člen

V 133. členu se v prvem odstavku beseda »kontrol« nadomesti z besedo »pregledov«.

44. člen

Četrty odstavek 139. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen podatkov iz evidence iz 153.a člena tega zakona, ki se hranijo 10 let, in podatkov iz 165.a člena tega zakona, ki se hranijo ves čas trajanja pogodbe o izvajanju neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, po poteku te pogodbe pa jih je izvajalec dolžan izročiti v hrambo pristojnemu arhivu.«.

45. člen

V 141. členu se v prvem odstavku besedilo »morajo vpisati kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »vpišejo nosilci«.

46. člen

V 142. členu se v drugem odstavku prva alineja spremeni, tako da se glasi:

»- pri kmetiji, če gre za prenos kmetijskega gospodarstva.«.

Druga in tretja alineja se črtata.

Četrta in peta alineja postaneta druga in tretja alineja.

47. člen

V 143. členu se v prvem odstavku v 6. točki za besedo »pašniki« doda besedilo »s podatki iz 164.c člena tega zakona«.

Za 20. točko se pika nadomesti s podpičjem in se doda nova, 21. točka, ki se glasi:

»21. podatki o najvišji pridobljeni izobrazbi nosilca.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se v prvem stavku besedilo »iz 1. in 4. točke« nadomesti z besedilom »iz 1., 4. in 21. točke«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti in o njih strank ne obvesti:

- ob spremembah, ugotovljenih s sistemom za spremljanje površin, za katere je nosilec obveščen preko Sopotnika,

- ob popravkih zbirne vloge, ki jih naredi nosilec in vplivajo na spremembo vrste rabe, meje oziroma pozicije GERK, kadar spremembe ne posegajo izven območja prijavljenih površin v RKG, ali
- kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.«.

48. člen

144. člen se spremeni tako, da se glasi:

»144. člen
(identifikacijski sistem za zemljišča)

(1) Osnova za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je grafična enote rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK). GERK je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe, ki je v uporabi enega nosilca.

(2) V RKG se vpišejo tudi krajinske značilnosti, za katere ima nosilec pravico uporabe ter so pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti.

(3) Referenčna parcela za identifikacijski sistem za prijavo zemljišč je GERK in morebitnih krajinskih značilnosti, ki mu pripadajo.

(4) Za GERK se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka: GERK-PID;
- KMG-MID;
- domače ime;
- vrsta rabe GERK;
- krajinska značilnost;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
- za trajne nasade podatki o trajnih nasadih in sadilnem materialu;
- identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe;
- država;
- drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(5) Za krajinsko značilnost se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka: GERK-PID, ki ji pripada;
- vrsta rabe GERK, ki ji pripada;
- KMG-MID;
- vrsta krajinske značilnosti;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina krajinske značilnosti na posameznem GERK;
- nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe;
- država;
- drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(6) Uporaba GERK je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(7) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, katero kmetijsko gospodarstvo je upravičeno do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(8) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.«.

49. člen

V 145.a členu se v drugem odstavku besedilo »ter prijavljena zemljišča iz 143. člena tega zakona in živali iz 156. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »ter podatki o posameznem kmetijskem gospodarstvu«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG, vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. iz prvega odstavka 143. člena tega zakona;
2. iz 153. člena tega zakona;
3. iz 156. člena tega;
4. iz prvega odstavka 160. člena tega zakona;
5. o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino;
6. o regiji;
7. o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva;
8. o tipu kmetovanja;
9. o razredu ekonomske velikosti.«.

50. člen

152. člen se spremeni tako, da se glasi:

»152. člen

(evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij so organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, skupine proizvajalcev za skupno trženje, skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožne organizacije, priznane v skladu s 107, 107.a, 107.b in 108. členom tega zakona.

(2) V evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. za organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev in njihove člane iz 107. člena tega zakona:
 - a) enotna in neponovljiva identifikacijska številka organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki jo dodeli ministrstvo,
 - b) podatki iz 140. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka) za člane organizacij proizvajalcev, za organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev,

- c) podatki iz 143. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev,
 - č) podatki iz 150. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev hmelja,
 - d) podatki iz 156. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev, imetnike rejnih živali,
 - e) podatki iz 7. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona za pravne osebe,
 - f) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za organizacije proizvajalcev ter o strukturi in dejavnosti organizacije proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,
 - g) podatki iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov za organizacije proizvajalcev za namene spremljanja uspešnosti izvajanja operativnih programov,
 - h) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije proizvajalcev, odločbe, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, dokumentov, ki učinkujejo kot opozorilno pismo v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;
2. za skupine proizvajalcev iz 107.a člena tega zakona:
- a) podatki iz 140. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka) za skupine in člane skupin proizvajalcev,
 - b) podatki iz 143. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,
 - c) podatki iz 156. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev, imetnike rejnih živali,
 - č) podatki iz 162.a člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,
 - d) podatki iz 4. in 6. točke 166. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev iz sektorja gozdarstva,
 - e) podatki iz centralnega registra čebelnjakov za člane skupin proizvajalcev iz sektorja čebelarstva,
 - f) o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino,
 - g) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za skupno trženje,
 - h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za skupine proizvajalcev,
 - i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;
3. za skupine proizvajalcev iz 107.b člena tega zakona:
- a) podatki iz 140. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka) za skupine in člane skupin proizvajalcev,
 - b) podatki iz 143. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,
 - c) podatki o vrsti sheme kakovosti in pridelka oziroma živila iz shem kakovosti,
 - č) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti,
 - d) podatek o skupnem obsegu in vrednosti tržne proizvodnje skupine proizvajalcev,
 - e) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;
4. za medpanožne organizacije iz 108. člena tega zakona:
- a) podatek o številu članov medpanožne organizacije in o gospodarskih dejavnostih, ki jih člani predstavljajo,
 - b) podatki iz 7. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona za pravne osebe,
 - c) podatki o strukturi in dejavnosti medpanožne organizacije,
 - č) podatek o sektorju, za katerega je medpanožna organizacija priznana,
 - d) poročila o izvedenih aktivnostih medpanožne organizacije,
 - e) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja medpanožne organizacije.

(3) Rok za sporočanje podatkov iz tega člena je 20. marec tekočega leta za predhodno leto, razen če ni s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, določeno drugače.

(4) Evidenca iz tega člena je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike in zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(5) Podrobnejšo vsebino in način sporočanja podatkov v evidenco iz tega člena predpiše minister.«.

51. člen

Za 153. členom se doda nov, 153.a člen, ki se glasi:

»153.a člen

(evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin)

(1) Evidenco podatkov o površinah kmetijskih in gozdnih zemljišč, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, upravlja in vodi agencija.

(2) V evidenci se vodijo, prevzemajo in obdelujejo podatki o:

- časovni vrsti statistike signalov konstelacij satelitov za opazovanje zemlje, pridobljenih z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus in drugih enakovrednih satelitskih podatkov, na področju posameznega kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki ne omogočajo določljivosti fizične osebe, ter
- izvedenih produktih (identifikatorji opažanj košnje, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti in drugi).

(3) Evidenca je namenjena:

- načrtovanju in spremljanju kmetijske politike;
- spremljanju, vrednotenju in izvajanju poročanja o stanju kmetijskih in gozdnih zemljišč ter kmetijskih kultur v skladu z veljavnimi predpisi;
- opravljanju pregledov za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
- uskladitvam zemljišč, vpisanih v RKG;
- kot pomoč pri določanju evidence dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč ter
- raziskovanju, statističnim obdelavam in drugim uporabnikom.

(4) Evidenca je javna in se lahko povezuje z evidenco iz 153. člena tega zakona in z drugimi zbirkami podatkov, ki ne vsebujejo osebnih podatkov.«.

52. člen

V 159. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Vpis v evidenco iz tega člena je prostovoljen. V evidenco se lahko vpišejo fizične in pravne osebe, ki tržijo ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve, ekološko vzrejene živali in ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture. Fizične in pravne osebe se v evidenco lahko vpišejo na podlagi vloge. Ministrstvo izbriše fizično in pravno osebo iz evidence po uradni dolžnosti, če ta ne izpolnjuje več pogojev za vpis.«.

Dosedanji četrti, peti in šesti odstavek postanejo peti, šesti in sedmi odstavek.

53. člen

161.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»161.a člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal)

(1) V zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal se vodijo ali se vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

a) iz 140. člena tega zakona o zavezancih, ki na svojih površinah dovolijo opravljanje vzorčenja na podlagi 28.a in a28.b člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka);

b) iz prvega odstavka 143. člena tega zakona;

c) o tleh iz 164. člena tega zakona;

č) o tleh iz 164.a člena tega zakona;

d) o dejanski rabi zemljišč iz 165. člena tega zakona;

e) o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;

f) o vzorčenju tal in analizi tal iz 28.a člena tega zakona;

g) o vzorčenju tal in analizi tal iz prvega in drugega odstavka a28.b člena in šestega odstavka č28.b člena tega zakona;

h) o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu iz a28.a člena tega zakona;

i) iz 153. člena podatki iz zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike, ki so potrebni za obračunavanje podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter spremljanju in obračunavanju emisij toplogrednih plinov in amonijaka v živinoreji in iz kmetijskih tal;

j) iz 156. člena o evidencah imetnikov rejnih živali in evidenca rejnih živali;

k) iz 157. člena o evidencah o komasacijah;

l) iz 158. člena o evidencah o osuševalnih in namakalnih sistemov ter

m) iz 160. člena o proizvodnih in drugih lastnosti živali.

(2) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena spremljanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu in gozdarstvu, spremljanju stanja kmetijskih tal, obračunavanju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal iz kmetijstva za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike ter drugim aktivnostim, ki prispevajo k zagotavljanju trajne rodovitnosti kmetijskih tal in k primerni prehranski varnosti Republike Slovenije.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz 28.a, a28.a in b28b. člena tega zakona. Vsak nosilec javnega pooblastila iz 28.a, a28.a in b28b. člena tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal v živinoreji in iz kmetijskih tal, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.«.

54. člen

Za 164.b členom se doda nov, 164.c člen, ki se glasi:

»164.c člen
(evidenca območij planin)

(1) Evidenca območij planin je javna prostorska evidenca, ki vsebuje območja planinskih pašnikov na gorskih območjih.

(2) Evidenca se uporablja za pripis planin k zemljiščem, prijavljenim v RKG, za spremljanje in izvajanje ukrepov kmetijske politike.

(3) Evidenco vzpostavi ministrstvo s pomočjo topografskih kart in presoje naslednjih pogojev:

- da gre za sklenjeno geografsko območje nad območjem stalne poselitve s tradicionalno poletno pašo živali;
- da leži območje praviloma nad 750 m nadmorske višine, izjemoma nižje, če gre za izkazano zgodovinsko rabo planin;
- da so na območju že delovale pašne ali agrarne skupnosti s poletno planinsko pašo ali se na območju tako delovanje vzpostavlja.«.

55. člen

165.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»165.a člen

(evidenca udeležencev neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva)

(1) Evidenco udeležencev neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva vodi in upravlja izvajalec teh izobraževanj iz 129.a člena tega zakona.

(2) Evidenca iz tega člena vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime, rojstne podatke, naslov stalnega in začasnega prebivališča udeleženca;
- datum in naslov izobraževanja;
- vsebinske podatke o izobraževanju, zlasti vrsto izobraževanja, število ur, datum in lokacijo izobraževanja ter
- zaporedno številko potrdila.

(3) Evidenca iz tega člena je namenjena spremljanju izvajanja neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva.«.

56. člen

V 166. členu se v prvem odstavku v 2. točki za besedilom »identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč« dodata vejica in besedilo »podatek o izpolnjevanju pogoja poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti iz prvega odstavka 35.a člena tega zakona«.

25. točka se spremeni tako, da se glasi:

»25. iz evidence registriranih vozil (za kolesne traktorje, traktorske priklopnike, zamenljive vlečene stroje in gosenične traktorje) podatke o posameznem vozilu, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, EMŠO ali matično številko; povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;«.

Za 26. točko se črta pika in se doda nova, 27. točka, ki se glasi:

»27. iz evidence študentov in diplomantov podatke o izobrazbi fizične osebe: ime visokošolskega zavoda, ime študijskega programa, podatek o smeri oziroma modulu, kraj izvajanja študija v Republiki Sloveniji, način študija, datum in študijsko leto vpisa, letnik študija, datum začetka in zaključka študija, s posredovanjem podatkov ali povezovanjem zbirk osebnih podatkov. Povezovalni znak je EMŠO.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija lahko obdeluje kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike, v katere je upravičenec vključen.«.

Dosedanji drugi, tretji, četrti in peti odstavek postanejo tretji, četrti, peti in šesti odstavek.

57. člen

V 169.a členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi:

»(omogočanje pridobivanja podatkov zavarovalnicam)«.

V prvem odstavku se besedilo »posreduje podatke« nadomesti z besedilom »omogoči pridobivanje podatkov«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnice, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, dostopajo do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirk podatkov po tem zakonu ter do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se beseda »posreduje« nadomesti z besedama »zavarovalnice pridobijo«.

58. člen

V prvem odstavku 177.a člena se besedilo »podjetja ustvarjenega v Republiki Sloveniji« nadomesti z besedo »kupca«.

Drugi odstavek 177. a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov je za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznovana tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.«.

PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

59. člen

(verige preskrbe s hrano)

(1) Določbe nove 12. točke 3. člena zakona ter določbe spremenjenih 61.b člena, prvega odstavka in 7. točke četrtega odstavka 61.f člena in 177.a člena zakona se začnejo uporabljati v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Postopki nadzora glede nedovoljenih ravnanj iz 61.f in 61.g člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18 in 86/21 – odl. US in 123/21), začeti pred začetkom uporabe določb iz prejšnjega odstavka, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(3) Pogodbe v verigi preskrbe s hrano, ki so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona in še veljajo, se uskladijo z določbami tega zakona najpozneje v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona.

60. člen

(uskladitev članov kmetije)

(1) Člani kmetije, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani v RKG, ostanejo vpisani kot člani kmetije in se šteje, da je podano njihovo soglasje za vpis.

(2) Upravna enota izbriše člana kmetije, ki je na dan uveljavitve tega zakona vpisan v RKG, na predlog nosilca ali člana, ki želi biti izbrisan. Če nosilec predlaga izbris člana kmetije, ki je nosilčev zakonec, zunajzakonski partner oziroma partner v istospolni skupnosti ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti ali stranski vrsti do vštetega drugega kolena ter v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu, mora biti priloženo tudi njegovo soglasje za izbris. Upravna enota o izbrisu člana kmetije iz RKG obvesti le osebo, ki je vključena v obvezna socialna zavarovanja iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti. Za namen obveščanja upravna enota od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije pridobi podatek o zdravstvenem zavarovanju osebe, ki se izbriše iz RKG.

(3) Člani kmetije, ki so vpisani v RKG na dan uveljavitve tega zakona, ohranijo lastnost zavarovanca v evidencah obveznih socialnih zavarovanj, ki so jo imeli pred uveljavitvijo tega zakona.

(4) Oseba iz drugega odstavka tega člena v sistemu obveznih socialnih zavarovanj izgubi lastnost zavarovanca iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti z dnem izbrisa iz RKG. Odjava iz obveznih socialnih zavarovanj se vložijo v skladu z zakonom, ki ureja matično evidenco zavarovancev.

61. člen

(vzpostavitev sistema za spremljanje površin)

Agencija vzpostavi sistem za spremljanje površin iz novega 15.a člena zakona do 1. januarja 2023.

62. člen

(vzpostavitev orodja za komunikacijo s strankami)

Agencija vzpostavi orodje za komunikacijo s strankami iz novega 36.b člena zakona do 1. avgusta 2023.

63. člen

(način obveščanja v prehodnem obdobju)

Ne glede na določbo četrtega odstavka novega 36.b člena in določbo petega odstavka novega 36.c člena zakona je v prehodnem obdobju, kot je opredeljeno v predpisu iz sedmega odstavka novega 36.b člena zakona, treba stranko, ki ne izbere enega od načinov dodatnega obveščanja, kot je določeno v četrtem odstavku novega 36.b in petem odstavku novega 36.c člena zakona, obvestiti z navadno pošto v fizični obliki.

64. člen

(spremembe obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Postopki, začeti na podlagi 54. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21), se končajo v skladu s tem zakonom.

(2) Stranka, ki je že vložila utemeljen obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti v skladu s 54. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21), lahko vloži utemeljen obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti v skladu s spremenjenim četrtem odstavkom 54. člena zakona.

65. člen

(dokončanje postopkov)

Za dokončanje postopkov odločanja o odstopu od pravice do sredstev in o zahtevkih za izplačilo sredstev v zvezi z javnimi razpisi, objavljenimi pred uveljavitvijo tega zakona, se še naprej uporabljata 55. in 56. člen Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21).

66. člen

(Slovenska čebelarska akademija)

(1) Naloge Slovenske čebelarske akademije opravlja Kmetijski inštitut Slovenije do 31. decembra 2022 v skladu s 129.a, 129.b, 129.c, 129.č in 129.d členi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21).

(2) Minister imenuje skupino iz spremenjenega 129.c člena zakona do 1. julija 2022, objavi razpis za izvajalca neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva do 1. novembra 2022 in izbere izvajalca iz spremenjenega 129.a člena zakona do 31. decembra 2022.

67. člen

(vzpostavitev evidence podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin)

Evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 153.a člena zakona, se vzpostavi do 1. avgusta 2023.

68. člen

(vzpostavitev evidence območij planin)

Evidenca območij planin iz novega 164.c člena se vzpostavi v 6 mesecih od uveljavitve tega zakona.

69. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Podzakonske predpise iz 9.b, 13.a, 18.c, 18.č, a28.a, 28.a, b28.b, 36., 36.b, 129.c, 144., 145.a, 152., 159. in 161.a člena zakona izdaja vlada oziroma minister najpozneje do 31. decembra 2022.

70. člen

(začetek uporabe)

Spremenjeni prvi odstavek 49. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2023.

71. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V 1. člen zakona se dodajajo evropski predpisi, ki se izvajajo s predlaganim zakonom, in sicer predpisi, ki urejajo izvajanje SN SKP in predpisi o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov. Prav tako se posodablja že obstoječi predpisi v členu.

K 2. členu

Za potrebe nove SKP in priprave SN SKP se usklajujejo definicije v tretjem členu obstoječega zakona z določbami Uredbe 2021/2115/EU. Tako se spreminjata definiciji nosilca kmetijskega gospodarstva in kmetijskega gospodarstva.

Dodaja se nova 12. točka predvsem zaradi uskladitve z Direktivo 2019/633/EU, v skladu s katero se prenaša tudi priporočilo Evropske komisije o opredelitvi mikro, majhnih in srednjih podjetij, vključno z opredelitvami samostojnega, partnerskega in povezanega podjetja, in tudi z drugimi vprašanji, povezanimi z letnim prometom.

Prav tako se dodaja definicijo čebelarja in pojasnilo, da ukrep pomeni tudi intervencijo iz Uredbe 2021/2115/EU.

K 3. členu

S spremembo člena se črta namestnika kmetije, ki je v primeru, ko kmetija ni več imela nosilca, po uradni dolžnosti postal novi nosilec. Črtanje namestnika je posledica očitkov revizijskih ugotovitev EU, da se v Republiki Sloveniji nosilec lahko zamenja na preprost način brez preverjanja vsakršnih pogojev ali je nosilec tisti, ki v vsakdanjem življenju zares upravlja kmetijo in sprejema odločitve ter ima pravico do uporabe proizvodnih virov kmetije. V primeru namestnika je sicer kmetija lahko dobila izplačana sredstva na novega nosilca, ki ni bil nujno tudi dedič. Zaradi avtomatične postavitve namestnika za novega nosilca po uradni dolžnosti, so s tem – čeprav včasih le za nekaj dni postali »kmetije« v smislu pravil EU za SKP in je tako kar nekaj oseb izgubilo možnost pozneje kandidirati na razpis za mladega prevzemnika, za katerega pa je pogoj, da oseba prej še ni bila nosilec kmetije. Prehod kmetijskega gospodarstva na novega nosilca v primeru smrti ureja 4. člen novele oziroma novi 5.a člen.

Popravlja se tudi članstvo na kmetijah, ki ni več obvezno za vse, ki živijo skupaj z nosilcem, temveč je za vpis v RKG potrebno soglasje člana in nosilca.

Dodaja se omejitev članstva na kmetiji za samostojnega podjetnika posameznika, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, da se razmeji aktivnosti, v katerih nastopa posameznik.

K 4. členu

S spremembo se sledi revizijskim ugotovitvam EU.

5.b člen definira prenos kmetijskega gospodarstva, ki je dovoljen le pod pogojem, kadar novi nosilec postane lastnik ali zakupnik kmetijskih zemljišč kmetije ali sklene drug pravni posel oziroma v primeru kmetije sklene pravni posel s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč kmetije v lasti članov kmetije za najmanj pet let. Na ta način se krepi in zagotavlja, da je tudi pri kmetijah nosilec tisti, ki v vsakdanjem življenju zares upravlja kmetijo in ima pravico sprejemati odločitve, ima pravico do uporabe proizvodnih virov kmetije in s tem dejanski nadzor in odgovornost za oziroma nad kmetijsko dejavnostjo. Sprememba bo zmanjšala tveganje menjave nosilcev, kjer gre za umetno ustvarjanje pogojev, zlasti pri ukrepih za mlade kmete.

Nadalje ta sprememba omogoča, da se za namen opredelitve »vodje« kmetijskega gospodarstva v okviru definicije mladega kmeta iz Uredbe 2021/2115/EU, v primeru Slovenije za vodjo pri kmetijah,

šteje nosilca kmetije, pri čemer se sledi načelom iz sodbe Evropskega sodišča z dne 25. oktobra 2012 v zadevi C-592/11.

Člen ureja tudi prehod kmetijskega gospodarstva na novega nosilca ob smrti nosilca. Predpisan je tudi postopek prenosa kmetijskega gospodarstva v RKG.

Ker predpisi EU ne urejajo več postopka prenosa kmetijskega gospodarstva, tudi v primerih, ko je zbirna vloga v tekočem letu ali vloga za druge ukrepe SKP že oddana, se v 5.c členu ureja postopek prenosa kmetijskega gospodarstva vezan na oddajo vloge za posamezne ukrepe SKP. Če je prenos kmetijskega gospodarstva narejen po oddaji vloge za ukrep, je nov nosilec lahko upravičen do sredstev, če agencijo obvesti o prenosu kmetijskega gospodarstva in vloži vlogo za izplačilo in ustrezna dokazila. Pri tem morajo biti izpolnjeni pogoji in namen posameznega ukrepa, ki je podrobneje določen v izvedbenih predpisih, ki bodo podrobneje urejala tudi sam postopek prenosa po oddani vlogi (na primer datum do kdaj se tak prenos lahko zgodi, do kdaj mora biti poslano obvestilo o prenosu pristojnemu organu, itd.).

K 5. členu

9.a člen določa, da predlog SN SKP pred predložitvijo Evropski komisiji v odobritev potrdi vlada. Ministrstvo v skladu s postopkom in z določili, kot jih določa Uredba 2021/2115/EU, pripravi predlog SN SKP. V skladu s 118. členom Uredbe 2021/2115/EU mora ministrstvo predlog SN SKP predložiti Evropski komisiji.

9.b člen določa organe upravljanja in upravljavska telesa za SN SKP, ki so določena v Uredbi 2021/2115/EU in 2021/2116/EU, na primer Organ upravljanja za SN SKP, Odbor za spremljanje izvajanja strateškega načrta SKP, pristojni organ, akreditirana plačilna agencija in certifikacijski organ.

Z 9.c členom se bo pripravila pravna podlaga, da bo vlada lahko sprejela akcijski načrt za področje ekološkega kmetovanja in tudi akcijski načrt za delo z mladimi kmeti. Tako se bo celovito pristopilo k reševanju problemov in izzivov, ki so na področju ekološkega kmetovanja in na področju dela z mladimi kmeti.

K 6. členu

Uredba 2021/2116/EU, tako imenovana horizontalna uredba, se uporablja od 1. januarja 2023. Navedena uredba zlasti v 59. členu (Zaščita finančnih interesov Unije), 60. členu (Pravila v zvezi s pregledi, ki se izvedejo) in 72. členu (Sistem kontrol in sankcij) daje državam članicam razširjeno avtonomijo pri določanju sistema kontrol in sankcij. V 65. členu je določeno, da je sistem kontrol in sankcij obvezni element integriranega administrativnega kontrolnega sistema (IAKS). V dosedanjem obdobju skupne kmetijske politike je bil sistem kontrol in sankcij predpisan v izvedbenih in delegiranih uredbah Evropske komisije, s 1. januarjem 2023 pa mora sistem kontrol in sankcij, skladno z Uredbo 2021/2116/EU, predpisati država članica.

Ker bo v novem programskem obdobju sistem kontrol in sankcij predpisan v nacionalnih uredbah in ne več v izvedbenih in delegiranih uredbah Komisije, je treba v ZKme-1 pripraviti zakonsko podlago, na podlagi katere bo lahko področje sistema kontrol in sankcij predpisala vlada. Popravek 11.a člena daje pristojnost vladi, da določi vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, merila, postopke in finančna sredstva za vse ukrepe SN SKP. Pristojnost je razširjena na vse ukrepe (intervencije) SN SKP. Poleg tega bo vlada s popravkom dobila pristojnost sprejemanja določil glede kontrolnega sistema in upravnih sankcij. Ker zakon na več mestih že uporablja termin »upravne sankcije« se tudi v 11.a členu uporabi namesto termina »sankcije« termin »upravne sankcije«.

K 7. členu

Kmetijstvo spada med gospodarske dejavnosti, ki so najbolj izpostavljene podnebnim spremembam, na drugi strani pa je tudi vir izpustov toplogrednih plinov (TGP). V Sloveniji kmetijstvo prispeva približno 10 % izpustov TGP, predvsem gre za metan in didušikov oksid. S kmetijstvom je tesno povezan tudi sektor Raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF), ki je lahko vir,

ali pa tudi ponor izpustov TGP. V prihodnje se bo izpustom sledilo v okviru na novo oblikovanega združenega sektorja Kmetijstvo, gozdarstvo in druge rabe zemljišč (AFOLU). S kmetijstvom so povezani tudi izpusti, ki jih obravnavamo v okviru drugih sektorjev. Gre predvsem za izpuste zaradi rabe energije v kmetijstvu ter za izpuste, ki nastanejo pri proizvodnji mineralnih gnojil in drugih vhodnih materialov za kmetijstvo. Nezanemarljiv je tudi potencial kmetijstva na področju obnovljivih virov energije. Vizija, ki je določena v Dolgoročni podnebni strategiji je zmanjšanje emisij TGP ob upoštevanju naravnih danosti za kmetovanje, izboljšanju prehranske varnosti ter povečanju samooskrbe s hrano in sledenju drugim ciljem multifunkcionalnega kmetovanja, kot so zmanjševanje negativnih vplivov na vode, tla in zrak, varovanje biotske raznovrstnosti, ohranjanje kulturne krajine, zagotavljanje dobrobiti živali in ohranjanje/povečevanje zaloga ogljika v kmetijskih tleh.

Sledenje trendom, ukrepom in njihovim učinkom na področju blaženja (tj. zmanjševanja izpustov TGP) in prilagajanja na podnebnespremembe zahteva celovit pristop. Ukrepi in njihovi učinki so med seboj prepleteni. Številni ukrepi, namenjeni zmanjševanju izpustov, prispevajo tudi k boljšemu prilagajanju ne podnebne spremembe, ukrepi za zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov zmanjšujejo tudi izpuste onesnaževal zraka itd. Celovit in stalen pregled na področju prilagajanja podnebnim spremembam in blaženja podnebnih sprememb potrebujemo za:

- izvajanje splošnih ukrepov kmetijske politike na področju prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb ter za sledenje njihovim učinkom;
- izvajanje specifičnih ukrepov, ki jih določa SN SKP in sledenje njihovim učinkom;
- izvajanje NEPNa, kjer je odgovornost posameznega resorja, da spremlja stanje na svojem področju za doseganje zastavljenih ciljev;
- načrtovanje novih ukrepov, ki bodo upoštevali nova znanstvena spoznanja in zadostili večji ambicioznosti podnebne politike.

Pregled bo vseboval:

- pregled aktivnosti na področju prilagajanja podnebnim spremembam in učinkov teh aktivnosti,
- pregled trendov na področju izpustov toplogrednih plinov in onesnaževal zraka v kmetijstvu ter pregled ukrepov kmetijske politike in njihovega učinka;
- pregled trendov in ukrepov na področju emisij/ponorov z naslova rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF);
- pregled trendov in ukrepov kmetijske politike na področju učinkovite rabe energije v kmetijstvu in kmetijskih virov obnovljive energije;
- pregled spremljajočih dejavnikov pomembnih z vidika prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb, kot so stanje kmetijskih tal, raba in poraba mineralnih gnojil, živinskih gnojil in drugih organskih gnojil itd.

V prihodnje bo sektor LULUCF zlasti pomemben, ko bo prišlo do spremembe Uredbe 2018/841/EU. Predlog spremembe predvideva združitev sektorjev LULUCF in Kmetijstvo, ki se zdaj obravnava v sklopu Uredbe 2018/842/EU. To bo pomenilo dodatne obveznosti tekočega spremljanja na področju izpustov iz prebavil rejnih živali, ravnanja z gnojem, stanjem kmetijskih tal, prepovedjo kurjenja žetvenih ostankov, apnenjem, gnojenjem s sečnino in drugimi mineralnimi gnojili.

Na podlagi navedenega, se predlaga novi 13.a člen Zakona o kmetijstvu, v katerem se na novo vzpostavi podnebno poročilo o stanju kmetijstvu, s katerim se bo sledilo trendom prilagajanja in blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu ter prispevku kmetijstva k obnovljivim virom energije. Ker ministrstvo ni strokovno usposobljeno, ter kadrovsko in tehnično opremljeno za izvajanje teh nalog, se predlaga, da ministrstvo z javnim razpisom podeli javno pooblastilo za obdobje petih let. Tako bo

lahko ministrstvo kontinuirano zagotavljalo poročanje za namen izpolnjevanja obveznosti, ki nam jih nalagajo predpisi Unije in nacionalni predpisi.

V členu se predlaga, da se najmanj enkrat na dve leti pripravi podnebno poročilo, v katerem se bo opisalo stanje na omenjenih področjih. V poročilo se lahko vključijo tudi druge vsebine, potrebne za celovit pregled stanja na kmetijstvu. Izdaja prvega poročila je predvidena naslednje koledarsko leto po sprejetju podzakonskega predpisa, predvidoma pa se bo začelo izdajati z letom 2023.

K 8. členu

V 14. členu se med posamezne ukrepe kmetijske politike vključuje tudi ukrepe za izvajanje novega SN SKP 2023–2027, ki ga bo Evropska komisija potrdila v letu 2022, in morebitnih naslednjih strateških načrtov po letu 2027.

K 9. členu

Predpisi EU, ki urejajo SKP, državam članicam nalagajo, da za namen upravljanja odhodkov za intervencije na osnovi površin in živali ter za intervencije v vinskem sektorju vzpostavijo in upravljajo integrirani administrativni in kontrolni sistem. V skladu s 66. členom Uredbe 2021/2116/EU je nov obvezen element integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, ki ga morajo vzpostaviti države članice, tudi sistem za spremljanje površin. S predlagano določbo novega 15.a člena ZKme-1 se v nacionalni zakonodaji določa pravna podlaga za vzpostavitev sistema za spremljanje površin. Sistem za spremljanje površin je namenjen temu, da se pri izvajanju ukrepov SKP z uporabo novih tehnologij spremljajo dejavnosti na zemljiščih, zbrani podatki pa se uporabljajo pri preverjanju izpolnjevanja pogojev za upravičenost do izplačila sredstev ter preverjanju izpolnjevanja obveznosti, ki jih je treba spremljati v zvezi z izplačanimi sredstvi.

V skladu s predlagano določbo novega 15.a člena ZKme-1 bo sistem za spremljanje površin vzpostavila in upravljala agencija. Omogočal bo redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Agencija bo podatke, pridobljene z uporabo sistema za spremljanje površin, uporabljala za opravljanje pregledov pri izvajanju ukrepov kmetijske politike. Sistem za spremljanje površin bo za delovanje uporabljal podatke satelitov Sentinel programa Copernicus in druge enakovredne satelitske podatke, podatke, pridobljene z daljinskim zaznavanjem, in geografsko označene fotografije. Evropska komisija se je zavezala, da bo državam članicam brezplačno zagotavljala podatke satelitov Sentinel programa Copernicus, ki so potrebni za delovanje sistema za spremljanje površin. Za satelite Sentinel programa Copernicus je značilno, da se posnetki na določeni geografski točki ponovijo na vsakih nekaj dni, ločljivost teh podatkov pa je 10m x 10m. Sentinel posnetki so narejeni pogosto, avtomatizirana obdelava podatkov s časovnimi vrstami skozi celotno rastno sezono (t. i. »signal«) pa omogoča identifikacijo pridelkov brez človekovega posredovanja in spremljanje določenih kmetijskih praks na posameznih zemljiščih, s tem pa tudi povzročanje manjših motenj kmetovalcem pri opravljanju kmetijskih opravil. Ureditev EU državam članicam omogoča, da poleg podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus uporabijo tudi druge tehnologije, ki omogočajo pridobitev ustreznih podatkov o dejavnostih na zemljiščih. Tako je v okviru sistema za spremljanje površin možno uporabiti tudi druge enakovredne satelitske podatke, podatke, pridobljene z daljinskim zaznavanjem (t. i. ortofoto posnetki), in geografsko označene fotografije. Z uporabo tovrstne tehnologije je mogoče dobiti še natančnejši vpogled v dejavnosti na zemljiščih, kot ga omogočajo satelitski podatki satelitov Sentinel programa Copernicus z ločljivostjo 10m x 10m, in je posledično mogoče odločati tudi o izpolnjevanju tistih pogojev upravičenosti in izpolnjevanju tistih obveznosti, glede katerih sicer s satelitskimi podatki satelitov Sentinel programa Copernicus ne dobimo dovolj dobrega vpogleda. Pri tem je treba pojasniti, da bodo satelitski podatki in podatki, pridobljeni z daljinskim zaznavanjem, ki jih bo v okviru sistema za spremljanje površin pridobivala agencija, namenjeni izključno opazovanju, sledenju in presoji dejavnosti in praks na zemljiščih ter ne bodo imeli takšne ločljivosti, da bi omogočali določljivost fizične osebe, ki bi se morebiti nahajala na zemljišču. Posledično v tem segmentu ne bo šlo za zbiranje oziroma obdelavo osebnih podatkov. Hkrati pa bodo na drugi strani tudi stranke imele možnost, da v zvezi s pregledi same predložijo dokaze (ustrezne fotografije), ki omogočajo vpogled v dejavnosti in prakse na zemljiščih.

K 10. členu

S spremembo se urejajo pravice in obveznosti ter sankcije ob prenosu kmetijskega gospodarstva na prevzemnika in določajo izjeme. Ker EU predpisi ne urejajo več primere prenosa obveznosti pri ukrepu kmetijsko-okoljsko-podnebna plačila in ekološko kmetovanje v primeru prenosa kmetijskega gospodarstva, celotnega zemljišča oziroma dela zemljišča v obdobju trajanja obveznosti, se to ureja v šestem odstavku obstoječega 17.člena, na način kot je zdaj urejeno v Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487).

K 11. členu

V členu se popravlja navedba Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, saj se zaradi rabe v predhodnih členih, na tem mestu zapiše s krajšavo »agencija«.

K 12. členu

S spremembo člena se ta razširja tako, da se pri izračunu upravičenega zneska podpore katalog stroškov uporablja tudi v okviru izvajanja SN SKP.

K 13. členu

Zahteva za urejanje obveznosti upravičencev za označevanje vira sofinanciranja iz Programa razvoja podeželja 2014–2020 izhaja iz Izvedbene uredbe komisije (EU) št. 808/2014 z dne 17. julija 2014 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP). V novem programskem obdobju se obveznost prenaša tudi na SN SKP 2023-2027, kar določa predlog Izvedbene uredbe Evropske komisije o določitvi pravil za tipe intervencij, ki zadevajo oljna semena, bombaž in stranske proizvode pridelave vina v okviru Uredbe 2021/2115/EU ter za informiranje, obveščanje in vidnost v povezavi s podporo Unije in strateških načrtov skupne kmetijske politike.

K 14. členu

Enota GVŽ se uporablja predvsem za namene ukrepov kmetijske politike in zato se zdaj ureja v noveli tega zakona. Izhodišče, ki ga Statistični urad RS uporablja za izračun koeficientov GVŽ, je 500 kg žive mase živali. Tudi Urad za makroekonomske analize in razvoj pri spremljanju intenzivnosti kmetijstva uporablja GVŽ, kjer je izhodišče za izračun koeficientov 500 kg žive mase živali. Tudi iz slovenske strokovne literature izhaja, da je v Sloveniji izhodišče za izračun koeficientov GVŽ 500 kg žive mase živali (500 kg = 1 GVŽ), vendar pa to ni določeno v nobenem predpisu. Ker se primerjalna enota GVŽ uporablja za različne namene, je treba na ravni države določiti enotno strokovno utemeljeno izhodišče za izračun koeficientov GVŽ. Koeficienti, GVŽ, ki se trenutno uporabljajo, so določeni v prilogi Pravilnika o Evidenci imetnikov rejnih živali in Evidenci rejnih živali (Uradni list RS, št. 87/14 in 15/16) in so usklajeni s stroko (KIS) in SURS, vendar pomanjka zakonska pravna podlaga za izhodišče za izračun GVŽ.

V 18. d členu urejamo višjo silo in izjemne okoliščine kot izjemo od pravil in navajamo neizčrpen seznam možnih primerov višje sile in izjemnih okoliščin. Za uveljavljanje višje sile in izjemnih okoliščin morajo biti izpolnjeni temeljni pogoji za nastanek višje sile in izjemnih okoliščin, kar pomeni, da gre za nepredvidljiv izjemen dogodek ali okoliščino izven nadzora upravičenca, pri čemer dogodka, okoliščine ali učinka ni bilo mogoče pričakovati, se mu izogniti ali ga odvrniti. Ker EU predpis ne ureja več postopka v primeru višje sile, je predpisan postopek uveljavljanja višje sile in izjemnih okoliščin. Upoštevanje višje sile in izjemnih okoliščin se presoja v posameznem primeru na podlagi predloženih dokazil, dokazno breme je na stranki.

K 15. členu

Predlagana sprememba tretjega odstavka 23. člena ZKme-1 bo omogočala, da bo vlada s podzakonskimi predpisi določila, pri katerih ukrepih pomoči kmetijskim gospodarstvom v težavah bo agencija strankam izdala informativne odločbe predvidene v predlaganem novem 56.b členu ZKme-1.

K 16. členu

Minister mora poleg podrobnejših pogojev iz petega odstavka 28a člena, predpisati tudi način oblikovanja cene.

K 17. členu

Uredba (EU) 2018/1999 z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, ki je začela veljati 24. decembra 2018, je določila, da morajo države članice pripraviti in Evropski komisiji predložiti NEPN za obdobje 2020 do 2030 (in s pogledom do leta 2040). Za prenos ali izvajanje te uredbe je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 43/19). V 24. členu tega zakona je določeno, da je moralo ministrstvo, pristojno za energijo, pripraviti NEPN, ki ga je vlada sprejela 27. februarja 2020. V NEPN je predvideno, da je eden izmed ukrepov v kmetijstvu tudi »nadgradnja kmetijske politike – integracija podnebne politike in prilagajanja podnebnim spremembam«, za ta ukrep je odgovorno Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predpogoj za integracijo podnebne politike v kmetijsko politiko je dober pregled nad možnimi ukrepi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in pregled nad možnostjo njihove implementacije. Za doseganje rezultatov predvidenih z NEPN in Dolgoročno podnebno strategijo, so potrebna tudi orodja za spremljanje in dokazovanje učinkov implementiranih ukrepov. Ukrepi za zmanjšanje toplogrednih plinov deloma sovpadajo z ukrepi za zmanjšanje emisij onesnaževal zraka. Predvsem gre za amonijak in metan (v tem primeru kot predhodnik prizemnega ozona), katerih glavni vir je kmetijstvo.

Ocena trendov in učinkovitosti ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in onesnaževal zraka je dokaj zahtevna. Ocene temeljijo na podatkih o obsegu reje živali in rastlinske pridelave, na podatkih o intenzivnosti reje in pridelovanja poljščin ter na informacijah o načinih reje in gnojenja kmetijskih rastlin. Za ocene je treba razviti in posodobljati programska orodja. V primeru emisij toplogrednih plinov je treba oceniti emisije metana iz prebavil rejnih živali in iz skladišč za živinska gnojila, emisije didušikovega oksida iz skladišč za živinska gnojila, didušikovega oksida zaradi gnojenja z mineralnimi gnojili, živinskimi gnojili in drugimi organskimi gnojili, didušikovega oksida zaradi razkrajanja žetvenih ostankov, pa tudi posredne emisije didušikovega oksida zaradi uhajanja dušikovih spojin v zrak in vode. Model za oceno učinkovitosti ukrepov mora vključevati tudi bilanco dušika, ki omogoča ovrednotenje ukrepov, ki zmanjšujejo potrebe po dušiku iz mineralnih gnojil.

Na podlagi zapsanega, se predlaga novi a28.a člen Zakona o kmetijstvu, v katerem se določi, da ministrstvo zbira in obdeluje podatke, potrebne za oceno uspešnosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal. Ker ministrstvo ni strokovno usposobljeno, ter kadrovsko in tehnično opremljeno, za izvajanje teh nalog (npr. poznavanje metod za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal), se predlaga, da ministrstvo z javnim razpisom podeli javno pooblastilo za obdobje petih let. Tako bo lahko ministrstvo kontinuirano zagotavljalo poročanje za namen izpolnjevanja obveznosti, ki nam jih nalagajo predpisi Unije.

Predlaga se, da podrobnejše pogoje za izbor nosilca javnega pooblastila in način oblikovanja cene storitve predpiše minister.

K 18. členu

Minister mora poleg podrobnejših pogojev iz drugega odstavka b28.b, predpisati tudi način oblikovanja cene. Podrobneje se bodo določile še potrebne reference in delovne izkušnje za določitev meril za izbor nosilca javnega pooblastila.

K 19. členu

Predlagano je, da se v določbi prvega odstavka 30. člena ZKme-1, ki daje vladi pravno podlago, da v podzakonskih predpisih določi, da se vloge ali deli vlog, razen vlog za uveljavljanje pravic do pravnih sredstev, vlagajo le v elektronski obliki in podpišejo s kvalificiranim elektronskim podpisom, doda sklic na novi 11.a člen ZKme-1, v katerem se ureja izvajanje SN SKP. Skladno s predlagano spremembo se bo lahko tudi s podzakonskimi predpisi, ki bodo urejali izvajanje ukrepov iz SN SKP, določilo, da se vloge pri teh ukrepih vlagajo le v elektronski obliki (tj. na način, ki je določen v prvem odstavku 30. člena ZKme-1).

Nadalje se predlaga, da se sedanji drugi odstavek 30. člena ZKme-1 preoblikuje tako, da se bo s podzakonskim predpisom ali javnim razpisom lahko določila vsebina obrazca za vložitev vloge. V skladu s sedaj veljavno določbo drugega odstavka 30. člena ZKme-1 se namreč lahko določi obrazec za vložitev vloge (tj. formular z določeno obliko in vsebino). V praksi se je izkazalo, da ima agencija v primeru elektronskega vlaganja vlog težave pri zagotovitvi, da je obrazec v informacijski sistem, ki se uporablja za podporo elektronskemu vlaganju vlog, vnesen v identični obliki, kot je oblika javno objavljenega obrazca za izvajanje posameznega javnega razpisa. S predlagano spremembo bo doseženo, da bo vnaprej določena le vsebina obrazca za vložitev vloge, ki bo nato ustrezno prenesena v informacijski sistem, ki se uporablja za podporo elektronskemu vlaganju vlog.

K 20. členu

Agencija vodi postopke v zvezi z odobritvijo in izplačilom sredstev SKP EU v skladu s predpisi EU in nacionalnimi predpisi, ob upoštevanju načela primarnosti prava EU. Agencija opravlja funkcijo plačilne agencije in mora izpolnjevati akreditacijska merila, določena v Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 18, s spremembami, v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 907/2014/EU). Slednja plačilnim agencijam nalaga obveznost izplačila sredstev na transakcijski račun upravičenca in zagotavljanje revizijske sledi o tem. Tako je v 1. členu Priloge I Delegirane uredbe 907/2014/EU v točki 2.(B) Postopki za plačila določeno, da plačilna agencija sprejme potrebne postopke za zagotovitev, da se izplačila opravijo samo na bančne račune upravičencev ali njihovih pooblaščenecv, pri čemer mora biti v skladu s točko 2.(F) Revizijska sled zagotovljena, da so informacije v zvezi z dokumentarnimi dokazili o plačilih na voljo plačilni agenciji, da se ob vsakem členu zagotovi dovolj podrobna revizijska sled. Vsebinsko enake določbe so predvidene tudi v točkah 2.(B) in 2.(F) 1. člena Priloge I osnutka delegirane uredbe Evropske komisije v zvezi s plačilnimi agencijami za SKP za obdobje 2023-2027, ki bo razveljavila Delegirano uredbo 907/2014/EU in se bo predvidoma začela uporabljati 1. januarjem 2023. Iz navedenega izhaja, da lahko agencija izplačila sredstev iz naslova ukrepov SKP EU opravlja le na transakcijske račune upravičencev. To pomeni, da mora agencija podatke o transakcijskih računih, ki jih v postopku posredujejo upravičenci, pred izplačilom preveriti.

Agencija transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, preveri z vpogledom v uradno evidenco, t. j. register transakcijskih računov poslovnih subjektov in fizičnih oseb, ki ga vodi Agencija RS za javnopravne evidence in storitve (AJPEŠ). Tako agencija v primerih izplačila sredstev na transakcijski račun, odprt v RS, pred izvedbo nakazila v registru transakcijskih računov preveri, ali je stranka imetnik transakcijskega računa, za katerega je sporočila, da naj se nanj nakažejo sredstva. V Republiki Sloveniji nimamo registra, ki bi vseboval popolne in ažurne podatke o transakcijskih računih, odprtih v tujini. Zato je v primerih, ko stranka v Republiki Sloveniji nima odprtega transakcijskega računa in za nakazilo sredstev sporoči račun, odprt v drugi državi članici EU, treba na drug način preveriti, ali je stranka imetnik tega transakcijskega računa. Predlaga

se, da se za te primere določi obveznost, da stranka predloži dokazilo, ki izkazuje, da je imetnik transakcijskega računa pri banki v drugi državi članici EU, na katerega želi prejeti nakazilo sredstev. Tako dokazilo je pogodba, sklenjena z banko v drugi državi članici EU, ali potrdilo banke v drugi državi članici EU, ki dokazujeta, da ima stranka pri tej banki odprt transakcijski račun, na katerega želi prejeti nakazilo sredstev. S predlagano spremembo tretjega odstavka 35. člena ZKme-1 se tako ustvarja pravna podlaga za preverjanje podatka o transakcijskih računih, odprtih v drugih državah članicah EU. Če stranka na zahtevo agencije za odpravo pomanjkljivosti v postavljenem roku ne bo predložila dokazila, ki bo izkazovalo, da je imetnik transakcijskega računa pri banki v drugi državi članici EU, na katerega želi prejeti nakazilo sredstev, bo agencija v skladu s predlagano spremembo četrtega odstavka 35. člena ZKme-1 vlogo stranke zavrgla. Glede na vse navedeno bodo predlagane spremembe 35. člena ZKme-1 agenciji omogočile, da bo lahko v postopkih izplačila sredstev zagotovila spoštovanje zgoraj navedenih zahtev iz Delegirane uredbe 907/2014/EU, ki se nanašajo na izplačilo sredstev na transakcijski račun upravičenca in na zagotavljanja revizijske sledi o tem.

K 21. členu

S predlaganimi spremembami 36. člena ZKme-1 se ureditev podelitve javnega pooblastila za opravljanje nalog pregledov na kraju samem, ki so potrebni za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev o upravičenosti do sredstev oziroma namenski rabi sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike, uskladi z ureditvijo podelitve javnega pooblastila v Zakonu o državni upravi (v nadaljevanju: ZDU-1). ZDU-1 v tretjem odstavku 15. člena določa, da se v primeru, če zakon dopušča, da za pridobitev javnega pooblastila kandidira več fizičnih oziroma pravnih oseb, izbira opravi na javnem natečaju. Nadalje je v 81. členu ZDU-1 določeno, da se do uveljavitve zakona, ki bo uredil postopek podelitve javnega pooblastila, za postopke javnega natečaja za pridobitev javnega pooblastila po tretjem odstavku 15. člena tega zakona smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja javna naročila, o javnem razpisu. V skladu s sedaj veljavnim četrtem odstavkom 36. člena ZKme-1 se izbira izvajalca za opravljanje nalog pregledov na kraju samem opravi na podlagi javnega razpisa, vendar pa ZKme-1 ne vsebuje določb, ki bi urejale izvedbo javnega razpisa, kjer za podelitev javnega pooblastila lahko kandidira več oseb. Nadalje je ugotoviti, da javni razpis za izbiro izvajalca, ki se mu podeli javno pooblastilo za opravljanje upravnih nalog, tudi sicer v veljavni zakonodaji (še) ni urejen. Zato je po mnenju predlagatelja za potrebe izbire izvajalca za opravljanje nalog pregledov na kraju samem iz ZKme-1 primerna rešitev ta, da se izvajalec izbere na javnem natečaju, kar se določa v tretjem odstavku spremenjenega 36. člena ZKme-1. Posledično se bo izbira izvajalca za opravljanje nalog pregledov na kraju samem opravila v skladu s spremenjenim 36. členom ZKme-1 in ob upoštevanju citiranih določb tretjega odstavka 15. člena in 81. členu ZDU-1 (tj. do morebitne uveljavitve zakona, ki bo uredil postopek podelitve javnega pooblastila za opravljanje upravnih nalog, se bodo smiselno uporabljale določbe zakona, ki ureja javna naročila). V 36. členu ZKme-1 (drugi odstavek spremenjenega 36. člena ZKme-1) se ohranja izrecna določitev osnovnih pogojev, ki jih bo moral izpolnjevati izvajalec nalog pregledov na kraju samem. Zahteva se, da izpolnjuje strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje. Po mnenju predlagatelja pa ni več potrebe, da se v ZKme-1 določa pravna podlaga za sprejem pravilnika, v katerem se urejajo podrobnejši pogoji za izbor izvajalca za opravljanje nalog pregledov na kraju samem, zato v spremenjenem 36. členu ZKme-1 ni več predvidena izdaja pravilnika, v katerem bi se urejala navedena materija. Nadalje je še vedno predvideno, da se javno pooblastilo za opravljanje nalog pregledov na kraju samem podeli z odločbo v upravnem postopku, saj gre za naloge iz izvirne pristojnosti agencije, zaradi česar je prenos teh nalog mogoč le z aktom oblastne narave (tj. upravno odločbo).

S predlaganimi spremembami se v petem odstavku spremenjenega 36. člena ZKme-1 na novo določa, da se izbranemu izvajalcu za opravljanje nalog pregledov na kraju samem javno pooblastilo podeli za določen čas. Posledično bo iz 36. člena ZKme-1 jasno in nedvoumno izhajalo, da je trajanje javnega pooblastila omejeno na določen čas in bo s tem odpravljena dilema o trajanju javnega pooblastila. Prav tako se potek časa, za katerega je javno pooblastilo podeljeno, izrecno navede med načini prenehanja javnega pooblastila.

Dodatno se s predlaganimi spremembami terminologija v 36. členu ZKme-1 usklajuje z veljavnimi predpisi EU za izvajanje SKP, in sicer se termin »kontrola na kraju samem« zamenja s terminom »pregled na kraju samem«. Problematika uskladitve terminologije z veljavnimi predpisi EU se naslavlja tudi v predlaganih spremembah 36.a in 133. člena ZKme-1.

K 22. členu

Sedaj veljavna določba 36.a člena ZKme-1 določa, da je pri zapisniku o pregledu na kraju samem podpis z uporabo podpisne tablice enakovreden lastnoročnemu podpisu, kar pa je v neskladju z ureditvijo v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73). V skladu z načelom primarnosti prava EU sicer v primeru odstopanj med pravilom, sprejetim na ravni EU, in pravilom, vsebovanim v pravnem redu države članice, prevlada pravo EU, vendar pa je ustrezno, da se kolizija pravnih norm nacionalnega prava in prava EU odpravi. S predlagano spremembo bo dosežena odprava omenjene kolizije pravnih norm, saj v spremenjenem 36.a členu ZKme-1 ne bo več določeno, da je podpis z uporabo podpisne tablice izenačen z lastnoročnim podpisom.

Nadalje želi predlagatelj s spremenjenim 36.a členom ZKme-1 vzpostaviti zapisnik o pregledu na kraju samem dodatno tudi v elektronski obliki (poleg fizične oblike, ki je predvidena v ZUP), in sicer zaradi potrebe po lažjem in hitrejšem poslovanju s strankami, zmanjšanju administrativnih opravil in po elektronskem poslovanju tudi pri pregledih na kraju samem. Doslej so stranke zapisnik o pregledu na kraju samem lahko podpisovale zgolj v fizični obliki in ob dejstvu, da se opravi veliko število pregledov na kraju samem, to kljub že obstoječemu elektronskemu poslovanju pri vlaganju zbirnih vlog še vedno predstavlja velik del poslovanja v fizični obliki ter hkrati velik administrativni strošek, zlasti glede hrambe dokumentov. Ker se stranke na kraju samem ne morejo podpisovati v elektronski obliki (niti nimajo ustrezne tehnične opreme za podpisovanje s kvalificiranim elektronskim podpisom, ki bi bil izenačen z lastnoročnim podpisom), je po mnenju predlagatelja smiselno, da se jim omogoči tudi možnost podpisovanja zapisnika o pregledu na kraju samem z uporabo podpisne tablice, ob spoštovanju procesnih kvantel. S spremenjenim 36.a členom ZKme-1 bo to omogočeno.

Pri tem predlagatelj pojasnjuje, da agencija pri vodenju upravnih postopkov na področju izvajanja ukrepov kmetijske politike postopa po določbah ZKme-1, ki je specialni zakon (*lex specialis*), subsidiarno pa se uporablja ZUP, za vsa vprašanja, ki niso urejena z ZKme-1 (drugi odstavek 3. člena ZUP). Po načelu *lex specialis derogat legi generali* se lahko v področnem zakonu (t. j. ZKme-1) predpiše drugačen način sestave zapisnika – torej tudi zapisnik v elektronski obliki in se tako s specialnejšo ureditvijo izključi podpis zapisnika v fizični (papirnati) obliki po ZUP, če bo zapisnik sestavljen v elektronski obliki. Pri predlagani spremembi gre za prilagoditev na zapisnik v elektronski obliki o opravljenem pregledu na kraju samem in se doda izjema od splošnega upravnega postopka, da zapisnik podpiše uradna oseba na vsaki strani, stranka, ki je podala pripombe, pa na tistih straneh, kjer je podala izjavo, saj je podpis na vsaki strani pri zapisniku v elektronski obliki težko izvedljiv. Ob pregledu na kraju samem bo stranka v zapisnik podajala pripombe, prav tako se bo zapisnik pred zaključkom stranki prebral oziroma ga bo imela možnost pregledati in prebrati. Stranka bo s pomočjo podpisne tablice podpisala zapisnik o pregledu na kraju samem samo na koncu zapisnika, nato pa ga bo overila uradna oseba s kvalificiranim elektronskim podpisom.

Kontrolor bo pred začetkom postopka pregleda na kraju samem v skladu s splošnim upravnim postopkom preveril identiteto stranke oziroma pooblaščenca. V ZUP ni izrecno predpisan »lastnoročni podpis« zapisnika, zaradi česar predlagatelj meni, da podpis stranke (oziroma tretje osebe zanjo), ki je bila predhodno s strani uradne osebe (kontrolorja) tudi identificirana, na podpisno tablico ne zmanjšuje dokazne moči zapisnika kot javne listine. Zapisnik, ki je sestavljen v skladu z določbami ZUP in ZKme-1, je javna listina.

Po overitvi bo uradna oseba po elektronski poti posredovala zapisnik o pregledu na kraju samem na elektronski naslov, ki ga bo stranka navedla v zapisnik, če se bo stranka s tem strinjala. S tem se olajša delo uradne osebe in dodatno zmanjšuje obseg papirnega poslovanja na terenu. Stranka bo z zapisnikom že predhodno seznanjena in ga bo podpisala, s prejemom zapisnika pa za stranko ne bo pričel teči nikakršen rok, zaradi katerega bi bilo treba izvesti osebno vročanje po določbah ZUP. V primeru, da se stranka ne bo strinjala s takim načinom posredovanja zapisnika, bo lahko od uradne osebe še vedno zahtevala in pridobila natisnjeno različico zapisnika.

Dodatno je v spremenjenem 36.a členu ZKme-1 terminologija usklajena z veljavnimi predpisi EU za izvajanje SKP, in sicer se namesto termina »kontrola na kraju samem« uporablja termin »pregled na kraju samem«.

K 23. členu

V predlaganem novem 36.b členu ZKme-1 se ureja orodje za komunikacijo s strankami, ki se bo uporabljalo, kadar bo agencija v postopku odločanja o upravičenosti do sredstev dejansko stanje ugotavljala na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz novega 15.a člena ZKme-1. V predpisih EU za izvajanje SKP v obdobju 2023-2027 je predvideno, da bo komunikacija med plačilno agencijo in strankami, kadar bo šlo za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za upravičenost do sredstev na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, potekala preko posebne spletne platforme za dvosmerno elektronsko komunikacijo med plačilno agencijo in strankami. Z vidika digitalizacije poslovanja držav članic pri izvajanju ukrepov SKP, ki je eden izmed ciljev Evropske komisije, je namreč pomembno, da plačilna agencija pravočasno in na enostavno dostopen način komunicira s strankami, zlasti glede opozoril in začasnih rezultatov samodejne analize časovne vrste satelitskih podatkov. Glede na navedeno se s predlagano določbo novega 36.b člena ZKme-1 ureja obvezna uporaba orodja za komunikacijo – t. i. orodje za komunikacijo s strankami Sopotnik, in sicer za primere, kadar bo tako določeno v predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike in bo agencija v postopku odločanja o upravičenosti do sredstev dejansko stanje ugotavljala na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz novega 15.a člena ZKme-1. Sopotnik se bo uporabljal v ugotovitvenem postopku za komunikacijo v zvezi z dejanskim stanjem, ki je relevantno za presojo upravičenosti do sredstev. Stranka bo lahko v Sopotniku spremljala podatke, ki bodo pridobljeni z uporabo sistema za spremljanje površin in bodo relevantni za presojo izpolnjevanja pogojev za upravičenost do sredstev. S tem se bo preko Sopotnika lahko stranka v postopku obravnave vloge seznanila z ugotovljenim dejanskim stanjem, preko Sopotnika pa se bo lahko tudi izrekla o teh dejstvih in predložila dokaze, ki se bodo upoštevali v ugotovitvenem postopku. Stranka se bo lahko izrekla o dejstvih in predložila dokaze v roku, ki bo določen v predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike.

V skladu s predlaganim novim 36.b členom ZKme-1 se bo Sopotnik uporabljal le za točno določeno komunikacijo med agencijo in strankami, in sicer za: seznanitev stranke z dejanskim stanjem, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, podajo izjave stranke o dejanskem stanju, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, in predložitev dokazov v zvezi s tem, ter za vročanje obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem in podajo pripomb k temu obvestilu. Ne bo pa se uporabljal za morebitno drugo komunikacijo med agencijo in strankami (t. j. ne bo se uporabljal za vlaganje vlog in izjav ter vročanje dokumentov, ki v tretjem odstavku 36.b člena niso izrecno določeni). Če bo agencija na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, pri posamezni stranki ugotovila neskladja, bo stranko o tem dodatno obvestila na način, ki ga bo ta predhodno opredelila v zbirni vlogi.

Stranka za izmenjavo informacij in dokumentov preko Sopotnika ne bo potrebovala kvalificiranega elektronskega podpisa, kar pomeni, da predlagani način komunikacije strankam ne bo prinašal prevelikih dodatnih administrativnih bremen. Štelo se bo, da je z dnem objave informacije v Sopotniku stranka seznanjena z informacijo, razen v primeru obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem

iz četrtega odstavka novega 36.c člena, pri katerem bo veljala drugačna fikcija vročitve. Za obvestilo o ugotovitvah pregleda s spremljanjem se bo štelo, da je stranki vročeno s potekom petega dne od objave v Sopotniku. Način uporabe Sopotnika, način poteka komunikacije preko Sopotnika in način dodatnega obveščanja strank v primeru ugotovljenih neskladij bodo podrobneje urejeni s pravilnikom.

Nadalje se v predlaganem novem 36.c členu ZKme-1 urejajo pregledi s spremljanjem, ki so nova vrsta pregledov. Države članice jih lahko uvedejo poleg uporabe sistema za spremljanje površin in klasičnih pregledov na kraju samem. Pregledi s spremljanjem se bodo izvajali pri ukrepih, pri katerih bo tako določila vlada RS v predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike. V teh predpisih bodo določena tudi podrobnejša pravila za izvedbo pregledov s spremljanjem. Poleg podatkov iz sistema za spremljanje površin iz novega 15.a člena ZKme-1, se bodo pri pregledu s spremljanjem uporabljali tudi podatki, pridobljeni z uporabo orodja Sopotnik, in drugi podatki, ki jih bo agencija pridobila v ugotovitvenem postopku.

Kadar na podlagi satelitskih podatkov in drugih ustreznih dokazov ne bo mogoče ugotoviti pogojev upravičenosti, se bo v okviru pregledov s spremljanjem opravil hitri terenski ogled. O izvedbi hitrega terenskega ogleda se stranke predhodno ne bo obveščalo in se bo izvedel brez njene navzočnosti. Takšna ureditev hitrega terenskega ogleda predstavlja izjemo od pravil ZUP, ki urejajo ogled, uvaja pa se z namenom, da bo strankam omogočeno, da se v primeru morebitnih ugotovljenih nepravilnosti pri opravljenem pregledu s spremljanjem, s spremembo ali umikom vloge ali zahtevka za plačilo izognejo dodatnim negativnim posledicam (sankcioniranju). Ključni cilj izvajanja pregledov s spremljanjem je namreč podpreti upravičence pri izpolnjevanju meril za upravičenost, zavez in drugih obveznosti, jih spodbuditi k spoštovanju zahtev in standardov, upoštevni za pogojenost, ter jim tudi omogočiti odpravo ugotovljenih težav. Skladno z navedenim pravo EU upravičencem pod določenimi pogoji dopušča, da spremenijo svoje vloge in zahtevke za plačilo ter da popravijo svoje izjave o uporabi kmetijskih zemljišč. Predlagana ureditev hitrega terenskega ogleda na način, da se stranke o izvedbi hitrega terenskega ogleda predhodno ne obvešča in da se izvede brez njene navzočnosti, bo omogočala navedene spremembe in popravke vlog, zahtevkov in izjav, kar pomeni, da je ugodna za stranke. Dodatno velja poudariti, da bo stranka s končnimi ugotovitvami hitrega terenskega ogleda seznanjena v obvestilu o ugotovitvah pregleda s spremljanjem, na katerega bo lahko podala pripombe.

Nadalje je pomemben vidik uvedbe pregledov s spremljanjem tudi zmanjšanje števila klasičnih pregledov na kraju samem, ki predstavljajo za upravičence v primerjavi s pregledi s spremljanjem nedvomno motnjo pri opravljanju njihove dejavnosti, z vidika porabe javnih sredstev pa tudi večje finančno breme. Tudi pri pregledih s spremljanjem bo komunikacija med agencijo in strankami potekala preko Sopotnika. Agencija bo strankam izdala obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem, ki jih bo objavila v Sopotniku, in sicer bo objava obvestil vsako leto izvedena do roka, ki bo določen v predpisih za izvedbo ukrepov kmetijske politike. Štelo se bo, da je obvestilo o ugotovitvah pregleda s spremljanjem stranki vročeno s potekom petega dne od objave v Sopotniku. Z namenom zagotovitve večje pravne varnosti stranke je predvideno, da se bo stranko, pri kateri bodo pri pregledu s spremljanjem ugotovljene nepravilnosti, o vročitvi obvestila o ugotovitvah pregleda s spremljanjem obveščalo tudi preko dodatnega komunikacijskega kanala, ki ga bo navedla v zbirni vlogi. Stranka, ki se ne bo strinjala z ugotovitvami pregleda s spremljanjem, bo lahko podala pripombe na obvestilo v roku osmih dni od vročitve. Pripombe bo podala v Sopotnik. Če stranka v predpisanem roku ne bo podala pripomb na obvestilo o ugotovitvah pregleda s spremljanjem, se bo štelo, da nima pripomb.

K 24. členu

Določba, ki določa postopek v primeru, če je kmetijsko gospodarstvo v postopku dodelitve sredstev ali upravičenj brez nosilca, se črta, saj kmetijsko gospodarstvo ni več upravičenec.

K 25. členu

Vračunavanje dolžnikove (delne) izpolnitve na področju obligacijskih razmerij ureja Obligacijski zakonik. Obligacijski zakonik v 288. členu določa, da se v primeru, če dolguje dolžnik poleg glavnice tudi obresti in stroške, ti vračunavajo tako, da se najprej odplačajo stroški, nato obresti in končno glavnica. V skladu s sodno prakso Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (sodba opr. št. II Ips 666/2008 z dne 17. 11. 2011) je navedena določba dispozitivne narave, kar pomeni, da se lahko upnik in dolžnik dogovorita za drugačen način vračunavanja obresti in stroškov. Upoštevajoč, da je mogoč odstop od ureditve vračunavanja dolžnikove izpolnitve iz 288. člena Obligacijskega zakonika, predlagatelj meni, da je vračunavanje dolžnikove izpolnitve za ukrepe kmetijske politike dopustno urediti drugače, kot je to predvideno v 288. členu Obligacijskega zakonika. Drugačen način vračunavanja dolžnikove izpolnitve mora biti urejen z zakonom. Glede na navedeno je predlagano, da se v 47. členu ZKme-1 doda nov drugi odstavek, ki bo urejal vračunavanje dolžnikove izpolnitve za ukrepe kmetijske politike, in sicer je predlagano, da se vračunavanje dolžnikove izpolnitve uredi na način, da se najprej odplača glavnica, nato obresti in nato stroški.

Predlagatelj pojasnjuje, da lahko terjatve agencije do prejemnikov sredstev iz naslova ukrepov SKP EU zaradi ugotovljenih nepravilnosti v zvezi z izplačanimi sredstvi nastanejo tudi do pet let po že izvršenem izplačilu sredstev. Posledično vračunavanje obresti in stroškov skladno z določbami Obligacijskega zakonika lahko predstavlja dodatno breme za dolžnika, saj mu obresti tečejo, dokler dolga v celoti ne poravna (lahko tečejo tudi od zelo velike glavnice). Agencija je pri izterjavi neupravičeno izplačanih sredstev uspešna tudi zaradi uporabe instituta pobota terjatev agencije do strank s terjatvami, ki jih imajo stranke do agencije iz naslova ukrepov SKP. Velik delež strank agencije namreč letno prejema izplačila iz naslova ukrepov SKP. Racionalen način izterjave neupravičeno izplačanih sredstev je tako pobot dolga stranke iz naslova glavnice in obresti pred izplačilom preostanka sredstev iz naslova posameznih ukrepov SKP. Tako se zelo veliko dolgov iz naslova glavnice in obresti pobota sočasno in v celoti. Zaradi navedenih posebnosti pri izvajanju ukrepov SKP in zaradi praktičnih razlogov evidentiranja, poročanja ter izterjave dolga je predlagano, da se v novem drugem odstavku 47. člena ZKme-1 uredi sledeče zaporedje pri zapiranju dolgov: najprej glavnica, sledijo zamudne obresti in na koncu stroški. Takšen vrstni red vračunavanja izpolnitve pa je tudi bolj ugoden za stranke, saj v primeru, ko se stranki najprej vračunajo zneski glavnice, na del ali celoto poravnane glavnice več ne tečejo zakonske zamudne obresti. S tem pa je postopek izterjave dolga z veliko večjo verjetnostjo pravočasno zaključen.

K 26. členu

Predlagano je, da se zaradi doseganja večje jasnosti določbe, ki ureja obračunavanje zamudnih obresti v primeru obročnega plačila dolga, zadnji stavek četrtega odstavka 47.a člena ZKme-1 preoblikuje tako, da bo iz besedila jasno razvidno, da se v primeru dovolitve obročnega plačila dolga zakonske zamudne obresti obračunajo od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila, razen če predpisi EU obračunavanje zamudnih obresti urejajo drugače. Zaračunavanje zamudnih obresti od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila je predvideno že v veljavni določbi četrtega odstavka 47.a člena ZKme-1 in je skladno z določbo 378. člena Obligacijskega zakonika, ki določa, da dolžnik, ki je v zamudi z izpolnitvijo denarne obveznosti, poleg glavnice dolguje tudi obresti. Tak način obračunavanja zamudnih obresti agencija uporabi pri dovolitvi obročnega plačila dolga iz nacionalnih ukrepov kmetijske politike. Kadar gre za ukrepe SKP EU, pa mora agencija upoštevati tudi neposredno uporabne določbe predpisov EU, ki urejajo izvajanje teh ukrepov.

Predpisi EU, ki urejajo izvajanje ukrepov SKP, v okviru določb o izterjavi neupravičeno izplačanih sredstev ne urejajo obročnega plačila dolga, urejajo pa zamudne obresti, ki se uporabljajo za izterjavo neupravičeno izplačanih sredstev. Tako je v prvem odstavku 27. člena Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 908/2014 z dne 6. avgusta 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in drugimi organi, finančnim upravljanjem, potrjevanjem obračunov, pravili o kontrolah, varščinami in preglednostjo (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 59, s spremembami) določeno, da se, razen če področna kmetijska zakonodaja določa drugače, obresti na neupravičena plačila, ki se izterjajo zaradi nepravilnosti ali malomarnosti,

izračunajo za obdobje od dneva, ko upravičencu poteče rok za plačilo, naveden v nalogu za izterjavo, do dneva povračila oziroma odbitka, pri čemer rok za plačilo ne sme presegati 60 dni od datuma naloga za izterjavo. Vsebinsko enako določbo vsebuje tudi Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L št. 227 z dne 31. 7. 2014, str. 69, s spremembami) v drugem odstavku 7. člena, in sicer določa, da se obresti izračunajo za obdobje, ki preteče med rokom plačila za upravičenca, navedenim na nalogu za izterjavo, ki ni določen na več kot 60 dni, in datumom bodisi vračila bodisi odbitka.

Agencija je tako v primerih, kadar dovoli obročno plačilo dolga iz naslova ukrepa SKP EU, pri obračunavanju zamudnih obresti dolžna upoštevati določbe neposredno uporabnih uredb EU, ki urejajo način obračunavanja zamudnih obresti za izterjavo neupravičeno izplačanih sredstev. To pomeni, da se pri ukrepih SKP EU v primerih, ko je obračunavanje zamudnih obresti od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila v nasprotju z ureditvijo iz predpisov EU, zamudne obresti ne obračunavajo tako, kot je predvideno v veljavni določbi četrtega odstavka 47.a člena ZKme-1, ampak je treba upoštevati neposredno uporabne predpise EU. Da bi se izognili nejasnostim, je zato predlagano, da se četrty odstavek 47.a člena ZKme-1 preoblikuje tako, da bo iz zakonskega besedila nedvoumno razvidno, da se pri dovolitvi obročnega plačila dolga glede načina obračunavanja zamudnih obresti upoštevajo neposredno uporabni predpisi EU, če ti urejajo obračunavanje zamudnih obresti.

K 27. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 49. člena ZKme-1 se opredeljuje, za katere ukrepe se uporablja poseben upravni postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja.

Namen predlagane spremembe drugega odstavka 49. člena ZKme-1 je, da se uporaba 33. člena ZKme-1, ki določa, da mora agencija v primeru prejema nepopolne ali nerazumljive vloge vlagatelja pozvati k odpravi pomanjkljivosti v roku treh mesecev od poteka roka za vložitev zahtevka, razširi tudi na postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja. V skladu z omenjeno določbo 33. člena ZKme-1 ima agencija daljši rok za pozivanje vlagatelja k odpravi pomanjkljivosti v vlogi, kot je za izvedbo tega procesnega dejanja določen v 67. členu ZUP. ZUP v prvem odstavku 67. člena določa, da mora organ v roku petih delovnih dni vlagatelja pozvati, da naj odpravi pomanjkljivosti v vlogi. Predlagatelj meni, da je treba glede na število vlog, ki jih agencija obravnava v okviru izvajanja ukrepov politike razvoja podeželja, in glede na njihovo zahtevnost, daljši rok za pozivanje vlagatelja k odpravi pomanjkljivosti določiti tudi za postopek, ki se uporablja za izvajanje teh ukrepov. Glede na navedeno je predlagano, da se v 1. alineji drugega odstavka 49. člena ZKme-1, so taksativno določeni člani iz poglavja o skupnih postopkovnih določbah, ki se ne uporabljajo za postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja, črta navedba 33. člena ZKme-1. S tem bo doseženo, da se bo 33. člen ZKme-1 (daljši rok za pozivanje k odpravi pomanjkljivosti v vlogi glede na ZUP) uporabljal tudi v postopku za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja.

Nadalje je predlagano, da se iz postopkovnih določb, ki se uporabljajo za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja, izvzame določba 31. člena ZKme-1, ki ureja umik zahtevka. Določba 31. člena ZKme-1 omogoča, da se v primeru, ko stranka v vlogi uveljavlja več zahtevkov in nato pred potekom roka za vložitev vloge katerega od njih umakne, sklep o ustavitvi postopka glede umaknjene zahtevka izda hkrati z odločbo o drugih zahtevkih. Takšno ravnanje pride v poštev pri ukrepih neposrednih plačil, za katere je značilno, da stranke v vlogi uveljavljajo več zahtevkov. Pri ukrepih politike razvoja podeželja pa ne prihaja do takih procesnih situacij, zato je predlagano, da se v prvi alineji drugega odstavka 49. člena ZKme-1 določi, da se 31. člen ZKme-1 ne uporablja pri izvajanju ukrepov politike razvoja podeželja.

Dodatno je še predlagano, da se 49. člen ZKme-1 dopolni z novim tretjim odstavkom, v skladu s katerim se določba novega 56.b člena ZKme-1 uporablja samo za ukrepe pomoči kmetijskim gospodarstvom v težavah, za katere bo tako določila vlada s podzakonskim predpisom. Posledično se bo za te ukrepe uporabljala samo določba novega 56.b člena ZKme-1 iz poglavja »Postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja«, ki ureja informativno odločbo, ne pa tudi druge določbe iz tega poglavja.

K 28. členu

ZUP v prvem odstavku 68. člena ureja pravočasnost vloge, ki je vložena v elektronski obliki, in sicer določa, da se vloga, poslana po elektronski poti, šteje za pravočasno, če jo je pred iztekom roka prejel informacijski sistem organa ali informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. ZUP torej za primer vlaganja vloge v elektronski obliki ureja, kdaj se vloga šteje za pravočasno, pri tem pa ne določa natančno, kateri je tisti časovni trenutek, za katerega se šteje, da je vloga vložena. Časovni trenutek, za katerega se šteje, da je vloga vložena, je zelo pomemben v primerih, ko se ukrep kmetijske politike izvaja z odprtim javnim razpisom, saj je za to obliko javnega razpisa značilno, da je pri obravnavi vlog pomemben vrstni red oddaje vlog. Z namenom, da bo v primerih vlaganja vlog v elektronski obliki v tovrstnih postopkih mogoče določiti vrstni red oddaje vlog, je treba v zakonu urediti, kateri je tisti časovni trenutek, za katerega se šteje, da je vloga vložena. Glede na navedeno je predlagano, da se v 50. členu ZKme-1 doda nov tretji odstavek, ki bo določal, kdaj se šteje za vloženo vloga, ki je poslana po elektronski poti, in sicer bo ta časovni trenutek tisti trenutek, ko bo sprejetje vloge samodejno evidentiral informacijski sistem agencije za sprejem vlog. Zaradi novega tretjega odstavka 50. člena ZKme-1 se dosedanji tretji odstavek preštevilči v četrti odstavek.

Zaradi težav pri izvedbi žreba (povzročanje dodatnih stroškov, podaljševanje obravnave vlog) in nezadovoljstva vlagateljev z žrebom pri posameznih ukrepih je predlagano, da se za primere, ko je več vlog vloženi hkrati in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, način določitve vrstnega reda prispelih vlog opredeli v predpisu iz 10. člena tega zakona. Tako bo lahko s podzakonskim predpisom za izvajanje posameznega ukrepa na primer določeno, da se vrstni red vlog na javni razpis določi na podlagi ponderiranja meril za izbor vlog.

K 29. členu

Predlagano je, da se v 2. alineji drugega odstavka 51. člena ZKme-1 doda besedilo, da bo v podzakonskem predpisu določeno, kaj se zgodi s sredstvi, ki v posameznem časovnem obdobju ostanejo nerazdeljena, in kaj se zgodi z vlogami, ki v posameznem časovnem obdobju dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, razpisana sredstva pa niso več na voljo. Nadalje je predlagano, da se v 2. alineji drugega odstavka 51. člena ZKme-1 doda besedilo, da se v javnem razpisu določijo časovna obdobja za zbiranje vlog. Zaradi različne narave ukrepov bodo časovna obdobja med ukrepi različna, zato določanje časovnih obdobj ne more biti predmet predpisov iz 10. člena zakona, temveč javnih razpisov, objavljenih na podlagi prej omenjenega razpisa.

K 30. členu

Predlagano je, da se v 52. členu ZKme-1, ki ureja obravnavo vlog na javne razpise, naslovi tudi problematika predhodnih vprašanj, ki se lahko pojavijo v upravnem postopku. V primerih, ko mora agencija postopek obravnave posamezne vloge na javni razpis prekiniti zaradi rešitve predhodnega vprašanja, namreč ni smiselno, da se zaradi tega podaljša tudi čas obravnave preostalih vlog na javni razpis, pri katerih bi bil lahko postopek zaključen. V skladu s 51. členom ZKme-1 je namreč pri zaprtih javnih razpisih treba zagotoviti sočasno obravnavo vlog, in sicer tako, da se najprej pri vseh vlogah preveri, ali izpolnjujejo pogoje, nato se vse vloge rangira, šele nato pa se o njih odloči. Dosledno izvajanje navedenega bi pomenilo, da agencija o preostalih vlogah na zaprt javni razpis ne more odločiti, dokler ni v zadevi, v kateri je bil postopek prekinjen, rešeno predhodno vprašanje. Nadalje se v skladu s 51. členom ZKme-1 pri odprtih javnih razpisih vloge odobrijo po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in dosežejo minimalni prag točk, iz česar tudi izhaja, da bi morala agencija čakati, da je v zadevi, v kateri je postopek prekinjen, rešeno predhodno

vprašanje. S predlagano spremembo se v novem sedmem odstavku 52. člena ZKme-1 za primere, ko se pojavi predhodno vprašanje, določa izjema od sočasne obravnave vlog (zaprti javni razpisi) oziroma od obravnave po vrstnem redu oddaje vlog (odprti javni razpisi). S tem bo doseženo, da v primeru, ko bo pri posamezni vlogi postopek zaradi rešitve predhodnega vprašanja prekinjen, pri preostalih vlogah ne bo treba čakati, da je pri vlogi, pri kateri je bil postopek prekinjen, odločeno o predhodnem vprašanju.

Nadalje je predlagano, da se v novem devetem odstavku 52. člena ZKme-1 doda pravna podlaga, ki bo omogočala, da se v primeru, ko vlagatelj vlogi na javni razpis ne bo priložil vnaprej določenih dokazil glede meril za izbor vlog, vlagatelja ne bo pozivalo k dopolnitvi vloge, vloga pa se bo pri merilu, glede katerega dokazila ne bodo priložena, ocenila z nič točkami. Obvezna dokazila glede meril za izbor vlog, ki bodo morala biti priložena vlogi, sicer bo vloga pri posameznem merilu ocenjena z nič točkami, ne da bi bil vlagatelj pozvan k dopolnitvi vloge, bodo določena v podzakonskih predpisih za izvajanje ukrepov kmetijske politike. Predlagana določba je namenjena preprečevanju situacij, ko nekateri vlagatelji načrtno oddajajo slabo pripravljene vloge na javne razpise, saj računajo na to, da jih bo agencija pozivala k dopolnitvi in da bodo imeli do takrat dodaten čas za pridobitev dokazil, ki bi jih lahko pridobili že do vložitve vloge. Zaradi opisanega postopanja nekaterih vlagateljev se postopki obravnave vlog podaljšujejo, pri čemer pri zaprtih javnih razpisih to pomeni podaljševanje postopkov tudi za vse ostale vlagatelje, ki so vložili popolne vloge na javni razpis, saj se pri tovrstnih javnih razpisih vloge obravnavajo sočasno in tudi odločbe izdajajo sočasno. Predlagana določba bo vlagatelje spodbujala, da se že ob vložitvi vloge potrudijo, da predložijo vsa zahtevana dokazila, hkrati pa bo tudi manj pozivanja k dopolnitvi vlog, kar bo pohitrilo postopke obravnave vlog.

K 31. členu

Z novim drugim odstavkom 53. člena ZKme-1 se ureja možnost, da se v podzakonskih predpisih za izvajanje ukrepov kmetijske politike določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo neposredno na podlagi odločbe o pravici do sredstev. To pomeni, da strankam v teh primerih ne bo treba vlagati zahtevkov za izplačilo sredstev iz 56. člena ZKme-1. V veljavnem ZKme-1 je postopek uveljavljanja sredstev iz naslova ukrepov politike razvoja podeželja urejen kot dvofazen postopek. V prvi fazi se stranki, ki izpolnjuje predpisane pogoje, izda odločba o pravici do sredstev, v kateri se določi maksimalna višina sredstev, ki se lahko stranki izplačajo po izvedbi naložbe oziroma projekta. V drugi fazi pa stranka vlaga enega ali več zahtevkov za izplačilo sredstev in se ji v primeru ugotovitve, da uveljavlja upravičene stroške, izplačajo sredstva. Nekateri podzakonski predpisi so kljub navedeni zakonski ureditvi že sedaj določali, da se stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe o pravici do sredstev. Glede na to, da gre v primeru, ko se stranki sredstva izplačajo neposredno na podlagi odločbe o pravici do sredstev, za odstop od v ZKme-1 urejenega dvofaznega postopka, je treba podlago za takšno postopanje določiti v zakonu. V novem drugem odstavku 53. člena ZKme-1 se tako ureja možnost, da se v podzakonskih predpisih za izvajanje ukrepov kmetijske politike določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe o pravici do sredstev.

K 32. členu

Stranka ima v skladu z veljavno določbo četrtega odstavka 54. člena ZKme-1 možnost vlaganja dveh zahtevkov za spremembo obveznosti. Praksa kaže, da imajo stranke težave z omejitvijo iz te določbe, predvsem v primeru naložb v ureditev objektov in naložb v ureditev infrastrukture na podeželju, ko jim uredba oziroma javni razpis omogočata vlaganje več kot dveh zahtevkov za izplačilo sredstev (npr. pri naložbah v osnovna sredstva, naložbah v namakalno infrastrukturo, izvedbo agromelioracij). Veljavni ZKme-1 v četrtem odstavku 54. člena dopušča največ dva zahtevka za spremembo obveznosti, v praksi pa dejansko zaradi kompleksnosti naložb obstaja potreba po več spremembah. Zato je predlagano, da se določba četrtega odstavka 54. člena ZKme-1 spremeni tako, da bo imela stranka možnost vlaganja dveh zahtevkov za spremembo obveznosti, ko pa bo imela v odločbi o pravici do sredstev predvidenih več zahtevkov za izplačilo sredstev, bo imela možnost vlaganja toliko zahtevkov za spremembo obveznosti, kot bo imela v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev. Posledično bo za stranke, ki bodo imele v odločbi o pravici do

sredstev predvidenih več kot dva zahtevka za izplačilo sredstev, ureditev uveljavljanja sprememb obveznosti ugodnejša, kot je v veljavnem ZKme-1.

S predlaganim črtanjem dosedanjega petega odstavka 54. člena ZKme-1 se strankam omogoča, da lahko zoper odločbo o zahtevku za spremembo obveznosti vložijo pritožbo. V skladu z veljavno ureditvijo ZKme-1 pritožba zoper odločbo o zahtevku za spremembo obveznosti ni bila dovoljena in so morale posledično stranke, ki so želele uporabiti pravno sredstvo zoper to odločbo, sprožiti upravni spor. Po mnenju predlagatelja bo predlagana sprememba pripomogla k lažjemu uresničevanju ustavne pravice do pravnega sredstva, saj bodo imele stranke za zaščito svojega pravnega položaja na voljo tudi redno pravno sredstvo v upravnem postopku in ne le upravnega spora.

K 33. členu

ZKme-1 v 55. členu ureja institut odstopa od pravice do sredstev. S predlagano spremembo 55. člena ZKme-1 se uvaja ustrežnejše poimenovanje tega instituta, in sicer se namesto »odstop od pravice do sredstev« poimenuje »odrek pravici do sredstev«. Stranka se bo lahko odrekla pravici do sredstev iz odločbe iz 53. člena ZKme-1 (tj. iz odločbe o pravici do sredstev, s katero so ji bila odobrena sredstva iz naslova ukrepa kmetijske politike). S predlagano spremembo 55. člena ZKme-1 se nadalje uvaja nova ureditev roka za odrek pravici do sredstev. Dolžina roka za odrek pravici do sredstev ne bo več določena v ZKme-1, kot je bilo to v dosednji ureditvi, ampak v podzakonskih predpisih za izvajanje ukrepov kmetijske politike. Bolj primerno je, da se dolžina roka, v katerem se lahko stranka odreče pravici do sredstev, določi v podzakonskih predpisih, saj je pri takem načinu določanja roka bolj mogoče upoštevati individualne značilnosti posameznega ukrepa. Stranka obvestila, s katerim bo agenciji sporočila, da se odreka pravici do sredstev, ne bo mogla umakniti. Agencija bo v primeru pravočasnega odreka izdala odločbo o odreku pravici do sredstev, ki bo imela konstitutivni značaj.

Nadalje se s predlagano spremembo 55. člena ZKme-1 za primer, ko se bo stranka odrekla pravici do sredstev, ureja tudi procesni vidik uporabe upravne sankcije izključitve iz prejemanja podpore in vračila sredstev. Agencija bo v odločbi o odreku pravici do sredstev odločila tudi o izključitvi stranke iz prejemanja podpore, če bo izključitev predvidena v predpisih, ki urejajo skupno kmetijsko politiko. Prav tako bo agencija v odločbi o odreku pravici do sredstev zahtevala tudi vračilo sredstev, če so bila stranki že izplačana. V primeru vračila sredstev se bodo stranki zaračunale zakonite zamudne obresti od dneva izplačila sredstev.

V spremenjenem 55. členu ZKme-1 ni več izključena pravica do pritožbe, kot je bilo to v doslej veljavni ureditvi instituta odstopa od pravice do sredstev. Stranke, ki so želele uporabiti pravno sredstvo zoper odločbo o odstopu od pravice do sredstev, so morale posledično v skladu z doslej veljavno ureditvijo sprožiti upravni spor. Po mnenju predlagatelja je primerno, da se strankam omogoči pritožba zoper odločbo o odreku pravici do sredstev, zato spremenjeni 55. člen ZKme-1 ne vsebuje več določbe, da pritožba zoper odločbo iz tega člena ni mogoča. Spremenjena ureditev bo torej strankam dopuščala vložitev pritožbe zoper odločbo o odreku pravici do sredstev, kar bo pripomoglo k lažjemu uresničevanju ustavne pravice do pravnega sredstva.

K 34. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 56. člena ZKme-1 se nanaša na situacije iz novega drugega odstavka 53. člena ZKme-1, ko se v podzakonskih predpisih za izvajanje ukrepov kmetijske politike določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe o pravici do sredstev. V teh primerih stranke ne bodo vlagale zahtevkov za izplačilo sredstev, kar se s predlagano spremembo prvega odstavka 56. člena ZKme-1 izrecno določa.

V predlaganih novih petem, šestem in sedmem odstavku 56. člena ZKme-1 se ureja možnost, da agencija v primerih, ko pri odločanju o zahtevku za izplačilo sredstev zavrne nizek znesek, izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo. Agencija bo lahko izdala odločbo s skrajšano obrazložitvijo, kadar bo zavrnila znesek, ki bo znašal do največ dva odstotka celotne vrednosti zahtevka, ali kadar bo

zavrnila znesek, ki ne bo presegal 250 eurov. V primerih, ko bo zavrnen višji znesek, se bo vedno izdala odločba s polno obrazložitvijo. Odločba s skrajšano obrazložitvijo bo vsebovala kratko obrazložitev strankinega zahtevka, navedbo pravnih predpisov, na podlagi katerih je bilo o zahtevku odločeno, in pravni pouk. Stranka bo lahko zoper odločbo s skrajšano obrazložitvijo pri agenciji vložila ugovor, in sicer v petnajstih dneh od vročitve odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Z namenom večje pravne varnosti bo stranka v pravnem pouku odločbe s skrajšano obrazložitvijo poučena o pravici do vložitve ugovora zoper tako odločbo, o posledicah, če ugovora ne bo vložila, o roku za vložitev ugovora in pri katerem organu se vložijo ugovor. Če bo stranka vložila ugovor zoper odločbo s skrajšano obrazložitvijo, bo agencija preverila navedbe iz ugovora in izdala odločbo. V primeru, če ugovoru ne bo ugodeno, bo izdana odločba s polno obrazložitvijo. Stranka bo lahko zoper odločbo, izdano na ugovor, vložila pritožbo. Rok za vložitev pritožbe bo začel teči od vročitve odločbe, s katero bo odločeno o ugovoru stranke. Če stranka ugovora ne bo vložila, bo postala odločba s skrajšano obrazložitvijo dokončna in pravnomočna. Po mnenju predlagatelja bo predlagana rešitev možnosti izdaje odločbe s skrajšano obrazložitvijo pripomogla k pohitritvi postopkov odločanja o zahtevkih za izplačilo sredstev, pri čemer pa bodo z ureditvijo pravice do ugovora zoper tako odločbo tudi ustrezno zavarovane procesne pravice strank.

S predlaganim črtanjem dosedanjega petega odstavka 56. člena ZKme-1 se strankam omogoča, da lahko zoper odločbo o zahtevku za izplačilo sredstev vložijo pritožbo. V skladu z doslej veljavno ureditvijo ZKme-1 pritožba zoper odločbo o zahtevku za izplačilo sredstev ni dovoljena in morajo posledično stranke, ki želijo uporabiti pravno sredstvo zoper to odločbo, sprožiti upravni spor. Po mnenju predlagatelja bo predlagana sprememba pripomogla k lažjemu uresničevanju ustavne pravice do pravnega sredstva, saj bodo imele stranke za zaščito svojega pravnega položaja na voljo tudi redno pravno sredstvo v upravnem postopku in ne le upravnega spora.

K 35. členu

V predlaganem novem 56.b členu ZKme-1 je urejena izdaja informativne odločbe, ki bo prišla v poštev za ukrepe pomoči kmetijskim gospodarstvom v težavah, za katere bo v podzakonskem predpisu predvideno, da agencija strankam izda informativne odločbe na podlagi podatkov iz uradnih evidenc. Če bo stranka ugotovila, da je izračun v informativni odločbi nepravilen, bo lahko v 15 dneh od vročitve informativne odločbe pri agenciji vložila ugovor. Agencija bo preverila navedbe stranke v ugovoru in izdala odločbo. Če stranka zoper informativno odločbo ne bo vložila ugovora, bo informativna odločba veljala za dokončno in pravnomočno odločbo. Stranka bo lahko v 15 dneh od vročitve odločbe o ugovoru vložila pritožbo. Predvideno je, da se bodo odločbe in sklepi iz novega 56.b člena ZKme-1 vročali v skladu s 37. členom ZKme-1 (t.j. z navadno vročitvijo). Po mnenju predlagatelja bo predlagana rešitev izdaje informativne odločbe pripomogla k pohitritvi postopkov.

K 36. členu

61.b člen, ki opredeljuje plačilne roke in se spremeni zaradi uskladitve z Zakonom o izvrševanju proračuna, ki opredeljuje plačilne roke za javne organe, in tudi z drugo »plačilno zakonodajo«, ki praviloma veže rok plačila na datum prejema računa.

Tretja točka tega člena določa definicijo hitro pokvarljivih kmetijskih proizvodov. Zakonodajalec mora predpisovati jasna in nedvoumna pravila ravnanj na splošni oziroma abstraktni ravni tako, da so ta pravila natančna in z določitvijo prepovedanih in zapovedanih ravnanj. Prepovedana dejanja in zapovedi morajo biti tudi objavljene zato, da se lahko tisti, ki jim je določeno pravilo namenjeno (naslovniki pravne norme), pravočasno (torej preden določeno pravilo začne veljati), seznanijo, kaj se sme oziroma ne sme in kaj se mora storiti. Načelo pravne varnosti preprečuje, da bi se kot prepovedana ravnanja obravnavala dejanja, ki kot taka niso določena, so pa drugim prepovedanim dejanjem podobna. Načelo pravne varnosti zajema torej tudi prepoved analogije. Predvsem načelo pravne varnosti zajema zelo pomemben element, in sicer predvidljivost odločitev oblastnih organov, saj njegovo upoštevanje zagotavlja, da oblastni organ v enakih primerih odloča enako, v različnih pa različno. Povedano drugače, načelo pravne varnosti zagotavlja, da odločitve oblastnih organov niso

samovoljne in arbitrarne. Natančna definicija hitro pokvarljivih živil je tako nujna za učinkovito vodenje prekrškovnih postopkov.

K 37. členu

V 61.f členu, ki opredeljuje nedovoljena ravnanja, se spremeni prvi odstavek. Znatna tržna moč se zdaj ugotavlja v skladu z 12. točko 3. člena, ki opredeljuje letni promet v skladu s priporočili navedenimi v Direktivi 2019/633/EU. Zaradi jasnosti se dopolnjuje tudi 7. točka četrtega odstavka 61.f člena, ki ni bila definirana dovolj jasno. Ta točka zdaj prepoveduje vračilo hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov, hkrati pa omogoča vračilo drugih kmetijskih in živilskih proizvodov, ki niso hitro pokvarljivi, če je bilo to jasno in nedvoumno v naprej dogovorjeno v pogodbi o dobavi ali v poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, katerih izvedbo je mogoče dokazati.

K 38. členu

Naziv »Slovenska čebelarstva akademija« se po novem uporablja za program aktivnosti, ki bodo definirane v triletnem programu neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva Spremembe v 37. členu in členih, ki sledijo in spreminjajo člene od 129.a do 129.d zakona, se nanašajo na spremembe pri izvajanju neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, ki se ne bo več izvajalo v okviru Slovenske čebelarstva akademije, ki zdaj deluje kot notranja organizacijska enota na Kmetijskem inštitutu Slovenije in je bil za ta dela neposredno imenovan, ampak bo ministrstvo naloge z javnim razpisom podelilo enemu usposobljenemu zunanjemu izvajalcu. To bo omogočilo večjo raznolikost ponudbe in učinkovitejše izvajanje nalog. Izvajalec se bo za izvajanje neformalnega izobraževanja dolžan povezati z izobraževalnimi in raziskovalnimi ustanovami, ki se ukvarjajo s čebelarstvom. Za udeležence bodo ta izobraževanja plačljiva.. Izvajala se bodo v Sloveniji ali pa v tujini. Tovrstnih izobraževanj se bodo lahko udeleževali predvsem tujci in tudi drugi zainteresirani.

K 39. členu

Izvajalec neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva, ki bo izbran na podlagi razpisa in ga bo imenoval minister z odločbo, bo moral poleg strokovne usposobljenosti za tovrstno dejavnost izkazati tudi sodelovanje z izobraževalnimi in raziskovalnimi organizacijami na področju čebelarstva in jih vključevati v ponudbo neformalnega izobraževanja. V primeru več izvajalcev, ki bodo vsi izpolnjevali pogoje iz javnega razpisa, bo izbran izvajalec, ki bo predložil dokazila za sodelovanje z več izobraževalnimi in raziskovalnimi institucijami.

K 40. členu

Določeno je, da minister program predpiše v obliki pravilnika. Minister bo za pripravo triletnega programa z vsebinami neformalnega izobraževanja imenoval strokovno skupino, ki bo pripravila predlog programa in ga predložila ministru. Na tej podlagi bo minister predpisal pravilnik, ki bo podlaga za javni razpis. V strokovni skupini bodo sodelovali predstavniki institucij in ministrstev, ki se ukvarjajo s čebelarstvom ali s povezanimi dejavnostmi, na primer: MIZŠ, MZZ, MKGP, srednje šole in fakultete in raziskovalni inštituti.

K 41. členu

Določene so aktivnosti, ki se financirajo iz proračuna. Natančneje bosta aktivnosti definirala program in razpis, financiranje pa pogodba z izvajalcem oz. njen letni dodatek. Sredstva za izvedbo programa neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva se zagotavljajo iz proračuna v delu, ki se nanaša na koordinacijo in pripravo za izvedbo neformalnega izobraževanja, ostala sredstva pa se zagotavljajo iz drugih virov – posebnih projektov, donacij ipd. Proračun krije le tiste aktivnosti, ki niso predmet trženja.

Udeležba na neformalnem izobraževanju na področju čebelarstva je plačljiva, plačajo jo bodisi udeleženci, ali pa so sredstva zagotovljena v obliki posebnih projektov, ki vključujejo tovrstno izobraževanje.

K 42. členu

Ob uspešno zaključenem izobraževanju izvajalec neformalnega izobraževanja izda udeležencem potrdilo o opravljenem izobraževanju.

K 43. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 133. člena ZKme-1 se terminologija usklajuje z veljavnimi predpisi EU za izvajanje SKP, in sicer se bo namesto termina »kontrola na kraju samem« uporabljal termin »pregled na kraju samem«.

K 44. členu

139. člen govori o hranjenju podatkov v vseh evidencah. Tako se načeloma osebni podatki vodijo le v evidenci subjektov. Tam morajo ostati trajno, da je mogoče preverjati različne zahteve na primer S sodišč in pri raziskovanju zgodovine vpisa na posameznih kmetijah, vpisanih v RKG.

V skladu s predlagano spremembo četrtega odstavka se bodo podatki, ki jih bo agencija pridobila z uporabo sistema za spremljanje površin, hranili deset let. Bolj dolgoročno hranjenje podatkov bo omogočilo pregled dogajanj na kmetijskih zemljiščih za več let nazaj, kar je potrebno za razreševanje posebnih primerov upravičenosti do plačil kmetijske politike (potreben pregled za nazaj), za izvajanje poglobljenih znanstvenih in statističnih raziskav ter pri načrtovanju novih kmetijskih politik.

V skladu s predlagano spremembo se bodo podatki iz evidence udeležencev neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva hranili ves čas trajanja pogodbe, po poteku te pogodbe pa jih je dolžan izročiti v hrambo pristojnemu arhivu.

K 45. členu

V 141. členu se usklajuje vpis subjekta nosilca, ki vpisuje v RKG objekt kmetijsko gospodarstvo, v RKG se torej vpiše nosilec in ne kmetijsko gospodarstvo.

K 46. členu

V členu urejamo ohranjanje številke KMG-MID pri kmetiji, če gre za prenos kmetijskega gospodarstva.

K 47. členu

Zaradi potreb odločanja v upravnih postopkih se v prvem odstavku 143. člena ZKme-1 dopolni nabor podatkov, ki se v RKG vodijo ali prevzemajo za posamezno kmetijsko gospodarstvo, tako da se v 6. točki doda povezava z evidenco območij planin, saj je vpis planine temeljil le na izjavi nosilca in se je prilagajal ukrepom kmetijske politike. Vsi GERK, ki bodo v območju sloja planin, bodo imeli pripisane tudi podatke o planini. Doda se nova točka št. 21 za vpis najvišje dosežene izobrazbe nosilca. Podatki o izobrazbi nosilca so pomembni zaradi odločanja v upravnih postopkih obravnave vlog iz naslova ukrepov kmetijske politike, saj je ustrezna izobrazba nosilca pogosto eden izmed vstopnih pogojev ali pa eden izmed kriterijev za točkovanje vloge. Prav tako se navedeni podatek uporablja pri pripravi analiz, na primer glede izobrazbene strukture nosilcev KMG.

V 10. odstavku člena se prilagajamo novim tehnologijam spremljanja površin, ki bodo v novem obdobju SKP zahtevale posodobitve vpisanih površin že v tekočem letu vlaganja zbirnih vlog. O potrebnih spremembah bodo nosilci obveščeni že prek komunikacijskega orodja Sopotnik, oziroma v okviru popravka zbirne vloge s strani samega nosilca. Nosilci v zvezi s temi prilagoditvami v okviru že prijavljenih površin tako ne bodo dodatno obveščeni. Spremembe podatkov o vpisanih zemljiščih v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti in s tem zmanjša administrativne obremenitve kmetov za popravke GERK, o katerih so seznanjeni v Sopotniku, ali pa so celo sami popravke vnašali na zbirni vlogi, kar se bo odrazilo tudi v RKG.

K 48. členu

Zaradi sprememb zakonodaje EU se na novo definira referenčna parcela, ki vsebuje GERK in morebitno krajinsko značilnost, ki mu pripada. Ukinjajo se bloki in opisujejo atributni podatki, ki se vodijo na GERK in na krajinski značilnosti.

K 49. členu

S predlagano spremembo tretjega odstavka 145.a člena ZKme-1 se določa pravna podlaga, ki bo omogočala pridobivanje podatkov potrebnih za vsakoletni izračun standardnega prihodka kmetijskim gospodarstvom. Izračunan standardni prihodek, pripisan posameznemu kmetijskemu gospodarstvu, bo pomemben predvsem z vidika izvedbe strateškega načrta novega programskega obdobja 2023–2027, saj bomo s standardnim prihodkom določali velikostne pragove za vstop kmetijskega gospodarstva v posamezno intervencijo.

K 50. členu

S predlagano spremembo v 152. členu ZKM-1 se določa pravna podlaga, ki bo omogočala zbiranje podatkov in spremljanje delovanja tudi medpanožnih organizacij. V novem programskega obdobju so medpanožne organizacije prvič zastopane v intervenciji, ki spodbuja kolektivne oblike sodelovanja v kmetijskem in gozdarskem sektorju. Za skupine proizvajalcev je dopolnjena pravna podlaga za pridobivanje podatkov, potrebnih za spremljanje delovanja teh skupin. Sprememba člena je pomembna predvsem z vidika izvedbe strateškega načrta 2023–2027 in spremljanja izvajanja skupne kmetijske politike.

K 51. členu

Pri uporabi sistema za spremljanje površin bo agencija pridobivala podatke o kmetijskih in gozdnih zemljiščih. S predlagano določbo novega 153.a člena ZKme-1 se določa pravna podlaga za vzpostavitev evidence podatkov, ki jih bo v zvezi z uporabo sistema za spremljanje površin pridobivala agencija. Evidenco podatkov bo upravljala in vodila agencija. V evidenci se bodo vodili podatki o časovni vrsti statistike signalov konstelacij satelitov za opazovanje zemlje, pridobljeni z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus in drugih enakovrednih satelitskih podatkov. Ti podatki ne bodo imeli takšne ločljivosti, da bi omogočali določljivost fizične osebe, ki bi se morebiti nahajala na zemljišču. V evidenci se bodo vodili tudi podatki o izvedenih produktih, na primer identifikatorji opažanj košnje, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti, ki bodo nastajali pri interpretaciji pridobljenih podatkov. Iz tega izhaja, da se v evidenci ne bodo vodili osebni podatki. S predlagano določbo se ureja tudi namen vodenja evidence, ki bo med drugim tudi opravljanje pregledov za izvajanje ukrepov kmetijske politike. V skladu z zahtevo iz tretjega odstavka 67. člena Uredbe 2021/2116/EU je določeno, da je evidenca javna. V zvezi z ureditvijo roka hrambe podatkov, ki se bodo vodili v evidenci podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, je predlagana sprememba četrtega odstavka 139. člena ZKme-1.

K 52. členu

V zakonu je treba določiti zavezanca in postopek za vpis v evidenco ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture. V skladu z Uredbo 848/2018/EU je vpis v to evidenco prostovoljen. V to evidenco se lahko vpiše vsaka fizična ali pravna oseba, ki želi tržiti ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve, ekološko vzrejene živali in ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture.

K 53. členu

Predlaga se sprememba 161.a člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja zbirko podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov. Obstoječe zbirke podatkov se razširijo, dopolnijo s podatki za izračun emisij in odvzemov toplogrednih plinov, amonijaka v kmetijstvu (iz živinoreje in emisij iz njiv), podatki iz zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike potrebnih za obračunavanje podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal, s podatki o evidencah o komasacijah in s podatki iz evidencah o osuševalnih in namakalnih sistemov, s podatki o evidencah imetnikov rejnih živali in evidenca rejnih ter s podatki živali iz zbirke podatkov s področja živinoreje. Smiselno je, da obstajajo skupne zbirke tematskih podatkov tal, ker bodo podatki primerljivi, po potrebi združljivi in se bodo posamezni podatki lahko uporabljali za oba namena.

K 54. členu

Vzpostavitev evidence območij planin je potrebna zaradi specifičnosti visokogorskega prostora, ki se praviloma upravlja s poletno pašo živali na planinskih pašnikih več različnih imetnikov živali, združenih v pašne skupnosti, ali posameznih kmetij. V povezavi z izvajanjem ukrepov skupne kmetijske politike je treba zemljišča planinskih pašnikov ustrezno evidentirati, za kar pa mora biti predhodno vzpostavljena evidenca teh zemljišč.

K 55. členu

Ureja se evidenca udeležencev neformalnih izobraževanj na področju čebelarstva, ki jo vodi in upravlja izvajalec. Hramba podatkov se ureja v 139. členu.

K 56. členu

S predlagano spremembo 2. točke prvega odstavka 166. člen ZKme-1 se določa, da se za izvajanje ukrepov kmetijske politike iz evidence o davkih pridobiva, uporablja in obdeluje tudi podatek o tem, ali ima stranka, ki uveljavlja sredstva iz naslova posameznega ukrepa kmetijske politike, poravnane obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, kot to izhaja iz prvega odstavka 35.a člena ZKme-1. Ta podatek se pridobiva pri obravnavi vloge ali zahtevka stranke za pridobitev sredstev in do zdaj v 2. točki prvega odstavka 166. člena ZKme-1 ni bil naštet med podatki, ki se pridobivajo iz evidence o davkih. S predlagano spremembo bo doseženo, da bo ta podatek izrecno naveden. Vsebina podatka o poravnanih obveznih dajatvah in drugih denarnih nedavčnih obveznostih je opredeljena že v prvem odstavku 35.a člena ZKme-1, zato je predlagano, da se v 2. točki prvega odstavka 166. člena ZKme-1 ta podatek navede s sklicem na prvi odstavek 35.a člena ZKme-1.

V 166. členu se dodaja podlaga za pridobivanje podatkov iz evidenc drugih organov, tako se popravlja dostop do evidence motornih vozil, pri čemer se natančneje opiše, katere podatke iz te evidence lahko ministrstvo pridobiva za registrirana kmetijska vozila in priklopnike. Dodaja se tudi dostop do evidenc, iz katerih ministrstvo pridobi podatke o najvišji doseženi izobrazbi osebe, ki se vodijo v RKG.

Agencija obdeluje osebne podatke upravičencev iz ukrepov kmetijske politike na podlagi nacionalne zakonodaje in zakonodaje EU. Kontaktne podatke, kot so telefonska številka in naslov elektronske pošte, obdeluje primarno zaradi izvajanja svojih zakonitih pristojnosti, in sicer zaradi odpravljanja nejasnosti iz vloge, ki jo je vložil posamezni upravičenec iz ukrepa kmetijske politike, kot to določa 34. člen ZKme-1 oziroma neformalno pozivanje k dopolnitvi vloge. Agencija kot plačilna agencija izvaja tudi kontrolo na kraju samem (oziroma jo skladno s 36. členom ZKme-1 izvaja izvajalec kot javno pooblastilo), v okviru katere mora zaradi dejanskih okoliščin kontaktirati posameznega upravičenca zaradi izvajanja nadzora nad prejemnikom sredstev oziroma posamezno naložbo. S spremembo 166. člena bo zagotovljena pravna podlaga, da bi lahko zaradi uresničevanja načela varstva pravic strank in s tem omogočanja, da stranke svoje pravice lažje uveljavijo, agencija obdelovala kontaktne podatke tudi za namen obveščanja upravičencev glede izvajanja konkretnih ukrepov kmetijske politike, v katere je ta vključen (npr. različna opozorila, opomniki). Obdelava osebnih podatkov na tak način ne bo nesorazmerna, saj se bo obveščalo le o ukrepih, v katerih upravičenec dejansko sodeluje. S tem bo tudi dan prispevek k ekonomičnosti postopka, saj bodo stranke posamezna dejanja v upravnem postopku pravočasno izpolnile in se bo posledično zmanjšalo administrativno breme, ki ga nosi agencija. Ne nazadnje Uredba 1306/2013/EU določa, da morajo države članice, po potrebi z uporabo elektronskih sredstev, upravičencem, ki morajo izpolnjevati zahteve iz navzkrižne skladnosti, predložiti seznam zahtev in standardov, ki se uporabljajo na ravni kmetijskih gospodarstev, ter jasne in natančne informacije v zvezi s temi zahtevami in standardi. Pri tem se upoštevajo določbe nacionalnega podzakonskega predpisa s področja navzkrižne skladnosti in se v domet obveščanja vključi tudi pisni poziv k razjasnitvi (9. člen Uredbe o navzkrižni skladnosti), ki se bo z umestitvijo predlaganega novega odstavka v 166. člen lahko posredoval tudi z uporabo elektronskih oziroma komunikacijskih sredstev.

K 57. členu

Po sprejemu 169.a člena ZKme-1 se je v praksi pokazala potreba zavarovalnic po hitrejšem dostopu do podatkov o zemljiščih in živalih, predvsem v luči hitrosti in enostavnosti postopkov na terenu. Glede na koristi upravičencev iz naslova ukrepov kmetijske politike predlaga sprememba 169.a člena ZKme-1, ki bo pripomogla k lažjemu in hitrejšemu sklepanju zavarovalnih pogodb na terenu, s tem pa tudi k manjši obremenitvi upravičencev iz naslova ukrepov kmetijske politike. Zavarovalnice bodo lahko dostopale do podatkov svojega zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirke podatkov po ZKme-1 ter do podatkov svojega zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirne vloge.

K 58. členu

177a. člen se v prvem odstavku spremeni tako, da omogoča Javni agenciji RS za varstvo konkurence predpisovanje glob kupcem, ki so pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost v Sloveniji in drugih državah. Hkrati pa omogoča Javni agenciji RS za varstvo konkurence, da kaznuje tudi odgovorne osebe pravne osebe, odgovorne osebe samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravljajo dejavnost.

K 59. členu

Določbe nove dvanajste točke 3. člena ter določbe spremenjenih 61.b člena, prvega odstavka in sedme točke četrtega odstavka 61.f člena, in 177.a člena, se začnejo uporabljati tri mesece od uveljavitve tega zakona. Postopki nadzora glede nedovoljenih ravnanj iz 61.f in 61.g člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18 in 86/21 – odl. US, 123/21), začeti pred začetkom uporabe določb iz prejšnjega odstavka, se dokončajo po dosedanjih predpisih. Pogodbe v verigi preskrbe s hrano, ki so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona in še veljajo, morajo biti usklajene z določbami tega zakona najpozneje tri mesece od uveljavitve tega zakona.

K 60. členu

Trenutno so v RKG po uradni dolžnosti vpisani člani, ki živijo na istem naslovu kot nosilec brez predhodnega soglasja (družinski člani, ki ne delajo na kmetiji, osebe, ki prebivajo na istem naslovu kot najemniki ali so bili pripisani zaradi nerazdeljenih stanovanjskih enot v isti stavbi), čeprav gre za nepovezane osebe z nosilcem, kar ni bil namen zakona. Člani kmetije, ki so vpisani v RKG na dan uveljavitve zakona, ostanejo vpisani še naprej brez preverjanja izpolnjevanja pogojev in soglasij.

Drugi odstavek je dopolnjen z besedilom, da mora za izbris predlagani član, ki je sorodnik ali partner podati soglasje za izbris, ali predlog poda sam, zato se teh oseb posebej ne obvešča. Obstoječi zakon pa je s pripisom obveznega članstva vseh, ki živijo na naslovu imel za posledico tudi pripis nekaterih oseb, ki sicer niso imele vloge na kmetiji npr. najemniki, sostanovalci v hišah, ki niso razdeljene z etažno lastnino te osebe niso niti vedele, da so vpisane v RKG in jih nosilci lahko izbrišejo brez posebnega obveščanja. Obvešča pa se vsako osebo, ki je vključena v obvezna socialna zavarovanja iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti. Za namen obveščanja upravna enota od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije pridobi podatek o zdravstvenem zavarovanju osebe, ki se izbriše iz RKG.

Tretji in četrti odstavek sta inštrukcijska. Tretji odstavek članom ohranja lastnost zavarovanca iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti, medtem ko četrti napotuje izbrisane člane na odjavo iz obveznih socialnih zavarovanj iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti.

K 61. členu

Predlagana prehodna določba je namenjena temu, da se zagotovi pravočasna vzpostavitev sistema za spremljanje površin iz novega 15.a člena ZKme-1. V skladu s prvim odstavkom 70. člena Uredbe (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187) morajo države članice zagotoviti, da je sistem za spremljanje površin vzpostavljen in začne delovati do 1. januarja 2023, če popolna uvedba sistema od tega datuma dalje zaradi tehničnih omejitev ni izvedljiva, pa se lahko države članice odločijo tudi za postopno vzpostavitev in začetek delovanja sistema, vendar mora sistem v celoti operativno delovati najkasneje do 1. januarja 2024. Predlagana prehodna določba je skladna z navedeno zahtevo iz Uredbe 2021/2116/EU in agenciji, ki

mora v skladu z novim 15.a členom ZKme-1 vzpostaviti sistem za spremljanje površin, nalaga, da to izvede do 1. januarja 2023.

K 62. členu

Rok za vzpostavitev orodja za komunikacijo s strankami iz novega 36.b člena ZKme-1 je določen upoštevajoč časovnico začetka obravnave vlog za dodelitev sredstev na področju intervencij na osnovi površin in živali ter intervencij v vinskem sektorju, pri katerih bo prišlo v poštev ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za upravičenost do sredstev na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, in posledično v skladu s predpisi EU tudi obvezna uporaba orodja za komunikacijo s strankami. S predlagano prehodno določbo se agenciji nalaga, da do 1. avgusta 2023 zagotovi vzpostavitev orodja za komunikacijo s strankami, ki bo imelo funkcionalnosti, zahtevane v novem 36.b členu ZKme-1.

K 63. členu

S predlagano določbo se ureja prehodna ureditev obveščanja strank za primere, ko bo agencija na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, pri posamezni stranki ugotovila neskladje (četrti odstavek novega 36.b člena ZKme-1), ter za primere, ko bo agencija pri posamezni stranki pri pregledu s spremljanjem ugotovila nepravilnosti (peti odstavek novega 36.c člena ZKme-1). Skladno s predlagano določbo se bo v prehodnem obdobju, ki bo določeno v pravilniku iz sedmega odstavka novega 36.b člena ZKme-1, v primeru, če nacionalna uredba, ki bo urejala izvedbo ukrepov kmetijske politike, ne bo predvidevala možnosti obveščanja strank s fizično pošto in posledično stranke, ki bi želele izbrati tak način obveščanja, v zbirni vlogi ne bodo izbrale nobenega izmed načinov obveščanja, te stranke, ki ne bodo izbrale nobenega načina obveščanja, obveščalo z navadno pošto v fizični obliki.

K 64. členu

Vezano na predlagano spremembo 54. člena ZKme-1, ki se nanaša na ureditev dopustnega števila zahtevkov za spremembo obveznosti o pravici do sredstev, je predvidena prehodna določba, v skladu s katero se bodo začeti postopki za spremembo obveznosti o pravici do sredstev končali v skladu z ureditvijo iz te novele ZKme-1. Nadalje bo v skladu s prehodno določbo stranka, ki je že vložila utemeljen obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti v skladu s 54. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21), lahko vložila utemeljen obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti v skladu s spremenjenim četrtem odstavkom 54. člena. Položaj strank se s predlagano ureditvijo ne bo poslabšal. Gre za bolj ugodno ureditev v praksi, ki bo dejansko prišla v poštev za vse stranke, ki lahko skladno z odločbo o pravici do sredstev vlagajo več kot dva zahtevka za izplačilo sredstev. Njim bo omogočeno, da namesto maksimalno dveh zahtevkov za spremembo obveznosti vložijo tri ali več zahtevkov za spremembo obveznosti, odvisno od tega, koliko zahtevkov za izplačilo sredstev imajo predvidenih v odločbi o pravici do sredstev.

K 65. členu

Vezano na predlagane spremembe 55. in 56. člena ZKme-1 se s predlagano določbo ureja dokončanje postopkov odločanja o odstopu od pravice do sredstev in postopkov odločanja o zahtevkih za izplačilo sredstev. Za stranke, ki so kandidirale na javne razpise, objavljene pred uveljavitvijo te novele ZKme-1, se bosta še naprej uporabljala 55. in 56. člen Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21).

K 66. členu

Do 31.12. 2022 se izvaja obstoječa Slovenska čebelarska akademija v obliki notranje organizacijske enote Kmetijskega inštituta Slovenije v skladu z letnim letnega programom dela Slovenske čebelarske akademije, ki je del letnega programa dela Kmetijskega inštituta Slovenije.

K 67. členu

Sistem za spremljanje površin iz novega 15.a člena ZKme-1 bo začel operativno delovati 1. januarja 2023. Ne glede na navedeno pa bodo zaradi narave delovanja tega sistema (t. j. sistem lahko da rezultate šele po tem, ko so na voljo podatki iz zbirnih vlog), podatki o kmetijskih in gozdnih zemljiščih, pridobljeni z uporabo tega sistema, ki se bodo vodili v evidenci podatkov iz novega 153.a člena ZKme-1, na voljo šele kasneje. Posledično je po mnenju predlagatelja ustrezno, da se s predlagano prehodno določbo za vzpostavitev evidence podatkov iz novega 153.a člena ZKme-1 določi rok 1. avgust 2023.

K 68. členu

Ministrstvo ocenjuje, da bo mogoče vzpostaviti evidenco planin v obdobju 6 mesecev, ker je ob tem potreben podroben prostorski pregled aktualnih in potencialnih področij planinskih pašnikov.

K 69. členu

Rok za izdajo podzakonskih predpisov je 31. december 2022.

K 70. členu

Člen določa začetek uporabe spremenjenega prvega odstavka 49. člena zakona, ki se začne uporabljati 1. januarja 2023.

K 71. členu

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, ukrepe kmetijske politike, prilagajanje podnebnim spremembam in blaženjem posledic podnebnih sprememb, informiranje javnosti o kmetijski politiki, promet s kmetijskimi pridelki in živil, verigo preskrbe s hrano, varnost živil neživalskega izvora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, kakovost živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, varnost in kakovost živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu, označevanje kmetijskih pridelkov in živil, varstvo potrošnikov v delu, ki se nanaša na živila in kmetijske storitve, doniranje hrane, dopolnilne dejavnosti na kmetiji, začasno ali občasno delo v kmetijstvu, javne službe v kmetijstvu, zbirke podatkov in informiranje na področju kmetijstva, postopke in organe za izvedbo tega zakona, raziskovalno delo, izobraževanje in razvojno-strokovne naloge ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Uredbe Sveta (EGS) št. 2219/89 z dne 18. julija 1989 o posebnih pogojih za izvoz živil in krme po jedrski nesreči ali kakršnikoli drugi radiološki nevarnosti (UL L št. 211 z dne 22. 7. 1989, str. 4);
2. Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminante v hrani (UL L št. 37 z dne 13. 2. 1993, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrtri del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
3. Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živil in novimi živilskimi sestavinami (UL L št. 43 z dne 14. 2. 1997, str. 1), razveljavljene z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);

4. Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L št. 204 z dne 11. 8. 2000, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);
5. Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/228 z dne 9. februarja 2017 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede poimenovanj in področij pristojnosti znanstvenih svetov Evropske agencije za varnost hrane (UL L št. 35 z dne 10. 2. 2017, str. 10), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES);
6. Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
7. Uredbe (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Prvi del (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1);
8. Uredbe (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na živilih (UL L št. 309 z dne 26. 11. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
9. Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L št. 5 z dne 9. 1. 2004, str. 8), razveljavljene z Uredbo (EU) št. 2016/429 z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);
10. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);
11. Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L št. 165 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/212 z dne 7. februarja 2017 o imenovanju referenčnega laboratorija EU za kugo drobnice, določitvi dodatnih odgovornosti in nalog tega laboratorija ter spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 33 z dne 8. 2. 2017, str. 27);
12. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o

- spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/171 z dne 30. januarja 2017 o spremembi prilog II, III in IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za aminopirolid, azoksistrobin, ciantraniliprol, ciflufenamid, ciprokonazol, dietofenkarb, ditiokarbamate, fluazifop-P, fluopiram, haloksifop, izofetamid, metalaksil, proheksadion, propakvizafop, pirimetanil, Trichoderma atroviride, sev SC1, in zoksamid v ali na nekaterih proizvodih (UL L št. 30 z dne 3. 2. 2017, str. 45);
13. Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1047/2012 z dne 8. novembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, str. 36);
 14. Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2015/403 z dne 11. marca 2015 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta glede vrste Ephedra in johimbe (Pausinystalia yohimbe (K. Schum) Pierre ex Beille) (UL L št. 67 z dne 12. 3. 2015, str. 4);
 15. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/2146 z dne 24. septembra 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pravili pridelave za izjemne primere v ekološki pridelavi (UL L št. 428 z dne 18. 12. 2020, str. 5);
 16. Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L št. 39 z dne 13. 2. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/1067 z dne 1. julija 2016 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač (UL L št. 178 z dne 2. 7. 2016, str. 1);
 17. Uredbe Sveta (ES) št. 733/2008 z dne 15. julija 2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 201 z dne 30. 7. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 1048/2009 z dne 23. oktobra 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 733/2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 290 z dne 6. 11. 2009, str. 4);
 18. Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 1);
 19. Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97 (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 372 z dne 11. 11. 2015, str. 1);
 20. Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/1776 z dne 6. oktobra 2016 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe sukraloze (E 955) kot ojačevalca arome v žvečilnih gumijih z dodanimi sladkorji ali poliolii (UL L št. 272 z dne 7. 10. 2016, str. 2);
 21. Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU)

- št. 2016/1224 z dne 28. julija 2016 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe nekaterih aromatičnih snovi iz skupine, povezane s strukturo α , β -nenasičenosti (UL L št. 204 z dne 29. 7. 2016, str. 7);
22. Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 1318/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 340 z dne 17. 12. 2013, str. 1);
 23. Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
 24. Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 1), zadnjič popravljene s popravkom Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 55 z dne 27. 2. 2013, str. 27);
 25. Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2016/2135 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. novembra 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede nekaterih določb o finančnem upravljanju za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (UL L št. 338 z dne 13. 12. 2016, str. 34);
 26. Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/142 z dne 2. decembra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Priloge III k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 28 z dne 4. 2. 2016, str. 8);
 27. Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1617 z dne 8. septembra 2016 o odstopanju glede leta zahtevka 2016 od tretjega pododstavka člena 75(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s stopnjo predplačil za neposredna plačila in ukrepi za razvoj podeželja, povezanimi s površinami in živalmi, ter od prvega pododstavka člena 75(2) navedene uredbe v zvezi z neposrednimi plačili (UL L št. 242 z dne 9. 9. 2016, str. 22);
 28. Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo komisije (EU) 2016/1616 z dne 8. septembra 2016 o odstopanju od Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

- glede morebitne revizije ukrepov prostovoljne vezane podpore v sektorju mleka in mlečnih izdelkov za leto zahtevka 2017 (UL L št. 242 z dne 9. 9. 2016, str. 19);
29. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/20 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o določitvi nekaterih prehodnih določb za podporo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) v letih 2021 in 2022 ter o spremembi uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1307/2013 glede sredstev in uporabe v letih 2021 in 2022 ter Uredbe (EU) št. 1308/2013 glede sredstev in razdelitve take podpore v letih 2021 in 2022 (UL L št. 437 z dne 28. 12. 2020, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1308/2013/EU);
 30. Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9);
 31. Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1);
 32. Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193 z dne 1. 7. 2014, str. 1);
 33. Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 641/2014 z dne 16. junija 2014 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 74), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/557 z dne 9. aprila 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 641/2014 glede obvestila o povečanju zgornje meje za shemo enotnega plačila na površino iz člena 36(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 93 z dne 11. 4. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 641/2014/EU);
 34. Delegirana uredba (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/1784 z dne 9. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 glede nekaterih določb o praksah zelene komponente, vzpostavljenih z Uredbo (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 293 z dne 20. 11. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 639/2014/EU);
 35. Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 (UL L št. 317 z dne 4. 11. 2014, str. 56);
 36. Uredbe (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
 37. Uredbe (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);
 38. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/268 z dne 28. oktobra 2020 o spremembi Priloge IV k Uredbi (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta glede referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi,

ki jih morajo države članice upoštevati v obdobju 2021–2025 (UL L št. 60 z dne 22. 2. 2021, str. 21);

39. Uredbe Komisije (ES) št. 1850/2006 z dne 14. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (UL L št. 355 z dne 15. 12. 2016, str. 72), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74);
40. Uredbe (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu Uredba 2019/1009/EU).

(3) Ta zakon vsebinsko prenaša:

1. določbe 17. člena Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1) zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/1827 z dne 30. oktobra 2019 o spremembi Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti za koncesije (UL L št. 279 z dne 31. 10. 2019, str. 23) glede pogojev, pod katerimi se direktiva ne uporablja;
2. Direktivo (EU) 2019/633/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi (UL L št. 111 z dne 25. 4. 2019, str. 59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/633/EU).

(4) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Sklepa št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi (UL L št. 165, z dne 18. 6. 2013, stran 80), zadnjič spremenjenega s Sklepom Sveta (EU) št. 2016/374 z dne 14. marca 2016 o spremembi Sklepa št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta, da se vključijo referenčne ravni za gospodarjenje z gozdovi, minimalne vrednosti za opredelitev gozdov in izhodiščno leto emisij za Republiko Hrvaško (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2016, str. 20);
2. Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za obdobje od 2014 do 2020 (UL C št. 204 z dne 1. 7. 2014, str. 1).

3. člen **(pomen izrazov)**

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. kmetijska dejavnost je gospodarska panoga, ki obsega pridelovanje kmetijskih rastlin oziroma živinorejo ter storitve za rastlinsko pridelavo oziroma živinorejo, razen veterinarskih storitev, in dejavnosti, ki so v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, navedene pod »01.1 Pridelovanje netrajnih rastlin«, »01.2 Gojenje trajnih nasadov«, »01.3 Razmnoževanje rastlin«, »01.4 Živinoreja«, »01.5 Mešano kmetijstvo« in »01.6 Storitve za kmetijsko proizvodnjo in priprava pridelkov«;
2. kmetijsko gospodarstvo je organizacijsko in poslovno zaokrožena gospodarska celota, ki obsega eno ali več proizvodnih enot, se ukvarja s kmetijsko ali kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, ima enotno vodstvo, naslov ali sedež, ime ali firmo in je organizirano v eni izmed naslednjih oblik:
 - a) pravna oseba,

- b) samostojna podjetnica posameznica ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik),
 - c) fizična oseba, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in je vpisana v Centralni register prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP),
 - č) kmetija, ki ni pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri čemer se za kmetijo šteje tudi čebelarka ali čebelar, ki ni samostojni podjetnik posameznik,
 - d) agrarna skupnost,
 - e) pašna skupnost;
3. nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec) je pravna oseba, fizična oseba, agrarna skupnost ali pašna skupnost, ki je odgovorna za izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, ima pravico za kmetijsko gospodarstvo vlagati vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike in je dolžna posredovati podatke v evidence z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);
4. hrana ali živilo je hrana v skladu z 2. členom Uredbe 178/2002/ES;
5. kmetijski pridelki so živalski in rastlinski pridelki;
6. skupni pašnik predstavljajo geografsko zaokrožena zemljišča, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali, ki so namenjeni paši živali ter so v skupnem upravljanju agrarne skupnosti ali pašne skupnosti;
7. planina je zemljišče v alpskem, predalpskem ali dinarskem svetu z naslednjimi značilnostmi:
- a) geografsko zaokrožena zemljišča, porasla s travo, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali v upravljanju agrarne skupnosti, pašne skupnosti, pravne osebe ali fizične osebe,
 - b) na zemljiščih je organizirana sezonska paša živali brez vsakodnevnega vračanja in
 - c) najnižja točka zemljišča je na nadmorski višini 750 metrov ali nadmorski višini najmanj 400 metrov, kadar je to utemeljeno iz geografskih, zgodovinskih ali drugih razlogov;
8. kmetijski in živilski proizvodi v skladu z Direktivo 2019/633/EU so proizvodi, naštetih v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), in proizvodi, ki niso naštetih v navedeni prilogi, vendar so predelani za uporabo v prehranske namene z uporabo proizvodov, naštetih v navedeni prilogi;
9. kupec je v skladu z Direktivo 2019/633/EU vsaka fizična ali pravna oseba, ne glede na kraj njene ustanovitve, ali vsak javni organ v Uniji, ki kupuje kmetijske in živilske proizvode; izraz kupec lahko vključuje skupino takšnih fizičnih in pravnih oseb;
10. javni organ v skladu z Direktivo 2019/633/EU pomeni nacionalne, regionalne ali lokalne organe, osebe javnega prava ali združenja enega ali več takšnih organov oziroma ene ali več takšnih oseb javnega prava;
11. dobavitelj v skladu z Direktivo 2019/633/EU pomeni vsakega kmetijskega proizvajalca ali vsako fizično ali pravno osebo, ki prodaja kmetijske in živilske proizvode, ne glede na njegov oziroma njen kraj ustanovitve; izraz dobavitelj lahko vključuje skupino takšnih kmetijskih proizvajalcev ali skupino takšnih fizičnih in pravnih oseb, kot so organizacije proizvajalcev, organizacije dobaviteljev in združenja takšnih organizacij.

5. člen

(pravica do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva, nosilec, člani kmetije, namestnik kmetije)

(1) Nosilec ima pravico do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva in je odgovoren za obveznosti, ki izhajajo iz tega zakona. Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč, ki so vpisane v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG).

(2) Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč iz prejšnjega odstavka, če je lastnik ali zakupnik zemljišč oziroma ima za uporabo zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo

pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe zemljišč. Pri zemljiščih v solastnini ali skupni lastnini ima nosilec pravico do uporabe zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(3) Član kmetije je fizična oseba, starejša od 15 let, ki ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec. Član kmetije je lahko tudi fizična oseba, starejša od 15 let, ki dela na kmetiji in ima stalno bivališče v Republiki Sloveniji, vendar ne na istem naslovu kot nosilec, in je nosilec zakonec, zunajzakonski partner ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti ali stranski vrsti do vštetega drugega kolena ter v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu, če nosilec za njen vpis v RKG pridobi njeno pisno soglasje. Fizična oseba je lahko član kmetije le na eni kmetiji. Fizična oseba, ki opravlja registrirano dejavnost, ne more biti član kmetije kot poslovni subjekt v skladu s predpisom, ki ureja poslovni register Slovenije.

(4) Za kmetijo, ki uveljavlja ukrepe kmetijske politike, mora nosilec kmetije izmed članov kmetije določiti tudi namestnika ali namestnico nosilca (v nadaljnjem besedilu: namestnik). Namestnik ne sme biti oseba, ki je nosilec drugega kmetijskega gospodarstva kot samostojni podjetnik posameznik. Če kmetija nima več nosilca, postane nosilec njegov namestnik.

(5) Osebe iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena postanejo nosilec, namestnik ali član kmetije oziroma kmetijskega gospodarstva z dnem vpisa v RKG.

(6) Nosilec kmetijskega gospodarstva je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če imata sedež v Republiki Sloveniji, fizična oseba, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa je vpisana v CRP, agrarna skupnost ali pašna skupnost. Nosilec kmetije je lahko fizična oseba, ki ima stalno bivališče v Republiki Sloveniji. Poslovni subjekt v skladu s predpisom, ki ureja poslovni register Slovenije, ne more biti nosilec kmetije.

(7) Posamezna pravna oseba, fizična oseba ali samostojni podjetnik posameznik, agrarna skupnost ali pašna skupnost je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.

(8) Dopolnilna dejavnost na kmetiji iz 99. člena tega zakona se ne šteje za registrirano dejavnost iz tretjega odstavka tega člena.

14. člen (ukrepi in načela)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo ukrepe kmetijsko tržno cenovne politike, ukrepe razvoja podeželja in druge ukrepe, ki so pomembni za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni in se izvajajo po načelu enakopravnosti.

17. člen (upravičenci)

(1) Upravičenec za ukrepe kmetijske politike je:

- nosilec oziroma
- fizična, pravna oseba in združenje pravnih oziroma fizičnih oseb na ozemlju Republike Slovenije, ki opravljajo kmetijsko, živilsko, trgovinsko ali drugo dejavnost.

(2) Zahtevek iz naslova ukrepov kmetijske politike vlaga nosilec, razen če je določeno drugače.

(3) Upravičenec odgovarja za osebe, ki po njegovem naročilu v zvezi z ukrepi kmetijske politike izvajajo dela in storitve, kot da bi jih opravil sam.

(4) Pri kmetiji ob spremembi nosilca vse pravice, obveznosti in sankcije, ki so nastale do trenutka spremembe nosilca v RKG in se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek je v primeru obveznosti vračila sredstev sredstva zavezan vrniti nosilec, na katerega se odločba glasi.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena se plačilne pravice prenesejo v skladu s prvim odstavkom 34. člena Uredbe 1307/2013/EU, prvim odstavkom 25. člena Uredbe 639/2014/EU in 8. členom Uredbe 641/2014/EU ter v skladu s predpisom, ki ureja sheme neposrednih plačil.

(7) Upravičenci, ki so pridobili sredstva, morajo dokumentacijo, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, hraniti še pet let od dneva zadnjega izplačila sredstev, razen če predpisi, ki urejajo ukrepe kmetijske politike, določajo drugače.

18. člen **(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike)**

Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

18.b člen **(katalog stroškov)**

(1) Vrste stroškov in njihove vrednosti na enoto, na osnovi katerih se izračuna upravičeni znesek podpore v okviru izvajanja ukrepov programa razvoja podeželja, se podrobneje opredelijo s katalogom stroškov.

(2) Način določitve stroškov za vrste stroškov, ki niso vključene v katalog stroškov iz prejšnjega odstavka, se določi v predpisih iz 10. in 12. člena tega zakona.

(3) Katalog stroškov iz tega člena predpiše minister.

18.c člen **(obveščanje javnosti o podpori iz programa razvoja podeželja)**

(1) Upravičenci do sredstev iz programa razvoja podeželja so odgovorni za obveščanje javnosti o podprtih aktivnostih iz programa razvoja podeželja. Obveščanje javnosti se izvaja kot označevanje vira financiranja.

(2) Način obveščanja javnosti iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister.

23. člen **(pomoč kmetijskim gospodarstvom v težavah)**

(1) Kmetijskim gospodarstvom v težavah se lahko namenijo pomoči v skladu s predpisi Unije.

(2) Upravičenci do sredstev pomoči so nosilci kmetijskih gospodarstev in čebelarji, katerih kmetijska gospodarstva so nekrivdno zašla v težak finančni položaj.

(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu podrobnejše pogoje in merila določi vlada.

28.a člen (emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za namen izvajanja predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje, spremlja:

1. vsebnosti organske snovi v tleh;
2. odmrle nadzemne biomase;
3. lesne biomase;
4. fizikalno-kemijskih lastnosti tal v kmetijskih rabah, ki se nanašajo na:
 - suho snov,
 - vsebnost vode,
 - pH,
 - skupni dušik,
 - organski ogljik,
 - teksturo tal (delež peska, melja, gline) in
 - navidezno specifično težo ter
5. način rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s 165. členom tega zakona.

(2) Ministrstvo je pristojno tudi za:

- zbiranje in analiziranje podatkov iz prejšnjega odstavka,
- pripravo poročil, informacij in drugih aktivnosti za izvajanje predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in kmetijske pridelave.

(3) Način in pogostost vzorčenja, kriterije za vzorčenje tal, nadzemne in lesne biomase na kmetijskih zemljiščih, parametre in metode laboratorijskih analiz, zagotavljanje kakovosti vzorčenja in način vodenja rezultatov analiz v zbirki podatkov iz 161.a člena tega zakona predpiše minister.

(4) Naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena,
- je ustrezno tehnično opremljena,
- ima laboratorij, akreditiran v skladu z evropskimi in mednarodnimi priznanimi standardi, za izvajanje analiz iz drugega odstavka tega člena,
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov ter poznavanje zahtev za potrebe poročanja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in kmetijske pridelave.

Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena predpiše minister.

(9) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(10) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

b28.b člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;
2. razpolaga z ustrezno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;
3. usposobljena je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal in ima akreditacijsko listino za laboratorij za analizo tal, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij;
4. sodeluje v mednarodni primerjalni laboratorijski shemi za zagotavljanje kakovosti in primerljivost laboratorijev;
5. ima zaposlene strokovnjake z znanji s področja pedologije in izkušnjami, ki se nanašajo na pedološki opis značilnosti tal, vzorčenje in oceno kakovosti kmetijskih tal;
6. ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra in
7. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal so:

1. vzorčenje, pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču in ocena kakovosti kmetijskih tal;
2. izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;
3. interpretacija analiz in priprava podatkov o stanju kmetijskih tal za vnos v zbirko podatkov iz 161.a člena tega zakona;
4. organizacija oziroma izvajanje primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal;
5. izvajanje usposabljanja vzorčenja tal in pedološkega opisovanja tal na kmetijskih zemljiščih in
6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju spremljanja stanja kmetijskih tal.

(4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal na javnem razpisu so izkazana znanja in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal ter vzorčenja kmetijskih tal. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(7) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

30. člen **(oblika vloge)**

(1) Vlada lahko s predpisi iz 10. in 12. člena tega zakona določi, da se vloge ali deli vlog, razen vlog za uveljavljanje pravic do pravnih sredstev, vlagajo le v elektronski obliki in podpišejo s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) S predpisom ali javnim razpisom se lahko predpiše obrazec za vložitev vloge.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

35. člen **(podatki o transakcijskih računih strank)**

(1) Sredstva iz naslova vseh ukrepov kmetijske politike se nakazujejo samo na en transakcijski račun stranke.

(2) Stranki, ki ima v Republiki Sloveniji odprt transakcijski račun, se sredstva nakažejo na račun iz registra transakcijskih računov, ki ga stranka agenciji sporoči. Če stranka transakcijskega računa ne sporoči, se sredstva nakažejo na račun, razviden iz registra transakcijskih računov.

(3) Stranki, ki nima v Republiki Sloveniji odprtega transakcijskega računa, se sredstva nakažejo na račun, odprt v drugi državi članici, ki ga stranka agenciji sporoči.

(4) Kadar transakcijski račun stranke ni razviden iz registra transakcijskih računov ali stranka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če stranka v roku iz zahteve za odpravo pomanjkljivosti ne sporoči transakcijskega računa, agencija vlogo stranke zavrže.

(5) Za potrebe vodenja postopka iz tega člena in vodenje evidence iz 153. člena tega zakona ima pristojni organ neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

36. člen **(kontrola na kraju samem)**

(1) Naloge kontrole na kraju samem, ki je potrebna za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitve o upravičenosti zaprosenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja pristojni organ oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog kontrole na kraju samem je treba izpolnjevati strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, pogoje in merila za izbor, podrobnejše zahteve glede izvajanja nalog kontrole na kraju samem ter način oblikovanja cene storitev predpiše minister v skladu s predpisi Unije. Cene storitev vsako leto določi minister.

(4) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa.

(5) Pristojni organ odloči o izbiri izvajalca z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(6) Javno pooblastilo preneha, če niso več izpolnjeni pogoji iz tega člena ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi pristojni organ z odločbo v upravnem postopku.

(7) Zoper odločbo iz petega in šestega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(8) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(9) Kontrolor pri kontroli na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljeni kontroli sestavi zapisnik.

36.a člen (zapisnik o kontroli na kraju samem)

(1) Ne glede na zakon, ki ureja elektronski podpis, je pri uporabi elektronskega tehničnega sredstva pri zapisniku o kontroli na kraju samem varen elektronski podpis ali podpis z uporabo podpisne tablice ali drugega elektronskega tehničnega sredstva, ki omogoča zapis biometričnih podatkov, glede podatkov v elektronski obliki enakovreden lastnoročnemu podpisu ter ima enako veljavnost in dokazno vrednost kot lastnoročni podpis, če so postopki zajema, podpisovanja in hrambe tako podpisanega dokumenta skladni z notranjimi pravili agencije, potrjenimi v skladu s predpisom, ki ureja varstvo arhivskega in dokumentarnega gradiva.

(2) Podpis z uporabo podpisne tablice oziroma drugega elektronskega tehničnega sredstva, ki omogoča zapis biometričnih podatkov, mora smiselno izpolnjevati pogoje za varen elektronski podpis kot jih določa zakon, ki ureja elektronski podpis.

46. člen (kmetijsko gospodarstvo brez nosilca)

Če je kmetijsko gospodarstvo v postopku dodelitve sredstev ali upravičenj brez nosilca, pristojni organ postopek s sklepom prekine do določitve nosilca. Če nosilca ni mogoče določiti, pristojni organ s sklepom postopek ustavi.

47. člen (poračunavanje in vračila neupravičeno izplačanih sredstev)

Sredstva, ki jih mora stranka na podlagi izvršljive odločbe vrniti, lahko pristojni organ poračuna s sredstvi, ki stranki še niso bila izplačana, in sicer iz katerega koli ukrepa kmetijske politike, če predpisi Unije ne določajo drugače, sicer mora pristojni organ takoj zahtevati vračilo v proračun.

47.a člen (obročno plačilo dolga in odlog plačila)

(1) Stranka lahko pred iztekom z odločbo določenega roka za vračilo sredstev pri agenciji vloži vlogo za obročno plačilo dolga iz naslova ukrepov kmetijske politike.

(2) Najnižji skupni znesek dolga stranke, za katerega se dovoli obročno plačilo, je 500 eurov.

(3) Na podlagi vloge stranke se lahko dovoli obročno plačilo dolga v treh trimesečnih obrokih. V tem primeru se nominalni znesek dolga razdeli na tri enake dele ali obroke, pri katerih se določi tudi datum njihove zapadlosti.

(4) Če stranka zamudi s plačilom za kateri koli posamezni obrok, se dolg takoj izterja v celoti. Agencija v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo dolga, stranko opozori na posledice zamude. Od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila se obračunajo tudi zakonite zamudne obresti za dolgovani znesek.

(5) Vloga za obročno plačilo dolga mora biti vložena na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani agencije.

(6) Odlog plačila dolga iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike ni mogoč.

49. člen **(uporaba postopka)**

(1) Poseben upravni postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja se uporablja za ukrepe na področju čebelarstva iz programa ukrepov na področju čebelarstva in za ukrepe politike razvoja podeželja, razen za kmetijsko-okoljske in kmetijsko-podnebne ukrepe, ukrep ekološko kmetovanje, ukrep izravnalnih plačil za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost in ukrep dobro počutje živali.

(2) Pri izvajanju ukrepov politike razvoja podeželja iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 29. do 48. člena tega zakona razen določb:

- 33. člena ter prvega, drugega in tretjega odstavka 34. člena za vloge iz odprtega javnega razpisa po prvi alineji prvega odstavka 51. člena tega zakona in
- 37. člena tega zakona.

50. člen **(čas in način vložitve vloge)**

(1) Če stranka vlogo pošilja po pošti, jo mora poslati s priporočeno pošiljko. Pri vlogi, ki je poslana s priporočeno pošiljko, se za čas vložitve šteje čas oddaje pošiljke na pošti. Kadar na priporočeni pošiljki čas oddaje pošiljke ni ugotovljen kljub poizvedbi na pošti, se šteje, da je vloga vložena kot zadnja na dan, ko je bila pošiljka oddana na pošti. Vloga poslana po pošti kot navadna pošiljka, se zavrže.

(2) Kadar vlogo izroči stranka neposredno pri pristojnem organu, se za čas vložitve šteje čas prejema pošiljke v glavni pisarni pristojnega organa.

(3) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi z žrebom. Postopek izvedbe žreba je določen v predpisu iz 10. člena tega zakona.

51. člen **(oblike javnih razpisov)**

- (1) V predpisu iz 10. člena tega zakona se določi vrsta javnega razpisa:
- odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo po vrstnem redu oddaje vlog;
 - delno odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo v določenih časovnih obdobjih, ki se določijo v javnem razpisu, ali
 - zaprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo sočasno.

- (2) Vloga za posamezni javni razpis se odobri:
- v odprtih javnih razpisih: po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, če so le ta določena, do porabe sredstev;
 - v delno odprtih javnih razpisih: na podlagi prejema popolnih vlog v posameznem časovnem obdobju, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor in so razvrščene po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo;
 - v zaprtih javnih razpisih: na podlagi popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo.

(3) Ne glede na tretjo alinejo prejšnjega odstavka se v podzakonskem predpisu iz 10. člena tega zakona lahko pri zaprtih javnih razpisih, s katerimi se ne dodeljujejo sredstva Unije, določi, da se sredstva razdelijo proporcionalno glede na delež doseženih točk od skupnega števila točk, glede na razpisana sredstva in glede na skupno vrednost zaprosenih sredstev.

52. člen (vloge)

(1) Pri odprtem javnem razpisu se upošteva dopolnitev vloge, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, do zaprtja javnega razpisa, objavljenega na spletni strani ministrstva. Šteje se, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila dopolnjena.

(2) Pri delno odprtem javnem razpisu se vloge obravnavajo v okviru tistega časovnega obdobja, v katerem so popolne. Upoštevajo se vsebinske spremembe vloge, ki so poslani do zaključka časovnega obdobja, v katerem je prispela popolna vloga.

(3) Pri zaprtem javnem razpisu se upoštevajo vsebinske spremembe vlog, ki so, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, poslani do zaprtja javnega razpisa.

(4) Vloga, pri kateri obstaja sum na nepravilnost, kot to določajo predpisi Unije, ki urejajo zaščito finančnih interesov Unije, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljeni na tem javnem razpisu. Če se sum izkaže za neutemeljen, se vloga odobri, če so izpolnjeni pogoji iz 53. člena tega zakona. Pristojni organ sum na nepravilnosti preveri najpozneje v enem letu od vložitve popolne vloge.

(5) Uradna oseba o razlogih za sum iz prejšnjega odstavka napiše uradni zaznamek z utemeljitvijo. O obravnavi vloge po prejšnjem odstavku se stranka obvesti z obvestilom.

(6) Stranka nima pravice do vpogleda v dokumente, ki so v zvezi s postopkom razjasnjevanja suma iz četrtega odstavka tega člena, če bi njihovo razkritje škodovalo izvedbi postopka razjasnjevanja tega suma.

(7) S predpisom iz 10. in 12. člena tega zakona se lahko določijo obvezne priloge, brez katerih se vloga zavrže brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopki za obravnavo vlog.

53. člen
(odločba o pravici do sredstev)

(1) Strankam, katerih vloge izpolnjujejo predpisane pogoje iz predpisov in javnega razpisa in so za ta namen zagotovljena sredstva, pristojni organ izda odločbo o pravici do sredstev.

54. člen
(sprememba obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Po izdaji odločbe o pravici do sredstev in pred potekom roka za izpolnitev obveznosti iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, lahko stranka vloži obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti, določenih v odločbi o pravici do sredstev. Če bi bile tudi s spremembo obveznosti izpolnjene vse zahteve iz predpisov in javnega razpisa ter dosežen namen, za katerega je bila stranki dodeljena pravica do sredstev, pristojni organ strankinemu zahtevku za spremembo ugotovi.

(2) Pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero določi, da se spremeni obveznost.

(3) V primeru, da pristojni organ ugotovi, da ni dosežen namen iz prvega odstavka tega člena, z odločbo strankin zahtevek za spremembo obveznosti zavrne.

(4) Obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko stranka vloži največ dvakrat pred potekom roka za vložitev zadnjega zahtevka za izplačilo sredstev, določenega v odločbi o pravici do sredstev.

(5) Zoper odločbo iz tega člena pritožba ni dovoljena.

55. člen
(odstop od pravice do sredstev)

Če stranka odstopi od pravice do sredstev iz odločbe iz 53. člena tega zakona, mora o tem pisno obvestiti pristojni organ v 30. dneh po prejemu te odločbe. Pristojni organ izda odločbo, s katero ugotovi, da stranka odstopa od pravice do sredstev. Umik tega obvestila ni mogoč. Pritožba zoper to odločbo ni dovoljena.

56. člen
(zahtevki za izplačilo)

(1) Za izplačilo sredstev stranke vlagajo zahtevke.

(2) Zahtevek, ki izpolnjuje pogoje iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, organ odobri in sredstva izplača na strankin transakcijski račun. Nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku za izplačilo v celoti ugodeno.

(3) Če zahtevku stranke ni v celoti ugodeno, pristojni organ o zahtevku odloči z odločbo.

(4) Zahtevek, ki je v nasprotju z zahtevami iz predpisov, javnega razpisa ali odločbe o pravici do sredstev, organ z odločbo zavrne.

(5) Zoper odločbe iz tega člena pritožba ni dovoljena.

61.b člen (plačilni roki)

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE) plačilni rok za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode, ne sme biti daljši od 30 dni od dneva dostave. V primeru redne dostave hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 30 dni po zadnji dostavi. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode začnejo teči na dan dostave, v primeru redne dostave pa od konca dogovorjenega roka v katerem je bila opravljena dostava.

(2) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE) plačilni rok za druge kmetijske in živilske proizvode ne sme biti daljši od 60 dni od dneva dostave. V primeru redne dostave drugih kmetijskih in živilskih proizvodov plačilni rok ne sme biti daljši od 60 dni po zadnji dostavi. Obdobje redne dostave lahko obsega največ en mesec. Plačilni roki za druge kmetijske in živilske proizvode začnejo teči na dan dostave, v primeru redne dostave pa od konca dogovorjenega roka v katerem je bila opravljena dostava.

(3) Hitro pokvarljivi kmetijski in živilski proizvodi iz prvega odstavka tega člena so proizvodi, ki bi zaradi svoje narave ali stopnje predelave lahko postali neprimerni za prodajo v 30 dneh po spravilu pridelka, proizvodnji ali predelavi. Za hitro pokvarljive kmetijske in živilske proizvode se štejejo zlasti:

1. sveže sadje in zelenjava iz Priloge I Uredbe 1308/2013/EU;
2. krompir;
3. mleko in mlečni izdelki, ki niso sterilizirani;
4. predpakirano in nepredpakirano sveže meso, mleto meso, mesni pripravki, drobovina in notranji organi;
5. nepredpakirani presni in pasterizirani mesni izdelki;
6. sveže ribe, raki in mehkužci;
7. jajca v lupini;
8. sveže gobe in zelišča;
9. predpakirani in nepredpakiran kruh in pekovsko pecivo;
10. nepredpakirani fini pekovski izdelki.

(4) Drugačen dogovor o dolžini plačilnega roka iz tega člena je ničen.

61.f člen (nedovoljena ravnanja)

(1) Nedovoljena ravnanja so tista ravnanja, s katerimi pogodbeni stranka, ki je podjetje v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence (v nadaljnjem besedilu: podjetje), s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz letnega prometa v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence (v nadaljnjem besedilu: letni promet), še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča drugo pogodbeno stranko.

(2) Šteje se, da ima kupec znatno tržno moč, če letni promet, ki je ustvarjen v preteklem letu, s strani:

1. dobavitelja ne presega 2.000.000 eurov, s strani kupca pa presega 2.000.000 eurov;
2. dobavitelja presega 2.000.000 eurov, vendar ne presega 10.000.000 eurov, in s strani kupca presega 10.000.000 eurov;
3. dobavitelja presega 10.000.000 eurov, vendar ne presega 50.000.000 eurov, in s strani kupca presega 50.000.000 eurov;
4. dobavitelja presega 50.000.000 eurov, vendar ne presega 150.000.000 eurov, in s strani kupca presega 150.000.000 eurov;

5. dobavitelja presega 150.000.000 eurov, vendar ne presega 350.000.000 eurov, in s strani kupca presega 350.000.000 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe tega člena uporabljajo tudi za prodajo kmetijskih in živilskih proizvodov s strani dobaviteljev, katerih letni promet ne presega 350.000.000 eurov, vsem kupcem, ki so javni organi.

(4) Nedovoljena ravnanja so:

1. povračilo za storitve, ki niso bile opravljene, ali za storitve, ki so bile opravljene, vendar niso bile pisno in jasno vnaprej dogovorjene med strankama;
2. povračilo za uvrstitev, ohranitev ali širjenje asortimaja oziroma izdelkov;
3. povračilo za skladiščenje ali razstavljanje ali postavitvev izdelkov na police na prodajnih mestih, ali za omogočanje dostopnosti takih proizvodov na trgu, ali za stroške osebja za opremljanje prostorov, uporabljenih za prodajo proizvodov dobavitelja, razen če se dobavitelj in kupec jasno in nedvoumno vnaprej dogovorita v pogodbi o dobavi ali poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, ki bodo izvedeni in katerih realizacijo je mogoče dokazati;
4. zaračunavanje stroškov popustov promocije, oglaševanja in trženja kmetijskih in živilskih proizvodov, razen če se dobavitelj in kupec pisno, jasno, nedvoumno in vnaprej dogovorita v pogodbi o dobavi ali poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, ki bodo izvedeni in katerih realizacijo je mogoče dokazati;
5. povračilo stroškov za sklenitev pogodbe;
6. prispevek za širitev prodajne mreže trgovine, izboljšanje ali preureditve obstoječih prodajnih mest, širitev skladiščnih kapacitet, širitev distribucijskega omrežja in podobnih aktivnosti;
7. vračilo neprodanih kmetijskih in živilskih proizvodov dobavitelju, navedenih v drugem odstavku 61.b člena tega zakona, ki niso hitro pokvarljivi in katerih rok uporabe je še najmanj ena tretjina od dostave do zapadlosti, ne da bi kupec plačal za te neprodane proizvode ali ne da bi plačal za odstranitev teh proizvodov ali oboje, razen če je bilo vračilo jasno in nedvoumno vnaprej dogovorjeno v pogodbi o dobavi ali v poznejših pisnih dogovorih med dobaviteljem in kupcem, ki bodo izvedeni in katerih realizacijo je mogoče dokazati;
8. plačilo blaga, ki ni bilo prodano v času trajanja akcije, po nabavnih akcijskih cenah;
9. redno ali nesorazmerno zaračunavanje popusta za plačilo računov pred rokom zapadlosti;
10. zaračunavanje nadomestila za zmanjšanje prometa, prodaje ali marže zaradi zmanjšane prodaje določenega blaga;
11. nespoštovanje plačilnih rokov iz tega zakona;
12. neprevzemanje dogovorjenih količin izdelkov skladno z dogovorjeno dinamiko odkupa, če ta odstopa od dogovora za več kot 25 odstotkov;
13. pogojevanje sklenitve pogodbe oziroma poslovnega sodelovanja s protidobavo po nekonkurenčnih pogojih;
14. zahteva po ekskluzivnosti prodaje posameznega blaga, razen za blago, ki je proizvedeno za prodajo po trgovinski blagovni znamki ali na zahtevo stranke in po strankinih specifikacijah;
15. pogojevanje sklenitve ali podaljšanja pogodbe ali prevzema izdelkov z zahtevo po proizvodnji in dobavi izdelkov za trgovinsko blagovno znamko, ki se štejejo za zamenljive z blagovnimi znamkami proizvajalca;
16. zahteva kupca, da dobavitelj ne prodaja izdelkov tretjim strankam po nižjih cenah od tistih, ki jih plača sam;
17. odpoved naročila hitro pokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov v tako kratkem roku, da za dobavitelja ni mogoče razumno pričakovati, da bo našel nadomestni način za trženje ali uporabo teh proizvodov; odpoved v roku, krajšem od 30 dni, se vedno šteje kot kratek rok;
18. diskriminatorno ali nesorazmerno zaračunavanje nadomestila za razkladanje dobavljenega blaga;
19. zahteva po plačilu za poslabšanje ali izgubo kmetijskih in živilskih proizvodov oziroma za oboje, do katerih pride v prostorih kupca ali po prenosu lastništva na kupca, kadar takšno poslabšanje ali izguba ni posledica malomarnosti ali krivde dobavitelja;
20. prenos poslovnega tveganja na stranko po dobavi za naložene globe ali druge kazni, razen če je globa ali druga naložena kazen zaradi pomanjkljivosti blaga, za katero je odgovoren dobavitelj;

21. določanje nesorazmernih ali nepoštenih pogodbenih kazni;
22. prepoved odstopa terjatev;
23. zavrnitev pisne potrditve pogojev pogodbe o dobavi med kupcem in dobaviteljem, ali neizpolnjevanje obveznosti iz 61. g člena tega zakona glede pisne oblike oziroma obveznih sestavin pogodbe;
24. enostranska sprememba pogojev pogodbe o dobavi kmetijskih in živilskih proizvodov, ki zadevajo pogostost, način, kraj, roke ali obseg dobave ali dostave kmetijskih in živilskih proizvodov, standarde kakovosti, plačilne pogoje ali cene, oziroma ki zadevajo opravljanje storitev;
25. protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti dobavitelja s strani kupca v skladu z zakonom, ki ureja poslovno skrivnost;
26. grožnje kupca s povračilnimi ukrepi (npr. umik proizvodov iz ponudbe, zmanjšanje naročenih količin proizvodov ali prekinitve določenih storitev, ki jih kupec opravlja za dobavitelja, kot so trženje ali promocije proizvodov dobavitelja) oziroma izvedba takšnih ukrepov, če dobavitelj uveljavlja svoje pogodbene ali zakonske pravice, vključno z vložitvijo prijave pri organih iz 61.i člena tega zakona ali s sodelovanjem s temi organi med postopkom;
27. zahteva kupca po nadomestilu za stroške, nastale pri preučevanju prijave strank v zvezi s prodajo proizvodov dobavitelja, čeprav ne gre za malomarnost ali krivdo dobavitelja.

(5) Na glede na 4. točko prejšnjega odstavka je celotno ali delno kritje stroškov popustov, s strani dobavitelja, za kmetijske in živilske proizvode, ki jih je kupec prodal v okviru promocije, prepovedano, razen če kupec pred promocijo, ki jo je začel, opredeli trajanje promocije in pričakovano količino kmetijskih in živilskih proizvodov, ki naj bi bili naročeni po nižani ceni.

(6) Kadar kupec za primere nedovoljenih ravnanj iz 3. in 4. točke četrtega odstavka tega člena zahteva plačilo, kupec dobavitelju zagotovi pisno oceno plačil na enoto ali skupnih plačil ter pisno oceno stroškov in podlago za to oceno, ki je lahko v obliki cenika aktivnosti storitev ali cenika marketinških oziroma promocijskih aktivnosti.

(7) Nedovoljena ravnanja iz četrtega odstavka tega člena pomenijo prevladujoče obvezne določbe, ki se uporabljajo za vsak primer, ki spada na področje uporabe nedovoljenih ravnanj, ne glede na pravo, ki bi se sicer uporabilo za pogodbo o dobavi med strankama.

(8) Če pogodba vsebuje nedovoljena ravnanja, so takšna določila pogodbe nična.

129.a člen **(Slovenska čebelarstva akademija)**

(1) Za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva se ustanovi Slovenska čebelarstva akademija kot organizacijska enota Kmetijskega inštituta Slovenije (v nadaljnjem besedilu: KIS), ki v skladu z aktom o ustanovitvi KIS nastopa v pravnem prometu.

(2) Slovenska čebelarstva akademija je namenjena izobraževanju tujcev, izvajalcev izobraževanja in ostali zainteresirani javnosti.

(3) Slovenska čebelarstva akademija ima predstojnika in programski odbor.

129.b člen **(predstojnik)**

(1) Predstojnika Slovenske čebelarstva akademije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik) imenuje direktor KIS po pridobitvi mnenja programskega odbora in s predhodnim soglasjem ministra.

(2) Naloge predstojnika so:

- koordiniranje dela programskega odbora,
- priprava vsebine letnega programa in finančnega načrta Slovenske čebelarske akademije (v nadaljnjem besedilu: letni program dela), ki je sestavni del letnega programa dela KIS,
- odgovornost za izpolnjevanje letnega programa dela,
- skrb za pravočasno izvedbo letnega programa dela in pripravo poročila,
- skrb za promocijo Slovenske čebelarske akademije,
- opravljanje drugih nalog, določenih z aktom o ustanovitvi.

(3) Predstojnik je vodja organizacijske enote KIS, v kateri se izvaja dejavnost Slovenske čebelarske akademije.

(4) Način ter pogoji imenovanja in razrešitve, pravice, dolžnosti in odgovornosti predstojnika se podrobneje opredelijo v statutu KIS.

129.c člen (programski odbor)

(1) Programski odbor Slovenske čebelarske akademije:

- pripravlja vsebine programov izobraževanja Slovenske čebelarske akademije,
- daje mnenje k letnemu programu dela in finančnemu načrtu Slovenske čebelarske akademije,
- obravnava strokovna vprašanja in
- opravlja druge naloge, določene z aktom o ustanovitvi.

(2) Programski odbor sestavljajo:

- en predstavnik Kmetijskega inštituta Slovenije,
- trije predstavniki čebelarjev, ki jih predlaga Čebelarska zveza Slovenije,
- en predstavnik javne svetovalne službe v čebelarstvu,
- en predstavnik Univerze v Ljubljani, Biotehniške fakultete,
- en predstavnik Univerze v Mariboru, Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede,
- en predstavnik Univerze v Ljubljani, Veterinarske fakultete, Nacionalnega veterinarskega inštituta,
- en predstavnik srednjih šol, izvajalk izobraževalnih programov s področja kmetijstva,
- en predstavnik ministrstva,
- en predstavnik ministrstva, pristojnega za izobraževanje,
- en predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Člani programskega odbora niso upravičeni do povračila sejin in potnih stroškov iz proračuna Republike Slovenije.

(4) Člane programskega odbora na predlog subjektov iz drugega odstavka tega člena imenuje upravni odbor KIS s predhodnim soglasjem ministra.

(5) Način dela programskega odbora določa poslovnik, ki ga sprejme programski odbor.

(6) Način ter pogoji imenovanja in razrešitve, pravice, dolžnosti in odgovornosti članov programskega odbora se podrobneje opredelijo v statutu KIS.

129.č člen (financiranje)

(1) Sredstva za delovanje Slovenske čebelarske akademije se zagotavljajo:

- iz proračuna Republike Slovenije,

- s plačili za storitve in
- iz drugih virov.

(2) Ministrstvo financira delo predstojnika in materialne stroške za izvedbo nalog Slovenske čebelarске akademije v skladu z letnim programom dela.

(3) Izobraževanja Slovenske čebelarске akademije plačajo udeleženci izobraževanj, razen v primeru, ko se za to zagotovijo namenska sredstva.

(4) Financiranje Slovenske čebelarске akademije je v celoti ločeno od financiranja javne službe svetovanja v čebelarstvu, javne službe zdravstvenega varstva čebel, javne službe vzgoje in izobraževanja v čebelarstvu ter ukrepov Programa na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji, zato morajo izvajalci javnih služb na področju čebelarstva, ki sodelujejo v okviru Slovenske čebelarске akademije, zagotoviti ločeno evidentiranje dejavnosti.

(5) Presežki prihodkov nad odhodki iz dejavnosti Slovenske čebelarске akademije se lahko uporabijo za opravljanje in razvoj dejavnosti, štipendije za izobraževanja v okviru akademije in druge namene, določene v aktu o ustanovitvi KIS.

129.d člen (naloge Slovenske čebelarске akademije)

(1) Slovenska čebelarška akademija organizira in izvaja neformalna izobraževanja na področju čebelarstva ter pri tem sodeluje z izobraževalnimi ustanovami in drugimi pravnimi in fizičnimi osebami, ki delujejo na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji in v tujini, ter skrbi za skupno promocijo izobraževalnih ustanov Republike Slovenije na področju čebelarstva in širjenje novih znanj v nacionalnem in mednarodnem okviru v povezavi z raziskovalnim in razvojnim delom na področju čebelarstva.

(2) Po opravljenem neformalnem izobraževanju udeleženci prejmejo potrdilo o opravljenem izobraževanju, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime in rojstne podatke udeleženca,
- naslov stalnega ali začasnega bivališča,
- datum in naslov izobraževanja,
- vsebinske podatke o izobraževanju, zlasti vrsto izobraževanja in število ur,
- izvajalca izobraževanja,
- zaporedno številko potrdila.

(3) Slovenska čebelarška akademija vodi evidenco o udeležencih neformalnega izobraževanja, ki vsebuje podatke iz 165.a člena tega zakona.

133. člen (javno pooblastilo)

(1) Organizacije, pooblašene za certificiranje, s področja kmetijstva, opravljajo to nalogo kot javno pooblastilo. Javno pooblastilo obsega tudi posredovanje podatkov, ki jih organizacije, pooblašene za certificiranje, pridobijo pri izvajanju kontrol na kraju samem zaradi izvajanja kontrole ukrepov razvoja podeželja, ministrstvu in agenciji.

(2) Listine, ki jih pooblašene organizacije izdajajo pri izvajanju javnega pooblastila, so javne listine.

139. člen
(upravljanje in vodenje zbirk ter obveznost posredovanja podatkov)

(1) Ministrstvo upravlja in vodi zbirke podatkov iz tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov, vodenje pa pomeni vpis, spreminjanje in izbris individualnih podatkov ter odločanje v teh postopkih.

(3) Zbirke podatkov po tem zakonu se vodijo centralno in v računalniški obliki.

(4) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen osebnih podatkov iz 140. člena tega zakona, ki se hranijo 10 let, nato se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

(5) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu morajo posredovati resnične podatke.

141. člen
(pogoji za vpis in namen RKG)

(1) V RKG se morajo vpisati kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije, ki izpolnjujejo vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. da so v skladu s predpisi zavezanci za vpis v zbirke podatkov z delovnega področja ministrstva;
2. da uveljavljajo finančne podpore po tem zakonu ali kakršne koli druge ukrepe kmetijske politike;
3. da so za opravljanje kmetijske dejavnosti vpisana v uradne evidence ali registre po drugih predpisih;
4. da imajo v uporabi:
 - najmanj 1 hektar zemljišč, ki po evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč sodijo med kmetijska zemljišča, ali
 - najmanj 0,1 hektarja oljčnikov ali
 - najmanj 0,2 hektarja intenzivnega sadovnjaka ali 0,1 hektarja jagodičja ali lupinarja ali
 - najmanj 0,05 ha vinograda ali
 - hmeljišče;
5. tržijo pridelke, ki jih pridelujejo.

(2) Podatki iz RKG se uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za spremljanje stanja kmetijstva za obveščanje in informiranje v zvezi z vpisanimi podatki in ukrepi kmetijske politike, za načrtovanje kmetijske politike, za izvajanje ukrepov v skladu z zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, in za druge namene, če je tako določeno z zakonom.

142. člen
(KMG-MID)

(1) KMG-MID je enotna in neponovljiva identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, ki je osnova za vodenje RKG in njegovo povezovanje z drugimi zbirkami podatkov ter jo določi ministrstvo ob vpisu kmetijskega gospodarstva v RKG. Uporaba je obvezna v vseh zbirkah podatkov ministrstva v zvezi s kmetijskim gospodarstvom.

(2) KMG-MID se ohrani:

- pri kmetiji, če gre za spremembo nosilca in novi nosilec postane ena izmed oseb, ki izpolnjujejo pogoje za člana kmetije,
- pri kmetiji, če gre za spremembo nosilca in novi nosilec postane eden od dedičev ali do izdaje pravnomočnega sklepa o dedovanju ena od oseb, ki je navedena na smrtovnici,
- pri kmetiji, če je iz pogodbe ali drugega pravnega akta razvidno, da gre za nakup, zakup ali drugi pravni posel, s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč kmetije v lasti članov kmetije s strani fizične osebe, ki postane novi nosilec,
- pri spremembi nosilca iz fizične osebe, ki ni poslovni subjekt, v samostojnega podjetnika posameznika z isto davčno številko in obratno,
- če gre za pravno nasledstvo v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske družbe ali agrarne skupnosti.

(3) Upravna enota ukine KMG-MID:

- na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva, če kmetijsko gospodarstvo nima več pravic, neporavnanih obveznosti oziroma sankcij v skladu s tem zakonom;
- po uradni dolžnosti, če v zadnjih petih letih ni nobenih sprememb za zadevni KMG-MID v RKG in ostalih zbirkah podatkov iz tega zakona in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena, ali
- po uradni dolžnosti, če kmetijsko gospodarstvo, ki je organizirano kot samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, preneha s kmetijsko dejavnostjo.

143. člen (podatki)

(1) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

1. KMG-MID;
2. naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, ki opredeljuje lokacijo, kjer je večina objektov, namenjenih kmetijski dejavnosti, oziroma kmetijskih zemljišč, in domače ime kmetije, če ga ima;
3. nosilec in za kmetijo tudi podatki o članih kmetije in zaposlenih s podatki iz 140. člena tega zakona;
4. dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz 101. člena tega zakona in istovrstne skupine kmetijskih pridelkov iz 61.a člena tega zakona za dopolnilne dejavnosti na kmetiji;
5. kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 144. člena tega zakona;
6. planine in skupni pašniki;
7. pridelek oljk in oljčnega olja ter namiznih oljk in zaloge oljčnega olja kmetijskega gospodarstva, ki ima najmanj 0,1 hektara oljčnikov;
8. o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 145.a člena tega zakona;
9. podatki evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 148.b člena tega zakona;
10. podatki o obratu, nosilcu živilske dejavnosti in o dejavnostih, ki jih izvaja obrat iz registra obratov iz 152.a člena tega zakona;
11. število plačilnih pravic iz 154. člena tega zakona;
12. stalež rejnih živali iz 156. člena tega zakona;
13. razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost;
14. kontrolni in inšpekcijski pregledi in podatki zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike;
15. omejitve na kmetijskem gospodarstvu ali omejitve pri spreminjanju podatkov v RKG;
16. članstvo nosilca v organizacijah proizvajalcev in skupinah proizvajalcev za skupno trženje in skupinah proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti;
17. vključenost nosilca v ekološko ali integrirano pridelavo in druge sheme kakovosti po tem zakonu;
18. dovoljenja za zasaditev vinske trte v skladu s predpisom, ki ureja sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte;
19. neuskkljenost podatkov z določbami tega zakona;

20. dokazila, pogodbe in drugi dokumenti v zvezi s kmetijskim gospodarstvom.

(2) RKG vodijo upravne enote.

(3) Podatke za vpis in spremembe podatkov iz 2., 3., 5., 6, 18., in 20. točke prvega odstavka tega člena nosilec sporoči upravni enoti. Spremembe sporoči v 30 dneh po nastali spremembi. V primeru smrti nosilca podatke sporočijo družinski člani ali osebe, ki imajo zakonito pravico do uporabe zemljišč.

(4) Podatke iz 7. točke prvega odstavka tega člena nosilec sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(5) Podatke iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena vpiše upravna enota po uradni dolžnosti. Podatki iz 8. do 17. točke in 19. točke prvega odstavka tega člena se v RKG prevzemajo ali določijo na podlagi prevzetih podatkov tako, da se RKG povezuje z drugimi evidencami z delovnega področja ministrstva ali drugih državnih organov.

(6) RKG se vodi v opisni in grafični obliki.

(7) Zaradi pozicijskega zamika oziroma neažurnosti zemljiškega katastra na kmetijskih zemljiščih je dovoljeno pozicijsko odstopanje med zemljiškimi parcelami in vrisanim GERK-om v skladu z dejanskim stanjem v naravi.

(8) Ugotovitve kontrol ukrepov kmetijske politike ali inšpekcijskega nadzora, ki se nanašajo na podatke iz RKG, kontrolorji ali inšpektorji posredujejo v RKG in so podlaga za spremembo podatkov v RKG po uradni dolžnosti, ki jo izvede upravna enota.

(9) Upravna enota ob vpisu v RKG ali vnosu sprememb nosilcu izda izpis iz RKG. Izpis, ki se lahko izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Zapisnik in izjave stranka lahko podpiše z elektronskim podpisom, podpis overi upravna enota z elektronskim podpisom uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Ministrstvo kot upravljavec podatkov ob večjih sistemskih spremembah po uradni dolžnosti izda izpise iz RKG.

(10) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti tudi takrat, kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov. V tem primeru se stranka o spremembah ne obvesti.

(11) Zemljišča, vpisana v RKG, so javno objavljena, da se zagotovi pravna varnost lastnikov zemljišč. Ob sporih glede pozicijskih zamikov upravna enota pridobi mnenje državne geodetske službe oziroma nove uradne izmere. Upravna enota lahko kadar koli preveri pravico do uporabe zemljišč po uradni dolžnosti.

(12) Za uveljavljanje ukrepov kmetijske politike morajo biti podatki v RKG usklajeni z določbami tega zakona.

(13) Podatki iz tega člena, ki jih nosilec sporoči upravni enoti, se lahko posredujejo na elektronski način z elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu ali preko državnega portala eUprava.

144. člen
(identifikacijski sistem za zemljišča)

(1) Osnovna enota identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva ne glede na vrsto rabe.

(2) Grafična enote rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe GERK znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V blok se združujejo vsi soležni GERK. Blok postane tudi GERK, ki nima soležnih GERK istega kmetijskega gospodarstva.

(4) Za blok se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- KMG-MID;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe;
- država;
- drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(5) Za GERK se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka: GERK-PID;
- identifikacijska oznaka bloka;
- KMG-MID;
- domače ime;
- vrsta dejanske rabe;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
- za trajne nasade podatki o trajnih nasadih in sadilnem materialu;
- identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe.

(6) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(7) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če do uskladitve ne pride, o tem odloči pristojna upravna enota. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, katero kmetijsko gospodarstvo je upravičeno do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(8) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

145.a člen

(evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev je namenjena izvajanju kmetijske politike, spremljanju ekonomskega stanja in strukturnih sprememb z vidika ekonomske

velikosti kmetijskih gospodarstev in tipa kmetovanja, razporejanju posameznih kmetijskih gospodarstev v ekonomske velikostne razrede in statistični obdelavi ter analizam.

(2) Standardni prihodek kmetijskega gospodarstva je povprečna vrednost proizvodnje, ki jo lahko pričakuje kmetijsko gospodarstvo ob svoji strukturi proizvodnje. Izračunan je iz povprečne bruto vrednosti kmetijske proizvodnje na enoto na ravni države in proizvodnih kazalcev posameznega kmetijskega gospodarstva. Pri izračunu se upoštevajo povprečni pridelki in povprečne cene v Sloveniji ter prijavljena zemljišča iz 143. člena tega zakona in živali iz 156. člena tega zakona.

(3) V evidenci se vodijo ali prevzemajo podatki za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG in so:

- KMG-MID, občina in regija;
- standardni prihodek kmetijskega gospodarstva;
- tip kmetovanja;
- razred ekonomske velikosti.

(4) Vsi podatki iz te evidence so javni, razen KMG-MID.

(5) Podrobnejša pravila za izračun standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev predpiše minister.

152. člen

(evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti so organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, skupine proizvajalcev za skupno trženje in skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, priznane v skladu s 107, 107.a in 107.b členom tega zakona.

(2) V evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

1. za organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev in njihove člane iz 107. člena tega zakona:
 - a) enotna in neponovljiva identifikacijska številka organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki jo dodeli ministrstvo,
 - b) podatki iz 140. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev, za organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev,
 - c) podatki iz 143. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev,
 - č) podatki iz 150. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,
 - d) podatki iz 156. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev, imetnike rejnih živali,
 - e) podatki iz 7. točke prvega odstavka 166. člena tega zakona za pravne osebe, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacije proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,
 - f) podatki o obsegu in vrednosti proizvodnje za organizacije proizvajalcev ter strukturi in dejavnosti organizacije proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,

- g) podatki iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov za organizacije proizvajalcev za namene spremljanja uspešnosti izvajanja operativnih programov in nacionalne strategije za trajnostne operativne programe v sektorju sadje in zelenjava,
 - h) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije proizvajalcev, odločbe, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, dokumentov, ki učinkujejo kot opozorilno pismo v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov ter izpisov iz evidence;
2. za skupine proizvajalcev iz 107.a člena tega zakona:
- a) podatki iz 140. člena tega zakona za skupine in člane skupin proizvajalcev,
 - b) podatki iz 143. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,
 - c) podatki iz 156. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev, imetnike rejnih živali,
 - č) podatki iz 162.a člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,
 - d) podatki iz 4. in 6. točke 166. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev iz sektorja gozdarstva,
 - e) podatki iz centralnega registra čebelnjakov za člane skupin proizvajalcev iz sektorja čebelarstva,
 - f) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za skupno trženje,
 - g) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za skupine proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje skupine proizvajalcev,
 - h) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;
3. za skupine proizvajalcev iz 107.b člena tega zakona:
- a) podatki iz 140. člena tega zakona za skupine in člane skupin proizvajalcev,
 - b) podatki iz 143. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,
 - c) podatki o vrsti sheme kakovosti,
 - č) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti,
 - d) podatek o skupnem obsegu proizvodnje članov skupine proizvajalcev,
 - e) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev.

(3) Rok za sporočanje podatkov iz tega člena je 20. marec tekočega leta za predhodno leto, razen če ni s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, drugače določeno.

(4) Evidenca iz tega člena je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike in zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(5) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena predpiše minister.

159. člen

(evidenca ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture)

(1) Za ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve se vpišejo firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta in sorta rastlinskega razmnoževalnega materiala, količina rastlinskega razmnoževalnega materiala ter obdobje razpoložljivosti.

(2) Za ekološko vzrejene živali se vpišejo firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta živali, število razpoložljivih živali, spol, pasma živali, linija živali, starost živali in druge informacije v skladu s predpisi Unije.

(3) Za ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture se vpišejo firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta iz akvakulture, pridelovalna zmogljivost in zdravstveno stanje v skladu s predpisi Unije.

(4) Podrobnejše pogoje za vpis v evidenco predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

(5) Evidenca iz tega člena je javna in je objavljena na spletni strani ministrstva.

(6) Evidenca iz tega člena je namenjena spremljanju ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, spremljanju ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture.

161.a člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal)

(1) V zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal se vodijo naslednji podatki:

- a) iz 140. člena tega zakona o zavezancih, ki so na svojih površinah dovolili opravljanje vzorčenja na podlagi 28.a in a28.b člena tega zakona;
- b) iz prvega odstavka 143. člena tega zakona;
- c) o tleh iz 164. člena tega zakona;
- č) o tleh iz 164.a člena tega zakona;
- d) o dejanski rabi zemljišč iz 165. člena tega zakona;
- e) o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;
- f) za izračun emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu iz prvega in drugega odstavka 28.a člena tega zakona;
- g) za spremljanje stanja kmetijskih tal iz prvega in drugega odstavka a28.b člena in šestega odstavka č28.b člena tega zakona.

(2) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena spremljanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu in gozdarstvu, za spremljanje stanja kmetijskih tal za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike ter za druge aktivnosti, ki prispevajo k zagotavljanju trajne rodovitnosti kmetijskih tal in k primerni prehranski varnosti Slovenije.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz 28.a in a28.b člena tega zakona.

(4) Podrobnejšo vsebino in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

165.a člen

(evidenca udeležencev neformalnih izobraževanj Slovenske čebelarske akademije)

(1) Evidenco udeležencev neformalnih izobraževanj Slovenske čebelarske akademije vodi in upravlja Slovenska čebelarska akademija.

(2) Evidenca iz tega člena vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime in rojstne podatke udeleženca,
- naslov stalnega ali začasnega bivališča,
- datum in naslov izobraževanja,
- izvajalca izobraževanja,
- datum in lokacijo izobraževanja,

- vsebinske podatke o izobraževanju, zlasti vrsto izobraževanja in število ur ter
- zaporedno številko potrdila.

(3) Evidenca iz tega člena je namenjena spremljanju izvajanja neformalnih izobraževanj.

166. člen (pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za namen priprave in izvedbe ukrepov kmetijske politike in zagotavljanje varnosti, kakovosti in pravilnosti označevanja živil ter za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka 140. člena tega zakona lahko ministrstvo in organi v sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblaščen organi:

1. registra prostorskih enot;
2. davčnega registra in evidence o davkih (davčna številka za subjekte iz 140. člena tega zakona, davčni in rezidenčni status, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika oziroma dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč, identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč); za povezovanje se uporablja davčna številka;
3. CRP (EMŠO in davčna številka, spol, datum rojstva, datum smrti, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje, državljanstvo, oče, mati, zakonec oziroma zunajzakonski partner, otroci, generalni status, status prebivališča, indikator začasnega bivanja v tujini in EMŠO v primeru zamenjave, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti). Za povezovanje evidence se uporablja EMŠO ali davčna številka, če tega podatka ni na voljo, pa hkrati dva izmed naslednjih podatkov: ime in priimek, stalni ali začasni naslov ali sorodstvene vezi (EMŠO očeta, matere, zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja, otrok, skrbnika);
4. zemljiškega katastra (podatki o parceli, ki se vodijo v zemljiškem katastru v skladu z zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin, vključno z osebnimi podatki o lastniku in upravljavcu in sicer EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega prebivališča oziroma sedež podjetja); povezovalni znak je identifikacijska oznaka parcele oziroma EMŠO ali matična številka;
5. katastra stavb (podatki o stavbi in o delih stavb, ki se vodijo v katastru stavb v skladu z zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin, vključno z osebnimi podatki o lastniku in upravljavcu in sicer EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega prebivališča oziroma sedež podjetja); povezovalni znak je identifikacijska oznaka stavbe ali identifikacijska oznaka parcele oziroma EMŠO ali matična številka;
6. informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (podatke o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe podatek o firmi oziroma naslovu, sedežu in matični številki, za fizične osebe podatek o imenu in priimku, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO, podatek o zaznambi agrarne skupnosti); za pridobivanje podatkov iz zemljiške knjige se za potrebe tega zakona in zakona, ki ureja agrarne skupnosti, uporabi povezovalni znak sklop nepremičnin (zemljiških parcel), omogoči se računalniška povezava z zemljiško knjigo in se za ta namen ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja zemljiško knjigo, ki urejajo posredovanje podatkov informatizirane glavne knjige;
7. PRS in registra transakcijskih računov in zbirke letnih poročil (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov oziroma sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški); povezovalni znak je matična ali davčna številka;
8. zbirk carinskih podatkov o uvozu in izvozu kmetijskih pridelkov ali živil;
9. zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, površina v lasti sklada in v najemu, firmo ali ime in priimek, EMŠO

- ali matična številka ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč, številka pogodbe, podatek o poravnanih obveznostih do sklada); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO ali katastrska parcela;
10. zbirke podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;
 11. zbirke podatkov o vodah;
 12. vodne knjige Direkcije Republike Slovenije za vode (šifra rabe vode, naziv rabe vode, številka in datum odločbe, tip odločbe, oseba, na katero se odločba nanaša, skupna površina namakanja, podatki o namakanju); povezovalni znak je šifra rabe vode;
 13. zbirke podatkov o ekološko pomembnih območjih;
 14. zbirke podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;
 15. zbirke podatkov o okolju, naravi in habitatih;
 16. zbirke podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva;
 17. zbirke podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju;
 18. zbirke podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (iz registra zavezancev: ime in priimek, naslov in EMŠO ter davčna številka oziroma naziv, sedež, matična ali davčna številka zavarovanca in zavezanca, datum začetka in prenehanja zaposlitve, število ur delovnega časa zavarovanca, število zaposlenih zavezanca; iz matične evidence zavarovancev: ime in priimek, naslov in EMŠO, datum začetka in konca zavarovanja, podlaga za zavarovanje, število ur zavarovalnega časa na teden); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO;
 19. zbirke podatkov s področja regionalne politike;
 20. registra nepremične kulturne dediščine, vključno s podatki o parcelah in lastnikih (vrsta in naziv nepremične kulturne dediščine, ime in priimek ter naslov) ter njihovih lastniških deležih;
 21. evidence socialnih podjetij, registra invalidskih podjetij (firma, naslov, zastopnik, matična številka, pravnoorganizacijska oblika, glavna dejavnost, datum vpisa in izbrisa);
 22. zbirke podatkov Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (podatki iz evidence izvajalcev raziskovalne dejavnosti in razvojne dejavnosti: ime in priimek, številka evidence raziskovalne dejavnosti, šifra dejavnosti zaposlitev);
 23. zbirke podatkov Centra Republike Slovenije za poklicno izobraževanje (podatki iz evidence izdanih certifikatov: ime in priimek, EMŠO, datum izdaje certifikata, poklicna kvalifikacija); povezovalni znak je EMŠO;
 24. evidence državnih pomoči, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za finance;
 25. iz evidence registriranih vozil (za traktorje in priklopnike) podatke o posameznem vozilu, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, EMŠO ali matično številko. Povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;
 26. prostorsko informacijskega sistema.

(2) Za vodenje in upravljanje zbirke podatkov lahko ministrstvo uporablja tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(3) Upravljalci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu podatke brezplačno oziroma v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(4) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirke podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Za vodenje in upravljanje zbirke podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po lastni volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

(posredovanje podatkov zavarovalnicam)

(1) Agencija zavarovalnicam, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, posreduje podatke iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na upravičenca in ki jih zavarovalnica potrebuje za sklenitev zavarovalne pogodbe.

(2) Agencija posreduje podatke iz prejšnjega odstavka na podlagi izrecnega pisnega soglasja upravičenca za posredovanje podatkov, ki ga lahko upravičenec kadarkoli umakne s pisno izjavo. Vlagatelj zahteve za pridobitev podatkov iz prejšnjega odstavka mora zahtevi priložiti izjavo upravičenca, da vlagatelju izrecno dovoljuje pridobivanje njegovih podatkov od agencije, in sicer za namen uveljavljanja pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja.

(3) Agencija ne odgovarja za pravilnost podatkov, ki jih posreduje na podlagi tega člena.

177.a člen

(1) Z globo do 0,25 odstotka letnega prometa podjetja ustvarjenega v Republiki Sloveniji v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja poklicno dejavnost, če krši 61.f ali 61.g člen tega zakona.

(2) Z globo od 5.000 do 10.000 evrov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Vlada Republike Slovenije predlaga, da se Predlog zakona Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) obravnava po skrajšanem postopku v skladu s 142. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US in 111/21), saj gre za manj zahtevno spremembo Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US in 123/21). Predlog obravnave po skrajšanem postopku se utemeljuje z dejstvom, da bo s sprejemom zakona dana pravna podlaga za izvajanje strateškega načrta SKP 2023–2027. Predlog obravnave po skrajšanem postopku je nujen, ker so potrebne uskladitve z zakonodajo EU za novo programsko obdobje skupne kmetijske politike, ki je bila sprejeta in objavljena šele v mesecu decembru leta 2021.

Manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na splošne prilagoditve na nove pravne podlage, dopolnjujejo se definicija nosilca kmetijskega gospodarstva in kmetijskega gospodarstva ter pogoji za prenos kmetijskega gospodarstva, ureja posebno ureditev upravnega postopka in sistem za spremljanje površin, ureja se pravna podlaga za sprejetje akcijskega načrta za področje ekološkega kmetovanja in za delo z mladimi kmeti, določa podlaga za pripravo podnebne poročila, ureja višja sila in izjemne okoliščine, izobraževanje na področju čebelarstva ter določbe, ki se nanašajo na evidence in zbiranje podatkov ter verigo preskrbe s hrano.

VI. PRILOGE

- Priloga 1: Osnutek pravilnika o podrobnejših kadrovskih in tehničnih pogojih za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva;

- Priloga 2: osnutek pravilnika o evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in medpanožnih organizacij;
- Priloga 3: osnutek pravilnika o označevanju vira sofinanciranja iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 Slovenije;
- Priloga 4: osnutek pravilnika o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za pripravo in objavo poročila o prilagajanju podnebnim spremembam, blaženju podnebnih sprememb in emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in onesnaževal zraka v kmetijstvu,
- Priloga 5: osnutek pravilnika o registru kmetijskih gospodarstev;
- Priloga 6: osnutek pravilnika o izračunu ter evidenci standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev;
- Priloga 7: osnutek pravilnika o načinu uporabe in poteku komunikacije preko SOPOTNIK-a
- Priloga 8: osnutek pravilnika o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za zbiranje in obdelavo podatkov emisij toplogrednih plinov in amonijaka v živinoreji in iz kmetijskih tal.